

Vreme se je letos malce poigralo in namesto, da bi zima pokazala zobe, nas sredi januarja spremlja zgodnja pomlad. Marsikomu je sicer to kar prav, šolarji pa vendarle oči milo obračajo v nebo in upajo, da bo sneg pobelil pokrajino vsaj v času njihovih težko pričakovanih počitnic.

Pa vseeno, lepe počitnice vam želimo!

Komunalna skupnost občine Velenje

Končujejo razpravo o osnutku plana

Ko smo lani v decembru pisali o načinu in poteku oblikovanja planskih dokumentov Komunalne skupnosti za letošnje leto, smo zapisali, da si oblikovalci pri tem želijo široko in demokratično vključitev vseh, ki to želijo. Javno razpravo o osnutku plana bodo sklenili jutri, 15. januarja.

Do jutri torej še lahko posredujete morebitne pripombe in predloge Komunalni skupnosti.

Kot uraden zaključek razprave pa pripravljajo skupni koordinacijski sestanek vseh zainteresiranih delegacij Komunalne skupnosti, ki bo v ponedeljek, 18. januarja, ob 12. uri v prostorih Občinskega sindikalnega sveta. Po tej seji bo odbor za plan in ekonomsko politiko oblikoval predlog plana Komunalne skupnosti za leto 1988 in ga v sprejem predložil delegatom skupščine Komunalne skupnosti. (mkp)

»Ljubljanski zmaj« za Modni salon

Na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani so v nedeljo odprli že 33. jugoslovanski sejem »Moda 88«. Na sejmu sodeluje blizu 500 proizvajalcev konfekcije, modnih tkanin, pletenin, usnjene in krznenne konfekcije, obutve, galanterije in modnih dodatkov iz vse države. Medtem so podelili tudi že številna priznanja, med njimi tudi Modnemu salonu iz Titovega Velenja. Ta kolektiv je za moško konfekcijo — kolekcijo oblačil Agent linija prejel najvišje priznanje »Ljubljanski zmaj«. (vos)

Super model

formula 81

Elkroj

Ko začno s stavkami groziti učitelji

Na več naslovov je učiteljski zbor Srednje elektro, kovinarske, naravoslovne in računalniške šole v Titovem Velenju poslal sklep učiteljskega zbora, oblikovan na osnovi Odpriega pisma slovenski javnosti ob stavki delavcev Srednje ekonomske in družboslovne šole Koper. Sklep se glasi dobesedno takole: »Učitelji Srednje elektro, kovinarske, naravoslovne in računalniške šole v celoti podpiramo sklepe izrednega zbora OZZS SEDŠ in SPNMS Koper (kratice razvozljajte s pomočjo uvodnega stavka, tista prva je sindikat) in stališča v Odpriem pismu slovenski javnosti. Če naše skupne zahteve ne bodo ustrezno rešene, se solidariziramo in skupno prekinemo delo. Menimo, da omenjeni problemi ne zadevajo samo koprskih srednjih šol, temveč celotno srednješolsko in šolsko nasploh v Sloveniji.«

No, pa smo tam. Ko nastane kratek stik v šolstvu, se mora zamisliti cel narod, ki mu je kaj do obstoja. Tako je vsaj moje mnenje.

Če delavci ne dobijo pravi čas surovine, če zaradi tega ne morejo narediti proizvoda in če izdelka, ki ga niso naredili ne morejo prodati, tudi ne morejo za-

NAŠA TEMA

služiti in tudi ne morejo deliti. Kaj pa, če s prekinitvijo grozijo učitelji, profesorji, ki svojih »izdelkov« ne prodajajo direktno na trgu (morda pa si svobodno menjavo dela na tem področju kdo zamišlja v slogu — imam učenca, zna toliko, kupiš — prodam)? Za to, da lahko delajo, učijo in vzgajajo (polna usta pa so nas parol — le strokovnjaki nas bodo popeljali iz krize) morajo imeti zagotovljene osnovne pogoje. Trdijo, da jih imajo. To tudi argumentirajo.

S šolskimi reformami se programi širijo, sredstva pa se krčijo. Na marsikateri šoli z njimi komaj »slikajo« osnovne programe. Obseg teh torej ni usklajen z obsegom sredstev, ki jih dobijo. Problemi, ki pri tem nastajajo,

pa so pretežno prepuščeni šolam. Znajdi se kot veš in znaš. Če imaš možnosti (tehnične šole recimo) s prodajo proizvodov na trgu, s prispevki Občinskih izobraževalnih skupnosti, (srednje šole ima »čez« Republiška izobraževalna skupnost) pridobivanjem sredstev neposredno od združenega dela...

Če k temu dodamo še nekatere obrazložitve iz že omenjenega pisma, da bo stvar bolj zaokrožena pa še tole: dokumenti na področju šolstva in izobraževanja se spreminjajo neodvisno od realnih možnosti družbe — posledica: nesprejemljivo nizke cene storitev. Večino materialnih stroškov za nekatere programe plačujejo kar učenci sami, na posameznih šolah ni niti najmanjše možnosti za izboljšanje prostorskih pogojev, omejene so tudi možnosti za večja vzdrževalna dela. V letu 1987 je znašal po prečni bruto mesečni delež, ki ga srednje šole v ceni storitev prejema v svobodni menjavi dela za poln delovni čas NK delavca, malo več kot 172 tisoča-

kov, za učitelja 431 tisočakov in za učitelja z visoko izobrazbo malo več kot 539 tisočakov.

V pismu je zapisano, da se delež dohodka na delavca povečuje z zmanjševanjem števila zaposlenih, predvsem pedagoških delavcev, kar seveda ne more biti v prid kakovosti dela.

Pa sedaj? Kaj pravzaprav šolniki hočejo? Učiteljski zbor tozda EKŠ Titovo Velenje v celoti podpira stališča koprskih kolegov, ker meni, da problemi ne zadevajo samo koprskih šol, ampak celotno srednje šolstvo v Sloveniji. Zahtevajo, da se sproži družbena akcija proti centralističnemu urejanju zadev na področju izobraževanja, to je stvar republike, so prepričani, zato je treba težave reševati v njenih mejah. Če pa ni možno zbrati dovolj sredstev, menijo, potem je treba programe ustrezno zmanjšati.

Programe ustrezno zmanjšati pa pomeni spet siromašenje... In še bi lahko nadaljevali v tej smeri.

Milena Krstič-Planinc

PTT Center Velenje

Skupna pot do telefonov

Ko si je Slovenska pošta ob koncu prejšnjega srednjeročnega obdobja zastavila za cilj, da bo leta 2000 večina gospodinjstev v Sloveniji imela telefonski priključek, očitno ni računala s trdoživotno krizo v katero smo zabredli. Resda je do zaključka tega tisočletja še kar daleč, res pa je tudi, da je splahnel naš optimizem, ki je računal na nagle spremembe.

V občini Velenje smo na pot posodabljanja in razširitve telefonskega omrežja odločno krenili z izgradnjo novega ptt centra v letu 1984. Takrat smo razširili tudi telefonsko centralo v Titovem Velenju za 3000 priključkov. Tako ima sedaj centrala 6000 priključkov. To pa je žal že nekaj časa premalo, saj bi, kot računajo na ptt centru, zlahka oddali še 2000 priključkov. Za takšno razširitev na pošti ni denarja. Zanj, 33 odstotno povišanje cen ptt storitev, je komaj nekoliko ublažilo težave, ki jih pestijo, nikakor pa ne zadošča za kakršno koli odvajanje sredstev za naložbe. Zato je nastal samoupravni sporazum, ki naj bi ga podpisale organizacije združenega dela v občini Velenje in se tako obvezale, da zagotovijo denar za razširi-

tev telefonske centrale. Ponekod so se tako že odločili, drugje dogovarjanje še poteka. Jasno pa je, da vsaj zaenkrat, drugačne poti za nakup nove telefonske centrale ni, čeprav bi bilo seveda mnogo bolj logično, če bi ZIS dovolil tej dejavnosti postaviti ekonomske cene.

Združevanje sredstev bo torej v tem letu ena od primarnih nalog delavcev tega kolektiva in če bo odziv dovolj velik, potem lahko vendar upamo, da bo centrala priključena še v tem srednjeročnem planu, tako kot so na ptt centru Velenje tudi predvideli.

Medtem, ko se naš telefonski promet ubada s takšnimi težavami, pa je nekoliko bolj v poštem prometu. V preteklem letu so nakupili terminale in tako

končno zamenjali dotrajane in zastarele stroje v ptt centru Velenje. Uredili so pošto in telefonsko centralo v Šoštanju, še bolj uspešni pa so bili v občini Mozirje, kjer so delovni kolektivi podoben samoupravni sporazum, kot je v obravnavi v občini Velenje, že podpisali. Tako so v Mozirju zgradili prizidek k pošti in se lotili obnove sedanjih prostorov. V tem letu bodo urejali prenosni sistem Mozirje — Sveti križ in Sveti križ — Titovo Velenje — Celje. V naslednjih letih pa je nato predvidena razširitev centrale, tako da se bo tudi v Gornji Savinjski dolini močno povečalo število telefonskih naročnikov.

Nekaj manjših načrtov ostaja še za občino Velenje, za večji zalogaj pa bo, kot smo zapisali, moral svoj pristanek in denar nameniti gospodarstvo naše občine.

B. Zakošek

Gorenje Sozd

Znova obetavni izvozni dosežki

8. in 9. januarja je bilo v Topolšici že četrto posvetovanje zunanjetrgovinskih delavcev in najodgovornejših poslovnih delavcev proizvodnih delovnih organizacij poslovnega sistema Gorenje. Na posvetovanju, ki so se ga udeležili tudi predstavniki Republiškega komiteja za mednarodno sodelovanje, zveznega sekretariata za zunanjo trgovino, Gospodarske zbornice Slovenije, Ljubljanske banke, Iskre in nekaterih zunanjetrgovinskih organizacij, so govorili o programsko razvojnih vidikih trženja Gorenja, zlasti pa o poslovnih politikah, razvojnih perspektivah in nalogah Gorenja v zunanjetrgovinskem poslovanju. Obravnavali pa so tudi aktualna vprašanja izvoznega poslovanja v oteženih razmerah gospodarjenja.

Sestavljena organizacija združenega dela Gorenje je dosegla v letu 1987 relativno ugodne rezultate poslovanja. V primerjavi z letom 1986 so, med drugim, povečali fizični obseg proizvodnje za 7 %, izvoz pa za skoraj 14 %, saj so prodali na tuje za 167 milijonov dolarjev izdelkov. Planske naloge za letošnje leto so znova zastavljene dokaj ambiciozno. Vso povečano proizvodnjo, v primerjavi z letom 1987 bo porasla za najmanj 10 %, bodo, kot že

vsaj zadnja leta namenili tujim trgovinam. Načrtovano je kar 27 odstotno povečanje izvoza, saj želijo prodati na tuje za 212 milijonov dolarjev izdelkov, od tega za skoraj 200 milijonov dolarjev na tržišča s konvertibilnimi valutami. V Gorenju si prizadevajo, da bi na tujih trgih ustvarjali v prihodnje znatno večji del dohodka, kot so ga doslej, to pa pogojuje, med drugim, tudi kar najhitrejšje prilagajanje proizvodnje zahtevam teh tržišč in pa uveljavljanje tudi novih, višjih oblik trženja oziroma vključevanja v mednarodno blagovno menjavo.

Ker je izvoz eden od poglavitnih razvojnih vzvodov Gorenja si prizadevajo, da bi v doglednem času usposobili prav vse njihove programe in izdelke za trženje na tujem, in to na tehnološko najbolj razvitih zahodnoevropskih tržiščih. V teh prizadevanjih so bili doslej najuspešnejši v Go-

renju Gospodinjski aparati Titovo Velenje, Gorenje Bira Bihač in Gorenje Mali gospodinjški aparati Nazarje, ki prodajo na tuje več kot 55 % vse proizvodnje. Pomemben napredek v prizadevanjih za povečanje izvoza pa so dosegli v zadnjem letu v Gorenju Glin Nazarje.

Blizu 90 % vsega izvoza Gorenja ustvarijo njegove poslovne enote na tujem. Zato se bodo morale le-te v prihodnje, še bolj kot doslej, vključiti v aktivnosti za razvoj posameznih programov in izdelkov, izboljšati morajo regionalno usmerjenost izvoza in ob belih tehnikah v večji meri tržiti tudi druge programe tega poslovnega sistema. Poglavitni cilj vseh delavcev Gorenja pa je — izpolniti letošnji izvozni načrt in tako ustvariti možnosti za prepotrebno tehnološko posodabljanje proizvodnje, pogoja za zanesljivejši prihodnji razvoj.

N. K.

Zadnji petek in soboto, 8. in 9. januarja, je bilo v Topolšici že četrto posvetovanje o zunanjetrgovinskem poslovanju Gorenja. Geslo posvetovanja je bilo »Gorenje — s časom in pred njim!« (Foto: Hinko Jerčič)

Revija evropskih državnih prvakov v malem nogometu

Pod pokroviteljstvom Fife bo v Rdeči dvorani jutri, v soboto in nedeljo revija ali kar neuradno evropsko prvenstvo nekaterih evropskih državnih prvakov v malem nogometu. Nastopile bodo 4 tuje ekipe ter štiri domače. Med njimi: trikratni evropski prvaki Kras Boys z Nizozemske, državni prvaki Italije A. S. Marino iz Torina, dvakratni belgijski prvaki Ford Genk, najboljša madžarska ekipa Keszthely, med domačimi ekipami pa odlični ljubljanski igralci malega nogometa — ekipa Vuko, pa slovenska najboljša ekipa KMN Surovina-Talci iz Maribora, ena najboljših jugoslovanskih ekip Kutina in posebna privlačnost turnirja zagrebški Dinamo.

Člani prireditvenega odbora vabijo vse ljubitelje malega nogometa v Rdečo dvorano jutri, ob 17. uri, ko bodo začeli slovesno otvoritev turnirja, takoj za tem pa bo na sporedu že prvo kolo. Več na športni strani.

Elektrostrojna oprema**Dela le za šest mesecev**

V Rekovi delovni organizaciji Elektrostrojna oprema so lani, kljub težkim gospodarskim razmeram, dobro gospodarili. Dosegli so približno 2.500 milijard dinarjev celotnega prihodka in po prvih ocenah za okoli 850 milijard dohodka. Močno je padel delež akumulacije, le na okrog 150 starih milijard. Ob tem se v tej delovni organizaciji zavedajo, da ne smejo deliti več, kot jim veljavni zakoni dopuščajo. V nasprotnem primeru bi samo še pospešili težko stanje v kolektivu in se tako hitro znašli pred nepremostljivimi težavami.

Lani so se v ESO lotili treh pomembnih nalog. Prva je bila doseganje boljših poslovnih rezultatov. Ob tem so stekle vse aktivnosti za prehod v enovito delovno organizacijo in 14. decembra so izvedli referendum za reorganizacijo delovne organizacije. K preoblikovanju jih je vodilo dejstvo, da bodo tako izboljšali poslovne rezultate, kakovost dela in zmanjšali režijske stroške. Lažje se bodo tudi prilagodili po-

trebam trga, ki je po eni strani zahteven, po drugi pa ga ni. Tretja naloga je bila slovesnost ob 35-letnici obstoja delovne organizacije.

Konec leta je bil v tem kolektivu tudi izsiljeni sestanek, na katerem so obravnavali nepravilnosti glede delitve osebnih dohodkov. Vseskozi namreč ugotavljajo, da je treba, da dobro gospodarijo, imajo dovolj lastnih sredstev in nimajo kreditov, rezultati na papirju pa niso ustrezni. Zato so v primerjavi s preteklimi leti znižali indekse rasti dohodka, čistega dohodka in skladov. Lani je pričel veljati nov zakon o celotnem prihodu, vendar v ESO že dalj časa ugotavljajo, da pri njihovem načinu obračuna, ko dajejo v obračun materialne stroške po dejanskih cenah, pride do nepravilne revalorizacije in so tako dvakrat plačevali vse podražitve med letom.

V Elektrostrojni opremi tudi ugotavljajo, da imajo proizvodnje zmogljivosti zasedene za približno šest mesecev, različno po dejavnostih. Druga polovica leta je vprašljiva, v kolikor se v Jugoslaviji ne bo menjala politika do naložb. Tudi v velenjski občini letos ni predvidenih naložb za tiste programe, katerih izvajalec je ESO. Zato jim ne preostane nič drugega, kot da se še bolj usmerijo v tujino in si tam poiščejo nova dela. Seveda je zato potreb-

no veliko naporov, ki včasih tudi ne dajo želenih rezultatov. Poleg tega želijo v ESO povečati sodelovanje s firmo Dauty na področju kooperacije. Ker je kriza v rudarstvu po vsem svetu, jim omenjena kooperacija vsaj za letos ne daje veliko upanja. Zato si iščejo nove poti, nove možne kooperacije. Toda to iskanje teče sila počasi, tudi zato, ker so tuji partnerji nezaupljivi do Jugoslavije, ne vedo namreč kako se bo stanje pri nas naprej razvijalo in kako dolgo bo posamezna zakonodaja veljavna. Zaradi pomanjkanja del na gradbenih zaključnih delih bodo nenazadnje v ESO prisiljeni to dejavnost še skrajšati, jo preusmeriti drugam, predvsem pa si pridobiti čimveč dela na področju remontov v okviru kombinata Rek in drugih rudnikov v Jugoslaviji.

Direktor Elektrostrojne opreme Vili Jelen nam je še povedal, da so načrtovane naložbe lani v celoti opravili in objekte predali na menu. Letos ne načrtujejo nobenih novih naložb, kajti denar, ki bo na voljo to leto, bodo namenili za posodabljanje tehnološke opreme, opremljanje z novimi pripomočki in delovnimi orodji. Nadomestno skladišče naj bi zgradili prihodnje leto s predhodnim dogovorom z RLK, kajti denar za omenjeno gradnjo bo šel tudi iz rudniških škod.

B. M.

Gorenje Gospodinjski aparati

Z namenom, da bi kar najbolj racionalno organizirali vzdrževanje in povečali njegovo učinkovitost so se v delovni organizaciji Gorenje Gospodinjski aparati odločili za oblikovanje nove temeljne organizacije združene dela Vzdrževanje.

V temeljnih organizacijah združene dela Gorenje Gospodinjski aparati bodo odslej le manjše vzdrževalne skupine, potrebne za zagotovitev nemotene proizvodnje, ki jim bodo drugi vzdrževalci pomagali ob remontih oziroma večjih zastojih v proizvodnji. Z oblikovanjem temeljne organizacije združene dela Vzdrževanje bodo v Gorenju Gospodinjski aparati, med drugim, zagotovili načrtnije in boljše preventivno vzdrževanje orodij, rezultati dela vzdrževalcev pa bodo še vidnejši.

(an)

Gorenje Bira

Lani prvo leto redne proizvodnje, so v delovni organizaciji Gorenje Bira v Bihaču izdelali 358.600 hladilno zamrzovalnih aparatov, s čimer so uresničili 93 % letnega načrta proizvodnje. Kar 63 % vse proizvodnje so namenili za prodajo na tuje, s izvozom pa so iztržili 19.600.000 dolarjev.

Za letos načrtujejo v Gorenju Bira proizvodnjo 449.000 hladilno zamrzovalnih aparatov, od tega kar 65 % oziroma 296.000 za izvoz. S prodajo na tuje trge želijo ustvariti 28 milijonov dolarjev.

(an)

Gorenje Mali gospodinjski aparati

V delovni organizaciji Gorenje Mali gospodinjski aparati Nazarje so lani izdelali 1.045.795 malih gospodinjskih aparatov in s tem dosegli največjo letno proizvodnjo v vsem 17 letnem obstoju tovarne. Lanskoletne planske naloge pa so preseglji za 1 odstotek.

Kar 56 % vse proizvodnje so v Gorenju Mali gospodinjski aparati namenili za prodajo na tuje trge, kjer

postaja ob električnem ročnem mešalniku vse pomembnejši izdelek električni rezalni strojek. Lani so izvozili na tuje za 6.479.000 dolarjev malih gospodinjskih aparatov, s čimer so dosegli tudi rekordno letno vrednost prodaje na tuje. Sicer pa so lanskoletni izvozni načrt preseglji za 12 %, v primerjavi z letom 1986 pa so izvoz kar podvojili.

(ek)

Industrijska pekarna Titovo Velenje**Spekli več kot 5 milijonov ton kruha**

Kruh sodi med osnovna živila. Na prodajnih policah ga je vsak dan precej vrst. Ste se morda vprašali, koliko moke, te in one sestavine so porabili za peko velenjski pekarji? No, pa bomo to storili mi.

V preteklem letu so spekli 5 milijonov 871 tisoč 291 kilogramov kruha in 506 tisoč 422 kilogramov ržene, nekaj več kot 24 tisoč kilogramov graham ter tisoč 640 kilogramov ajdove. Od ostalih sestavin pa največ soli, 80 tisoč 720 kilogramov, olja 47 tisoč 160 litrov, sladkorja okrog 4 tisoč 700 kilogramov, za tisoč kilogramov več margarine, 8 tisoč kilogramov sirotke v prahu, pa nekaj marmelade (1525 kilogramov), 386 kilogramov maka ter 74 kilogramov mleka v prahu.

Odgovori na delegatska vprašanja

Na delegatska vprašanja konference delegacije Kulturnega centra Velenje o obnovi vile Bianca, ki ga je postavila na 16. seji 10. novembra 1987, dajemo naslednje odgovore:

Komite za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja soglašajo z razmišljanjem konference delegacij Kulturnega centra o pomenu in kulturnozgodovinski vrednosti vile Bianca, ter zahtevnosti njene tehnične in vsebinske prenov.

Prenova vile Bianca bo materialno gledano zelo zahtevna, tako da moramo zanjo pridobiti sposobne investitorje, hkrati pa računati tudi na velike stroške bodočega vzdrževanja prenovljenega objekta. Zaradi tega moramo ob njeni vsebinski presnovi iskati tudi take dejavnosti oziroma njihovo kombinacijo, ki bodo sposobne zagotavljati kakovostno vzdrževanje.

V odloku k zazidalnemu načr-

tu Starega Velenja so opredeljene nekatere možnosti za njeno vsebinsko presnovo, ki jih bomo ob predlogu dopolnili že z vašimi pobudami, uresničitev pa bo spremljal in opredeljeval odbor za spremljanje prenov.

Na delegatsko vprašanje delegacije SOZD GORENJE — velenjski del, ki ga je postavila na 16. seji, dne 10. novembra 1987, o financiranju izvedbe zazidalnega načrta dajemo naslednje odgovore:

Zazidalni načrt Starega Velenja opredeljuje le tehnične pogoje in smernice za revitalizacijo tega starega in kulturno zaščitenega naselja, ki bo potekala več let, ne more pa nalagati finančnih obveznosti.

Prenova se je praktično že pričela z izgradnjo obvoznice in ogrjevanja, nadaljevala pa se bo z obnovo ostale komunalne infrastrukture, prenovi obstoječih ob-

jektov in smiselnimi dograditvami.

Zaradi dolgoročnosti in celovitosti posega je predvidena, z odlokom o zazidalnem načrtu, sklenitev samoupravnega sporazuma med SIS gospodarskih dejavnosti, OZD in individualnimi lastniki objektov ter drugimi zainteresiranimi, zato da bi bila presnova usmerjena in kolikor mogoče sočasna.

Sredstva za prenovi bodo zagotovili upravljalci oziroma lastniki objektov in naprav v svojih planih in v obsegu ter rokih predvidenih v samoupravnem sporazumu o načinu prenovi Starega Velenja.

Za hitrejšo in celovitejšo uresničitev prenovi bi bilo smiselno opredeliti v stanovanjski skupnosti združevanja sredstev iz obstoječih virov za stanovanjsko-komunalno graditev, s katerimi bi zagotovili pogoje za prenovi objektov.

Poklicne namere letošnjih osmošolcev**Kako izbrati prav v pisanem svetu poklicev?**

Na Strokovni službi občinskih skupnosti za zaposlovanje Velenje, ki poleg občine Velenje vključuje še sedanjo občino Mozirje in štiri koroške občine — Slovenj Gradec, Dravograd, Ravne na Koroškem in Radlje ob Dravi, vsako leto spremljajo tudi poklicne namere učencev osmih razredov osnovnih šol.

Njihovo sodelovanje s šolami, s katerimi pri tem tesno sodelujejo, se prične že, ko učenec vstopi v sedmi razred. Začno s testiranjem, psihološkimi preizkusnjami, ki jim kasneje pomagajo spoznavati učenčeve lastnosti, sposobnosti... S pomočjo šolskih svetovalnih služb v osmem razredu izvedejo anketo o izbiri poklica, ki zajema njihove interese, želje, učenčeve ocene lastnih sposobnosti, mnenje staršev in najvažnejše — kako se bodo odločili po osnovni šoli.

O namerah letošnje generacije učencev 8. razreda, smo povprašali SRDANA ARZENŠKA, ki se na Strokovni službi ukvarja s poklicnim usmerjanjem. Uvodoma je povedal, da so spremljali skupaj 1842 učencev iz celotne regije.

● **Kakšne so letošnje namere učencev teh šestih občin, ki jih spremljate?**

Srdan Arzenšek: »Poglejmo deset najbolj privlačnih usmeritev: na prvem mestu je tudi letos strojništvo, sledi mu naravoslovno-matematični program, poslovno-finančni, tekstilno-konfekcijski, elektronika, pedagoška usmeritev, lesarstvo, družboslovno-jezikovni program, trgovinska dejavnost in zdravstveno varstvo.«

● **Dajete posameznim učencem tudi poklicni nasvet?**

Srdan Arzenšek: »Seveda, saj je namen zbiranja

namer in dela z učenci prav v tem, da vsakemu pomagamo na najboljši način. Po izkušnjah vemo, da vedno več učencev in njihovih staršev išče pri tem pomoč.

Najprej seveda v šolah, potem pa tudi pri nas. Naša služba je namenjena takšnim učencem, ki imajo pri tem določene težave. Damo

tve vsakega posameznega učenca?

Srdan Arzenšek: »Naša naloga je, da učenca orientiramo, da mu damo vse podatke, seznanimo z možnostjo vpisa, možnostmi pridobitve štipendije, morda jih na določen način seznanimo tudi z njimi samimi, z njihovimi lastnostmi. Seveda pa je končna odločitev izključno na strani tistega, ki se za poklic odloča.«

Namere velenjskih osmošolcev

Na prvem mestu je strojništvo. Od 644 anketiranih učencev, se jih za to smer odloča 111. Zelo veliko je med njimi bodočih avtomobilstovnikov, kar 40. Na skupnosti menijo, da bi se učenci glede na možnost izobraževanja lahko odločili raje za kakšen drug program v tej usmeritvi.

Sledi elektrotehnika, potem naravoslovno-matematični program (56), jezikovno-družboslovni program (48), na petem mestu je tekstilna usmeritev, sledi poslovno-finančni program in pedagoški program, za zdravstveno usmeritev se zanima 25 kandidatov, za rudarstvo je zanimanje nekoliko manjše kot lani (23), je pa letos presenetljivo zanimanje za gostinstvo usmeritev (19).

Za bodoče frizerke se odloča 19 učenk. Na skupnosti so ob tem dejali, da bodo morda težave najprej pri vpisu (že lani so namreč v Celju zmanjšali število oddelkov na enega), morda pa tudi pri iskanju kasnejše zaposlitve. Za trgovino se zanima 17 učencev, za računalništvo 15, za lesarstvo 14, potem so bodoči mlilničniki, kjer je zanimanje približno takšno kot prejšnja leta (13), veliko pa je število kandidatov za kulturno usmeritev (12), za kmetijstvo je kandidatov približno toliko kot prejšnja leta (8), so pa to predvsem tisti, ki želijo kasneje ostati doma na kmetiji. Za gradbeništvo je kandidatov samo 7, za administrativno usmeritev in vojaške šole se zanima po 6 kandidatov, prav tako za kemijo (6), za turizem 5...

jim vse podatke in jih seznanimo z možnostjo vključitve v šolo. Na osnovi podatkov jih poučimo, informiramo in orientiramo v tem svetu poklicev. Ob tem seveda želimo, da vsak doseže svoj interes, ki ga je razvil, vendar pa moram reči, da se pri vseh to ne da.

Pri nas je dobrodošel vsak, vsakemu pomagamo, priporočamo pa, da učenci pridejo po nasvet s starši, ker je pač svetovanje v okviru družine veliko bolj uspešno kot pa če pride samo kdo od staršev ali sam otrok.«

● **Za kakšen poklic se kdo odloči pa je potem stvar odloči-**

● **Ali učence tudi kasneje spremljate?**

Srdan Arzenšek: »Ves namen našega dela v procesu poklicnega svetovanja je tudi spremljanje. Šele tako dobimo podatke, ali je bil naš nasvet uspešen. Pa tudi podatek, kdo se ga je držal, kdo se ga ni in s tem pridemo na nek način tudi do vrednotenja našega dela.

Učence spremljamo po podatkih, ki jih dobimo preko računalniških izpisov iz Ljubljane. Srednje šole vsako leto spremljajo učence glede na uspeh, podatke pošiljajo v Ljubljano in potem dobimo mi te podatke nazaj. Tako vidimo, kako je učenec uspešen v programu v katerega se je vključil, še bolj pa smo veseli, če je učenec uspešen v tistem programu, za katerega smo mu dali nasvet.« Milena Krstić-Planinc

Delegacija za zbor združene dela velenjskega dela SOZD GORENJE je na minulem zasedanju 10. novembra 1987 ob obravnavi Informacije o pripravah na izgradnjo centralne čistilne naprave Saleške doline izrekla stališče in z njim povezano vprašanje: »Delegacija Gorenja opozarja na to, da gospodarstvo naše občine v letu 1988, glede na rezultate gospodarjenja in vire sredstev, ne bo sposobno zbrati 1.100 milijard din za čistilno napravo, zato se moramo natančno dogovoriti kakšen del dohodka bo gospodarstvo naše občine sposobno odvajati za izgradnjo tega objekta!«

Komite za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja daje na postavljeno stališče in vprašanje naslednje pojasnilo:

V dosedanjih informacijah o pripravah na izgradnjo centralne čistilne naprave je bilo med ostalim povedano, da je v investicijskem programu, poleg izgradnje čistilne naprave kakršna je bila predstavljena z lokacijskim načrtom in maketo, še priključitev posameznih naselij na kanalizacijski kolektor in delna sanacija obstoječega kanalizacijskega omrežja za izločitev živih vod. Celotna investicija bi bila, po ce-

nah sredi lanskega leta, resnično 11 milijard din, sama centralna čistilna naprava pa 8,2 milijard din. Pri financiranju centralne čistilne naprave bo s 60 odstotki investicijskih sredstev predvidoma sodelovala Zveza vodnih skupnosti Slovenije, tako da bi bilo potrebno našemu gospodarstvu v letu 1987, 1988 in 1989 zagotoviti le okoli 3,28 milijarde din. Izvedbo priključitve posameznih naselij na kanalizacijski kolektor in delno sanacijo obstoječe kanalizacije bomo pričeli po dograditvi in uspešnem poizkusnem obratovanju centralne čistilne naprave.

Sredstva za financiranje centralne čistilne naprave nimamo namena posebej opredeljevati in dogovarjati, ker so s planskimi dokumenti za tekoče srednjeročne obdobje že zagotovljena.

Problem je predvsem v doseganem izvajanju planskih odločitev, saj nismo pridobili pričakovanih sredstev iz čistega dohodka po zaključnem računu, niti nismo ustrezno oblikovali cen za priključevanje uporabnikov na kanalizacijski sistem.

Z opozorili delegacije SOZD GORENJE o gospodarski moči in sposobnosti OZD za zagotovi-

tev sredstev popolnoma soglašamo, zato načrtujemo za leto 1988 in nadalje opustitev združevanja sredstev iz čistega dohodka in nameravamo ustrezno diferencirati in povečevati cene komunalne oskrbe.

Tak pristop bo na eni strani razbremenil gospodarstvo pristevka iz čistega dohodka, na drugi strani pa pravičnejše — v odvisnosti od dejanske porabe komunalnih storitev — zagotovil sofinanciranje s strani uporabnikov.

Čeprav razna povečanja in druge spremembe cen v zadnjem času večkrat ne naletijo na razumevanje, pa smo prepričani, da bodo višje cene prispevale k racionalizaciji porabe, ki je še vedno zelo potratna.

Na koncu naj poudarimo, da je čistilna naprava naložba za bodočnost — za zagotovitev nujnih sanitarnih tehničnih pogojev za razvoj mesta, predvsem pa dolg preteklosti, ker smo naše okolje že pretirano obremenili.

Predsednik komiteta za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja
Jože Mrz, ing. stroj.

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. janu-

arja 1973 je izhajal kot štirnajstrednik »Saleški rudar«, kot tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (v. d. direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (odgovorni urednik), Milena Krstić-Pla-

ninc, Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtkih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853-451, 856-955, 855-450. Brzojavni na-

slov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 300 dinarjev. Mesečna naročnina 1.100 dinarjev, polletna naročnina za individualne naročnike 6.600 dinarjev, za tujino 11.200 dinarjev.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800—603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

25 LET PROJEKTIVNEGA BIROJA IZ TITOVEGA VELENJA

Kljub krizi — začrtajmo bodočnost pravočasno!

Te dni mineva petindvajset let delovanja Projektivnega biroja. Zametki te delovne organizacije pa segajo še dlje nazaj, nekako v leto 1954, ko se je začelo naše mesto hitreje razvijati in so gradili tudi zahtevnejše objekte. Prva skupina projektantov se je oblikovala na Rudniku lignita Velenje, pri zahtevnejših delih pa so sodelovale projektantske skupine iz drugih slovenskih krajev. Takšnih potreb pa je bilo vse več in prišlo je do oblikovanja delovne organizacije — Projektivnega biroja.

Na začetku je bilo v njem zaposlenih 20 delavcev, potrebe po projektantskih storitvah pa so z vse hitrejšim razvojem takratnega Velenja naraščale in v času največje konjunktore so imeli zaposlenih 50 delavcev. V zadnjem času pa je investicijskih vlaganj manj, tako so se zmanjšale tudi potrebe po projektantskih delih. Zmanjšalo pa se je tudi število zaposlenih v Projektivnem biroju, v katerem sedaj dela 40 delavcev. O trenutnem delu, načrtih, težavah... smo se pogovarjali z direktorjem, arhitektom Andrejem Šmidom.

Ze samo ime vaše delovne organizacije pove s čim se ukvarjate, pa bi vašo dejavnost vseeno malo razčlenili.

ANDREJ ŠMID: »Pripravljamo tehnično dokumentacijo za vse investicijske objekte. Sem sodi vsa pripravljalna dejavnost. To je prava gradnja, pridobivanje raznih dovoljenj, podatkov, soglasij, projektiranje... Gradnja potem tudi spremljamo, saj izvajamo projektantski in strokovni nadzor. Torej smo pri gradnji prisotni vse do končne predaje objekta.«

Bi morda tole, kar ste povedali, konkretno ponazorili s kakšnim primerom?

ANDREJ ŠMID: »Poizkusimo na Zdravstvenem domu, ki ga trenutno projektiramo.

Ze kot možni projektanti smo se z investitorjem pogovarjali (to je bilo že pred dvema ali morda celo pred tremi leti) o tej naložbi, čeprav nismo vedeli, če bomo na licitaciji izbrani. Začeli smo pripravljati program, ki ga je investitor potreboval za to gradnjo. To pomeni, da smo sodelovali že pri sestavi projektne naloge. Investitorju smo izdelali idejne skice, idejne projekte in se vključili tudi v pridobitev vseh podatkov o tehnologiji načrtovanega objekta. To nam je vzelo precej časa, saj vemo, da je investicija na področju zdravstva specifična in smo morali marsikaj uskladiti. To nam je vzelo precej časa, saj vemo, da je investicija na področju zdravstva specifična in smo morali marsikaj uskladiti. To nam je vzelo celo več časa kot izdelava projektov.

Na osnovi idejnih skic in idejnega projekta, smo investitorju predstavili velikost investicije in njeno vrednost, investitor pa se je odločil za gradnjo.

Sele potem smo z njim sklenili pogodbo in začeli izdelovati projekt. Hkrati smo morali sodelovati pri izdelavi lokacijske dokumentacije in investicijskega programa.

Trenutno predajamo objekt v izvedbo. To nalogo moramo zaključiti predvidoma konec tega tedna.

Omenjal nisem raznih zapletov, do katerih je prihajalo.

ker ni bil recimo izdelan zazidalni načrt za to področje. Tako je na videz morda potekalo to delo zelo dolgo, vendar izdelujejo druge podobna dela še veliko dlje.

Projektanti bomo seveda gradnjo Zdravstvenega centra ves čas spremljali, verjetno pa bo potrebno v času gradnje tudi še marsikaj preprojektirati, saj prihaja skoraj vedno do sprememb.«

Direktor Projektivnega biroja Andrej Šmid

Kako pa je z individualnimi naročniki?

ANDREJ ŠMID: »Postopek je povsem enak, vendar poenostavljen. Tudi individualni naročnik mora imeti za izgradnjo hiše ali kakšnega manjšega objekta lokacijsko dokumentacijo. Na osnovi tega izdelamo projekt, gradnjo pa potem spremljamo. Vse to je enostavnejše kot v prej opisanim primeru, zato nalogo uredimo tudi v mnogo krajšem času.«

Gradbeništvu je v krizi, to pa prav gotovo vpliva tudi na vašo dejavnost.

ANDREJ ŠMID: »Naložba je manj, s tem pa imamo mnogo manj naročil tudi mi. Ta primanjkljaj bomo morali nekako prebroditi. Trenutno ne moremo dosegati takšnih rezultatov, kot bi jih z našimi zmogljivostmi lahko. Vendar pa sem optimist, saj naložbene dejavnosti ni mogoče povsem ukiniti. Drugače bi se gospodarstvo ustavilo. Začelo bi stagnirati, propadati... Prav zato ocenjujem, da moramo za kakšno leto ali dve še stisniti pasove in če bomo potem to krizo premagali, bomo projektanti in gradbeniki spet potrebni.«

Torej je vloga Projektivnega biroja dovolj trdna?

ANDREJ ŠMID: »Svoje mesto smo si že utrdili in menim, da nas občina tudi v bodoče potrebuje. Določene objekte bomo morali graditi. Stanovanjska gradnja, ki se je trenutno skoraj povsem ustavila, bo morala spet zaživeti. Potrebni so nekateri komunalni objekti, pa objekti družbenega in industrijskega standarda. Denarja za vse to trenutno ni, slej ko prej pa bo, saj mesto ne sme kar propasti.«

Težav v tem času ne manjka v nobenem delovnem okolju in tudi pri vas niste izjema. Nekaj ste jih

že omenili, verjetno pa se zatika še kje?

ANDREJ ŠMID: »Omenim naj način plačevanja naših storitev. Zakon o plačilu investicij predvideva, da mora investitor svoja sredstva izločiti že, ko naroči projekt. Investitorji nam usluge najraje plačajo z avansom in si s tem zagotovijo fiksno ceno. To pa za nas predstavlja problem, saj projekt pripravljamo tudi pol leta in več, kar pomeni, da nas prizadene 50 do 60 odstotna inflacija. Res je sicer, da lahko mi ta denar obračamo (ga komu posodimo), vendar obrestni, ki jih dobimo, ne grejo v dohodek ampak v poslovni sklad.

To se pravi, da so ti avansi za nas »udarec«, investitorji pa zelo neradi pristanejo na plačevanje storitev po »drsnih lestvicah.«

Projektantske službe imajo v naši občini tudi nekatere organizacije združenega dela. Vam je to konkurenca, ali morda sodelujete z njimi?

ANDREJ ŠMID: »Res je. Mnogo projektantskih služb deluje v občini Velenje. Imajo jih v Vegradu, Vekosu, ESO, Elektrostrojni opremi, na rudniku, pa morda še kje. Najbolj sorodna naši je gotovo Vegradova, s katero dokaj dobro sodelujemo. To sodelovanje pa bi lahko še okrepili, še posebej, če bi namenjala njihova projektantska služba več skrbi razvoju tehnologij in konstrukcij in manj tržnemu projektiranju.«

V Titovem Velenju imamo še Zavod za urbanizem, ki ima podobne dejavnosti kot vi. Je toliko dela, da ga je dovolj za vse?

ANDREJ ŠMID: »Dve takšni organizaciji v tem prostoru nimata dovolj dela.

Naj povem, kako je do dveh organizacij sploh prišlo. V projektivnem biroju smo osnovali dejavnost urbanističnega planiranja, ki ji je bila poverjena urbanizacija nastajajočega mesta. Po letu 1970 je prišlo do reorganizacije in ta dejavnost je sodila pod občinsko upravo, kasneje pa je iz nje nastal Zavod za urbanizem.

Mislím, da je bilo to v tistih časih dobro zamišljeno, danes pa postaja vprašljivo.«

Bi vas bilo torej smiselno združiti?

ANDREJ ŠMID: »O tem se kar naprej dogovarjamo, kam dlje pa ne pridemo.

Najprej bi morale biti dovolj jasno izražene potrebe. Po moje bi bilo pametno iz dveh organizacij, pa morda še nekaterih prej omenjenih projektantskih služb, narediti neko novo organizacijo, ki bi pokrivala vse potrebe. Seveda bi bilo treba najti dovolj dela za vse zaposlene, oziroma višek kadra (če bi bil) preusmeriti kam drugam.

Poudarjam pa, da samo fizična združitev v tem trenutku, po mojem mnenju, ne bi bila smiselna.«

Kdo pa bi moral speljati potrebne aktivnosti?

ANDREJ ŠMID: »To bi se bilo treba širše dogovoriti. Svoje bi moralo reči gospodarstvo, izvršni svet, pa tudi občinske družbene politične organizacije. Vsega tega pa se nekako izogibamo, saj vemo iz izkušnje, da se ob takš-

nih aktivnostih pojavljajo številni problemi, ki jih je treba razrešiti. To pa je včasih tako težko, da se tega vprašanja nekako izogibamo.«

Pa še eno osebno vprašanje. Kako ste kot arhitekt, kot vodja Projektivnega biroja, ki je vplival na arhitektonsko podobo našega mesta, zadovoljni z njegovim videzom?

ANDREJ ŠMID: »Povsem ne morem biti zadovoljen, čeprav ima morda naključni obiskovalec občutek, da imamo te stvari zadovoljivo rešene.

Marsikje se namreč vidi, da je mesto nastajalo stihijno, da je bilo pogosto premalo časa za temeljit premislek. Tudi gradnja je bila velikokrat zaradi naglice površna, slaba. Mnoga vprašanja smo reševali po načelu gašenja požarov. Ustreči je bilo treba trenutnim potrebam in finančnim zmožnostim. Le redko smo načrtovali gradnjo za celotne komplekse, celotne zazidalne načrte.

Vedno pa smo skušali projektanti pristopiti k svojemu delu sodobno in na nekatere rešitve smo upravičeno ponosni. To je na primer v zadnjem času zgrajena upravna stavba Konusa, Glasbena šola, pa tudi Zdravstveni dom v Šoštanju, Ljubljanska Nama v Titovem Velenju in še kaj.

Sedaj je naložb manj, saj naše gospodarstvo nimá dovolj aktivnih programov s katerimi bi ustvarjalo večji dohodek in z njim vlagalo v razvoj. Prav gotovo pa bi lahko zbrali toliko sredstev, da bi ta čas izkoristili za temeljito načrtovanje bodočih naložb. Tako bi se izognili naglici in premalo pretehtanim odločitvam, saj vemo, da bo treba denar, ko ga bomo vendarle zbrali, hitro obrniti. To pa bi bilo mogoče, če bi bilo za gradnjo takrat že vse pripravljeno.«

Mira Zakošek

POD PRHO

KAJ ČAROBNA PALICA, GORJAČO JE TREBA!

Ni še dolgo tega, v pozni jeseni je bilo, ko smo z veseljem poročali, da se je v Logarski dolini vendarle nekaj premaknilo na bolje. Seveda to ne velja za njene priznane lepote, pač pa za turistično in gostinsko ponudbo, ki je zadnja leta zaostajala celo za predvojno. Z izjemno lepim prenovljenim in dograjenim domom se je izkazala celjska Cinkarna, dom planincev je vse bolj priljubljen, prav tako postojanke pri slapu Rinka, na Klemenči jami, kmetije v Logarski dolini, Matkovem in Robanovem kotu, pa še bi lahko naštevali.

V čem je torej problem? V Izletnikovem planinskem domu na najlepšem mestu v vsej dolini, ki je bil v preteklih letih Logarski bolj v sramoto, kot v ponos. Z novim vodstvom so lani stvari krenile na bolje. Boljša in veliko bolj pestra je bila ponudba, temu primerni so bili (začetni) podatki o poslovanju, večal se je obisk, z domom so bili končno zadovoljni tudi domačini. Tudi obetavnih in izvirnih zamisli za naprej ni manjkalo.

Zal je bilo vse skupaj le začasno, bolje rečeno navidezno. Nesoglasja v kolektivu, ki resnici na ljubo ni bil dorasel svoji nalogi, nesporazumi med kolektivom in vodstvom Izletnika so se pričeli prav kmalu (le zakaj!), se počasi stopnjevali in dosegli vrhunec prejšnji ponedeljek, ko so v planinskem domu celjskega Izletnika na vrata enostavno napisali, da prekinjajo delo. O vzrokih in podrobnostih kasneje, saj dejstva niti slučajno še niso znana.

Zahtevali so predstavnike Izletnika, pa moziške družbenopolitične skupnosti in še koga. Vabilu se je večina vabljenih odzvala, žal pa se je sestanek popolnoma izrodil. Medsebojna obtoževanja in žalitve, za tako srečanje več kot neprimerne, seveda niso rodile nikakršnih sadov, prav nasprotno. Kaj je z vsem skupaj v tem trenutku ne vedo najbrž niti v Celju, niti v Logarski dolini, usoda planinskega doma pa je vse prej kot rožnata, nemara celo bolj žalostna, kot kdajkoli prej. Nova umazana klobuta prepleti Logarski dolini torej. Tisočkrat in več je bilo doslej že napisano in izrečeno, da je treba ta biser rešiti in mu povrniti nekdanji sloves, zdaj pa je menda skorajni čas, da upravitelj in moziška občina zares storita nekaj poštenega. Bolj redko je krivec le eden, vsekakor pa je izraz »mačehovski« za odnos Izletnika do Logarske doline in njegovega doma v njej, veliko predrag. Tudi občina Mozirje naj bi vsega tega ne opazovala več nemočno in le opozarjala.

Veliko let je že tega, ko sem pisal o isti (enaki) temi. Zabele sem si princa, ki bi s čarobno palčko iz polstoletnega sna zbudil to lepoto. Deležem sem bil posmeha nekaterih vodilnih. Zato si danes ne želim ne princa in ne palčke, pač pa gorjače. Gorjače v obliki odkrite besede, poštenja in zdravega človeškega razuma. O kakršnikoli odgovornosti za nazaj je tako ali tako odveč razglabljati, o rešitvi planinskega doma pač.

Janez Plesnik

Komunala Mozirje

Uspešni le zaradi stranskih dejavnosti

Čas je torej ocenjevanja uspešnosti v lanskem letu, (ne)izpolnjevanja sprejetih nalog, tarnanja nad nemogočimi zveznimi ukrepi, bolj ali manj kritičnega pogleda v lastne slabosti in še bi lahko naštevali »postavke« obračuna ob koncu leta.

Svoje delo so postavili pod drobnogled tudi v moziški delovni organizaciji Komunala. Okvirni podatki kažejo, da so dobro poslovali. Kritično poudarjajo, da bi lahko še bolje, če bi se v večji meri izboljšali organizacijo dela, kar ostaja njihova trajna naloga. Lanske načrte so presegli za 25 odstotkov, vendar zaradi včasih tudi nesprejemljivih ukrepov, nastajajo veliki problemi. Z novo zakonodajo niso in ne morejo biti zadovoljni. Pravijo, da jim eni predpisi narekujejo zaloge, kot so rezervni deli in podobno, že drugi pa jim z revalorizacijami poberejo zaradi tega ves dohodek. Zato ne bodo mogli oblikovati nekaterih skladov. To velja predvsem za sklada skupne porabe in za stanovanjskega, zaradi česar so delavci upravičeno nezadovoljni.

Ob sicer uspešnem gospodarjenju so največ pozornosti namenili varstvu okolja in komunalnim storitvam. Pri tem ponovno

opozarjajo na že nekajletno problematiko v zvezi z dejavnostjo svoje delovne organizacije. Osnovna, torej komunalna dejavnost, v celotnem prihodku predstavlja le 30 odstotkov, čeprav je bila delovna organizacija ustanovljena prav zaradi nje. Ta »izpad« nadomeščajo s stranskimi dejavnostmi, kar ni in ne more biti dobro. Družbeno-politična skupnost bi se že na podlagi zakona o komunalni dejavnosti morala odločiti, ali potrebuje pravo komunalno delovno organizacijo, ali ne. Brez nje se tudi ostalo gospodarstvo ne bo moglo razvijati, kot je treba.

j. p.

Delovna organizacija Veplas

S poliestrom na tuje

Naši gospodarstveniki vse pogosteje in glasneje tožijo zdaj nad tem, drugič nad drugim sprejetim ukrepom zvezne vlade. Ne samo, da jim ti po svoje krojijo pot uspešnosti in nadaljnega razvoja, ampak tudi skorajda onemogočajo načrtovanje za daljše obdobje.

Delavci Veplasa v tem trenutku vedo, kakšna naj bi bila njihova delovna organizacija v prihodnje. Tako imajo oblikovane tudi programe. Žal, pa ne vedo za pot, po kateri bi prišli do zastavljenih ciljev, kar pa je pomembnejše.

Svoje aktivnosti nameravajo v tem letu usmeriti predvsem v izpeljavo naložbene politike, ki so jo načrtovali že s sanacijskim programom. Z njo naj bi dvignili produktivnost, še bolje izkoristili notranje rezerve, od materialnih prihrankov do izboljšanja ekoloških pogojev delavcev. V programskih usmeritvah nadaljnje razvoja so se opredelili za tri

glavne nosilce in prav toliko stranskih. Vsi imajo skupni imenovalec — izvoz. Vendar v teh prizadevanjih ne nameravajo vztrajati za vsako ceno, ampak v izvoz pod sprejemljivimi pogoji tudi zanje.

Upanje daje v tem času proizvodnja armiranega poliestra, kjer se dogovarjajo z nemškimi partnerjem o odkupu celotnih Vepla-

sovih zmogljivosti za daljši čas. Se naprej naj bi med glavnimi nosilci nadaljnega razvoja ostajala proizvodnja jamborov, ki si je že dobro utrla pot na vseh trgih sveta in je najuspešnejši program te delovne organizacije. Tretji nosilni program pa predstavlja izdelava. Zaenkrat izdelava za motoriste in smučarske otroške. Od dopolnilnih programov bodo v Veplasu obdržali jadralski program, program gumbov in modnih dodatkov in morda v tem letu še sitotisk, ki pa naj bi počasi »odmrli«.

Zaposleni tega kolektiva se dobro zavedajo, da bo to leto težje od prejšnjih. Zaradi slabih izkušenj na domačem trgu optimistično zrejo predvsem v izvoz.

Da so njihove odločitve »na mestu«, kažejo med drugim dogovarjanja s tujimi partnerji. Ze dalj časa namreč uspešno sodelujejo z italijansko tovarno Nolan, pa s švicarskim partnerjem, pravilnost takšne odločitve pa potrjuje sodelovanje z Elanom pri razvoju smučarskih tekaških palic. Takole optimistično je sklenil pogovor o letošnjih načrtih direktor Veplasa Franc Vedenik: »Če bo slo vse tako kot kaže sedaj, potem bo Veplas kaj kmalu postal eden od vodilnih proizvajalcev plastičnih mas. Naši novi programi obetajo nekaj boljšega. Boljše rezultate gospodarjenja pa bi morali prinesiti tudi naši dogovori.«

Odvoz smeti in odpadkov je urejen, čeprav težav še vedno ni zmanjkalo

—tap—

Kje so in kam gremo v kadrovski politiki

Delo postaja dobrina, vse težje dosegljiva

Kadrovska politika, ekstenzivno, intenzivno zaposlovanje, prestrukturiranje proizvodnje, kadrov... Sami pojmi o katerih v zadnjem času veliko govorimo. Kaj sploh pomenijo? Ne bo odveč, če jih uvodoma malo približamo spoznanju in razložimo. Kadrovska politika opredeljuje kot celoto sprejetih načel in smernic, ki se nanašajo na kadre v organizacijah združenega dela s posebnim poudarkom na čim učinkovitejšem spremljanju in razporejanju kadrov na ustrezna področja del in na čim stimulatивnejšem odnosu do njihovega strokovnega in osebnostnega razvoja.

Ekstenzivno in intenzivno zaposlovanje. Tudi to sta pojma, ki jih imamo polna usta. Ekstenzivna je tista oblika kadrovanja, kjer gre le za pridobivanje in sprejemanje potrebnega števila kadrov, kakovostni vidik pa je pri tem docela zanemarljiv. »Smo proti takšnemu načinu zaposlovanja?« — tako je vsaj slišati zadnje čase vedno bolj pogosto. Kako pa je v resnici? Zaposlujejo intenzivno, torej tako, da so primarne vrednosti le kakovostni elementi, medtem ko so vsi drugi le drugotnega pomena?

Se en pojem bi želeli uvodoma razjasniti, pojem prestrukturiranja. Pri tem bomo uporabili razlago Draga Bahuna: »Prestrukturiranje gospodarstva je dolgoročni proces prilagajanja programov, proizvodnih storitev oziroma gospodarske strukture, obstoječim naravnim virom ali potencialno pridobljenim faktorjem — znanju, delovni uspešnosti... Nova tehnologija, nov stroj se ni in ne more biti prestrukturiranje.« Gre torej za niz sprememb v strukturi razvoja, miselnosti, odnosu do dobrin, dobaviteljev, sistemu informiranja, kadrovski politiki, organizaciji dela...

Kje smo pri uresničevanju, prenosu teh pojmov v prakso? Kako zaposlujejo? Se rezultati ustrezne kadrovske politike že kažejo? Kako izbiramo delavce? Kakšne so naše perspektive? Vprašanj na katera smo skušali dobiti odgovore je veliko. Upamo, da se nam bo s pomočjo ljudi, ki se na tak ali drugačen način ukvarjajo s kadri, zaposlovanjem, izobraževanjem, razvojem, uspelo dokopati vsaj do drobne slike.

Za svoje poglede, dejstva in razmišljanja smo zaprosili veliko ljudi. Pomagali so nam: na strokovni službi občinskih skupnosti za zaposlovanje LADO ZAKOŠEK, pri Kadrovski koordinaciji na OK SZDL MARTIN BUDNA, na Rudniku lignita Velenje sta nam na pomoč priskočila FRANC NOVAK in MARTIN ŠTAJNER, v delovni organizaciji Gorenje Gospodinjki aparati pa smo se pogovarjali z DRAGOM BAHUNOM, MILKO ŠINKOVEC, JOŽETOM MEHOM in ZDENKOM HUDALES.

Verjetno pa bi morali k sodelovanju povabiti še koga, vendar menimo, da bo že to, kar smo zvedeli zaenkrat dovolj. Morda pa kdaj drugič, s kakšnega drugega zornega kota.

STOPAMO V OBDOBJE VEČJE BREZPOSELNOSTI

Veliko jih je, ki danes prisegajo na to, da smo v preteklosti na področju kadrovske reprodukcije počeli veliko neumnega. O posledicah, ki so nastopile zaradi tega, danes pogosto govorimo. Toda, se ob tem vprašamo tudi, kako naprej? Kaj nas jutri in po-jutrinjem čaka na tem področju?

»Prihajamo v obdobje bistveno večje brezposelnosti. Nobenih čvrstih argumentov in zakalcev ni, da bi lahko menili drugače. Stopamo v kritično, težko, v nekem smislu tudi neznanu obdobje, ki ga v naši družbeni praksi še nismo doživljali. Drugače bo potrebno začeti razmišljati o delu. Delo postaja dobrina, ki je vse težje dosegljiva. Tako nekako kot čist zrak...«, pravi Lado Zakošek.

Tudi o kakšni bistveni kakovosti na področju kadrovske politike še ne moremo veliko govoriti, čeprav se posamezne lastovke že

pojvajo. A ena še ne prinese pomladi.

»Strategija, recimo ji strategija kvantitete, ki je nekoč nosila polet Velenja, rast Velenja, ne pa tudi njegov razvoj, je zelo trdoživa. Razvoj smo ob ekstenziteti močno zanemarili. Takšna strategija nam je nakopala kopico težav, še posebno velike so vrzeli na področju infrastrukture. Čeprav je bilo v obdobju silovitega, dinamičnega razvoja Velenja vendarle tudi precej dobrega, žal nismo pravi čas spoznali, do kam lahko takšna ekstenziteteta gre. Tudi danes o bistvenih premikih v kvaliteti še ne moremo govoriti.« Tako meni Lado Zakošek.

IZOBRAŽUJEMO ZA ZDRUŽENO DELO. FRAZA?

Če že ne fraza, pa vsaj vprašanje, ki v enem delu ostaja brez odgovora. »Nikoli si namreč nismo postavljali vprašanja za katero in kakšno združeno delo izobražujemo. Za združeno delo današnjega ali jutrišnjega dne? Za združeno delo, ki bo nosilec razvoja, ki bo prebilo bariere do razvite Evrope? Tudi danes se nihče ne sprašuje, kakšen izobražbeni produkt nam daje šolstvo. Je naravnano na potrebe združenega dela ali ne? Kakšna je kakovost današnjega izobraževanja za jutrišnji dan?«, se sprašuje Zakošek.

KAKO IN KJE SE BODO ZAPOSILILI MLADI?

Ko se pojavlja vprašanje globalne prenove gospodarstva, ki bo imelo za posledice morda tudi presežke delavcev, (čeprav se celo gospodarstveniki danes izogibajo napovedim o stečajih, tehnoloških in ekonomskih višjih, se ponekod že kaže, da bodo ti postali verjetno del naše vsakdanje stvarnosti) se človek mora vprašati, zakaj smo bili pravzaprav sposobni delati takšne napake.

V občini Velenje imamo skoraj 48 odstotkov nekvificiranih delavcev. Ob njih bodo v bodoče mladi, izsolani kadri, ostali na cesti, brez zaposlitve. »Biti brez dela, pa je po mojem mnenju biti zunaj sistema,« pravi Lado Zakošek in ta problem primerja kar z nacionalno tragedijo. »Že danes se nam nakazuje,« pravi, »da v občini Velenje ne bomo sposobni zaposliti vseh mladih. Niti tistih, ki bodo ustrezno (tudi strukturalno) usposobljeni. Morda bomo prišli celo tako daleč, da organizacije združenega dela ne bodo sposobne zaposliti niti svojih lastnih študentov. To pa je že tisti trenutek, ko nas mora resno zaskrbeti.«

Morda so ta uvodna razmišljanja za koga prepesimistična. Seveda si želimo, da se ne bodo uresničila, pa vendarle bi morali za to tudi kaj storiti. Danes, ker bo jutri morda že prepozno.

Delno se na težke čase, ki zadevajo pričakovano večjo brezposelnost pripravljamo s sprejetjem Zakona o zavarovanju in zaposlovanju za primer brezposelnosti. O njem smo že pisali. Pa vendarle nekateri vidijo v tem »socialno«, potuho tistim, ki delajo slabo in v tem ne vidijo prave rešitve. »Če bodo zbrana sredstva uporabljena tudi za prenavo gospodarstva, ne samo za socialno varnost brezposelnih delavcev, in če bomo s temi sredstvi uspeli doseči tudi kakršnokoli kakovost,

potem je zbiranje teh sredstev upravičeno. Vendar pa, vsaj napovedi tako kažejo, bo teh sredstev premalo.«

KAKO KADRUJEMO NAJODGOVORNEJŠE LJUDI V ZDRUŽENEM DELU?

Dobra kadrovska politika se začne in konča pri kadrovanju najodgovornejših ljudi za opravljanje vodilnih nalog v združenem delu. Poleg skrbi za proizvodnjo in še kupa drugih nalog, imajo poslovodni delavci na »vesti« tudi kadre. Najti ljudi, ki bodo vodili in usmerjali delo in razvoj pa je zahtevna in odgovorna naloga.

Po navadi jim poleg vseh z zakonom določenih pogojev, ki jih morajo izpolnjevati, pripisemo še nekakšno »moralno-politično neoporečnost«, »oporečni« torej ne smejo biti. Kaj to sploh je? Mislimo, da igra pri tem članstvo v Zvezi komunistov najvažnejšo vlogo, je zmotno. To je zgolj eden od kriterijev, ne pa najpomembnejši. Je pa med vodilnimi res veliko članov Zveze komunistov.

Sicer pa smo o kadrovanju najodgovornejših skušali več zvedeti od Martina Budne, ki je že kar uvodoma naglasil, da predstavlja osnovo kadrovanja Družbeni dogovor o kadrovski politiki, star približno šest let, podpisale pa so ga družbenopolitične organizacije, skupščina občine, gospodarske zbornice in samoupravne interesne skupnosti. Z njim dogovarjajo več področij kadrovske reprodukcije — od poklicnega usmerjanja pa vse do funkcionalnega usposabljanja. V njem pa so zajeta oziroma opredeljena tudi načela za opravljanje najodgovornejših nalog in funkcij v občini (za nosilce samoupravnih in drugih javnih funkcij). Družbeni dogovor je seveda usklajen s statuti delovnih organizacij.

KAKO DO DIREKTORJA?

Pa smo pri samem postopku kadrovanja najodgovornejših ljudi. Vzemimo primer kadrovanja direktorja. »Ko delovne organizacije iščejo pomembne vodstvene kadre seveda objavijo razpis. V razpisno tričlansko komisijo občinska skupščina imenuje dva zunanja člana. Naloga razpisne komisije je, da ugotovi, kdo od prijaviteljev kandidatov izpolnjuje zahtevane pogoje, in da za tiste, ki jih izpolnjujejo, zahteva stališča najprej družbenopolitičnih organizacij v kolektivu,« pravi Martin Budna, ki je ob tem poudaril, da mora dati svoje stališče o predloženem programu kandidata tudi poslovodni organ, oziroma vodstvo. Tako zbrana stališča o kandidatih, ki izpolnjujejo pogoje in o katerih predhodno dobijo tudi mnenje kolektiva, »gredo« potem v obravnavo Koordinacijskega odbora za kadrovska vprašanja pri OK SZDL, ki da mnenje in stališča o posameznem kandidatu.

»POLITIKA GA JE POSLALA«

Gradivo dobijo najprej udeležence Družbenega dogovora (Skupščina občine, družbenopolitične organizacije in gospodarska zbornica). Te potem skličejo svoje komisije in obravnavajo kandidata ali kandidate s svojega »zornega kota«. Tako »pretrse« enega kandidata približno šestdeset ljudi. Gospodarska zbornica in Izvršni svet pa ocenjujeta program, ki ga je kandidat predložil.

Sledi usklajevanje na Koordinacijskem odboru. To da mnenje in stališča o kandidatu. Sestavljeno je iz dveh ocen: strokovno — funkcionalne usposobljenosti in oceno dosedanje delovne uspešnosti ter družbeno-politične razgledanosti, aktivnosti kandidata. V primeru, da OZD nima kandidata, pa je naloga Koordinacijskega odbora tudi evidentiranje. Od tod tudi potem zmotno mnenje — politika nam je poslala direktorja.

Mnenje tega odbora gre potem nazaj v združeno delo, kjer se razpisna komisija na osnovi tega mnenja opredeli do kandidatov in predlaga delavskemu svetu najustreznejšega, lahko pa tudi predlaga ponovitev razpisa. Začetek in konec imenovanja direktorja se torej odvija v organizaciji združenega dela.

RUDNIK LIGNITA VELENJE DOBRO ZAPOSLUJE

Slika o zaposlovanju ne bi bila zadostna, (pa tudi tako si ne delamo utvar, da bo, ker smo za to »vzeli« premalo delovnih organizacij, le dve večji — Rudnik lignita in Gospodinjke aparate), če si ne bi zaposlovanja ogledali v konkretni organizaciji združenega dela.

V zadnjih dveh letih so na Rudniku lignita Velenje iz izrazito ekstenzivnega zaposlovanja prešli v intenzivno. V zadnjem letu pa so k temu dodali še težnjo po zmanjševanju staleža. Samo lani so v devetih mesecih zmanjšali število zaposlenih za 104 delavce in imeli tako za 1,8% manj zaposlenih kot leta 1986. Zaposlovali so izključno študente iz ožjega gravitacijskega območja.

Zaposlili so 11 delavcev z visoko, 2 z višjo, 32 s srednjo in 99 delavcev, ki razpolagajo s IV. stopnjo strokovne usposobljenosti ter 56 nekvificiranih delavcev. Slednja številka je tako majhna, če jo primerjamo s časom, ko se je zamenjal od 600 pa do 1000 nekvificiranih delavcev, da skorajda ni vredna omembe. Franc Novak pravi ob tem tudi tole: »Spremenila se je tudi izobražena struktura. Še pred časom smo imeli zaposlenih 23 odstotkov NK delavcev, ta trenutek jih imamo 19%.« Na dan, ko smo bili pri njih, 10. decembra lani, je bilo v RLV zaposlenih 5441 delavcev, na začetku lanskega leta pa 5523.

Zelo pa jim je uspelo zmanjšati tudi fluktuacijo. V letih 79, 80 pa tudi 81 je bila fluktuacija 17 odstotka, konec lanskega leta je bila približno 6 odstotka, čista fluktuacija — na zahtevo delavca — pa znaša približno 1,2 odstotka.

KAKOVOSTEN PREMİK TUDI V IZOBRAŽEVANJU

Predznanje tistih, ki se danes vpisujejo v rudarsko šolo je znatno višje kot je bilo v preteklosti. »Z rednimi programi tudi ne izobražujemo več rudarjev II. stopnje, ampak samo še IV. in V. stopnje. To je bistven premik. Še korak naprej pa smo pri izobraževanju drugih profilov — elektro in strojne smeri. Na grobo lahko rečem, da smo na rudniku v zadnjem obdobju uspeli izobraževati nivo dvigniti za eno stopnjo,« pravi Martin Štajner. Samo letos se ob delu izobražuje 150 njihovih delavcev, rudarjev, ki si na Centru srednjih šol pridobivajo IV. in V. stopnjo strokovne izobrazbe, skupaj pa se vsako leto ob delu izobražuje deset odstotkov zaposlenih, torej približno 500 delavcev.

Ob tem pa uspejo zaposliti tudi vse študente. Pripravnštvo

je dobro utečeno, izdelane imajo programe, ki jih sedaj še poglabljajo. Trenutno študentirajo 800 dijakov in študentov. »To število ni postavljeno na pamet. Na RLV imamo izdelan dolgoročni kadrovski plan, vse tja do leta 2000. Narejen je bil pred približno štirimi leti in čeprav sedaj v njem prihaja do manjših odklonov, tudi ali predvsem zaradi nižje fluktuacije, vse manjšega absentizma, ga spriti korigiramo,« pravi ta sogovornika iz RLV.

Ob podatkih, ki smo jih nanašali za RLV, kjer se resnično nekaj premika, pa je treba dodati še tole. Oba naša sogovornika, Franc Novak in Martin Štajner sta še posebno naglasila, da za uspehe na področju zaposlovanja in štipendiranja ne gre »kriviti« izključno dobrega dela kadrovske in izobraževalne službe.

Čeprav rezultatov, brez da bi vedeli kaj pravzaprav želijo, tudi ne bi bilo. Rezultate pripisujejo tudi temu, »da je situacija takšna, da je tudi v rudarstvu spreminila stvari. Prej so bila naša vrata na široko odprta vsem. Danes je drugače. Možnosti imamo, da krepko selekcijamo že v samem sprejemnem postopku. Tudi med študenti opravljamo selekcijo, saj vsakega posameznika skozi šolanje ves čas spremljamo.« Na Rudniku lignita so torej zadovoljni.

KAKO PA V GORENJU GOSPODINJSKI APARATI?

Najprej kadrovska izkaznica: v novembru zaposlenih 5593 delavcev, leto dni prej okoli 4900. Sprememba, kot pravijo, rezultat reorganizacije in ne povečevanja zaposlovanja. Veliko služb so po načelu avtonomne decentralizacije prenesli v delovne organizacije, kar je v veliki meri vplivalo na povečano število zaposlenih.

Izobražbena struktura: 66% delavcev, ki razpolagajo s I. in II. stopnjo izobrazbe, 19% s III. in IV. stopnjo, 12% s V. stopnjo, na VI., VII. in VIII. stopnji pa zaposlujejo 2,9 odstotkov delavcev. Za primerjavo: leta 1984 so imeli kar 73% NK delavcev in samo 1,7% tistih, ki so razpolagali z višjo in visoko šolo.

Ob nizanju teh podatkov so nas opozorili na to, da je pri izobražbeni strukturi treba upoštevati, da v DO Gorenje GA posameznih funkcij nimajo organiziranih, recimo prodaje, nabave, zunanje trgovine... To pa so področja, ki zaposlujejo drugače usposobljene ljudi. Zato je tudi neustrezno operirati samo s kadrovsko strukturo v Gorenju GA, ampak bi morali upoštevati celotni velenjski del Gorenja. Slika je potem drugačna: I. in II. stopnja — 48% delavcev, III. in IV. stopnja 27%, V. stopnja 18% na VI. in VII. stopnji pa 5% zaposlenih.

SPREMENJEN KONCEPT IZOBRAŽEVANJA

V preteklosti je bilo izobraževanje v Gorenju organizirano v enotnem izobraževalnem centru, sedaj je v okviru posameznih delovnih organizacij. Gorenje GA študenta trenutno 270 dijakov in študentov, veliko pa jih imajo »v ognju« tudi kot študente ob delu.

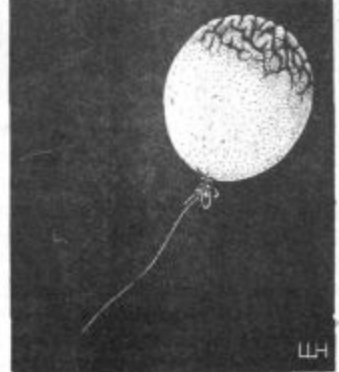
Vendar pri slednjih opozarjajo na težave, ker se ta študij precej zavleče, marsikdo pa študija niti ne konča. »Ugotovljamo, da bi marsikdo bolj hitel pri študiju, če bi bil deležen večje spodbude. To si predstavljamo tako, da bi uvedli sistem mentorjev, poleg tega pa tudi študijski dopust za dokončanje študija, v smislu študij iz dela za dokončanje študija,« pravi Jože Meh.

SELEKCIJA PRI IZBIRI KANDIDATOV

»Miselnost, da je dober vsak delavec, ni več potrebna, ker je ponudba dovolj velika, zato smo bili lahko v lanskem letu v Gorenju Gospodinjki aparati veliko bolj selektivni pri izboranju kandidatov,« pravi Milka Šinkovec. Že v samem sprejemnem postopku je eden pomembnih kriterijev — zagotovljeni minimalni standardi. V Gorenju si tega, da bi zaposlili delavce, ki nimajo ustrezno rešenih osnovnih bivalnih prostorov (čeprav minimalni standardi niso samo to), ne morejo več privoščiti. »Do delavcev, ki so pri nas še iz preteklega obdobja imamo toliko obveznosti, da si enostavno ne moremo več privoščiti zaposlovanja brez tega. Če bi zaposlili takšnega delavca, bi mu naredili kvečjemu medvedjo uslugo, ker mu osnovnih stvari ne bi mogli rešiti vsaj še naslednjih deset let.«

Kakšen je v Gorenju sprejemni postopek? Poleg splošnih pogojev, ki jih določa zakon, upoštevajo v celoti tudi tiste, ki izhajajo iz zahtev delovnega mesta in so natančno opredeljeni v razvidu del in nalog. »Tretje pa smo oblikovali sami, zato da v skladu z našo kadrovsko politiko dobimo ljudi, ki bodo optimalni za naše razmere. Ti pogoji so nastali na osnovi večletnega analitičnega spremljanja delavcev, njihove uspešnosti, stabilnosti, pripadnosti Gorenju. Danes, ko je ponudba na trgu bistveno večja, smo lahko selektivni tako daleč, da si vzamemo čas in skušamo proučiti vse karakteristike delavca in se šele potem odločimo za zaposlitev,« razlaga Milka Šinkovec.

Kaj potem, ko je delavec zaposlen? »Potem je najprej na vrsti dvodnevni uvajalni seminar. Vsak delavec dobi mentorja, ki je odgo-

voren, da delavca spremlja v času poskusnega dela. Insitut poskusnega dela smo uvedli za vse delavce, traja od enega do dveh mesecev in v tem času lahko obojestransko ugotovimo, ali smo za skupaj ali ne.«

PRESTRUKTURIRANJE NI SAMO SPREMENBA TEHNOLOGIJE

Že nekaj let so nas polna usta takšnega in drugačnega prestrukturiranja — gospodarstva, kadrov in ne vem česa še. Pojem smo uvodoma že skušali razložiti. Kako pa si to predstavljajo v Gorenju Gospodinjki aparati? Ta delovna organizacija prihaja namreč v obdobje posodabljanja tehnologije. Vendar to še ne bo prestrukturiranje.

»Novi tehnologiji bodo morale slediti vsaj še štiri stvari. Sprememba izobražbene strukture se mora približati zahtevani. Če tega ne bo, tudi nova tehnologija ne bo prinesla učinka. Izobraževanje. Ne samo pridobitev formalne izobrazbe, ampak funkcionalno izobraževanje, dopolnilno izobraževanje. Torej sistem izobraževanja kot proces in ne enkratni sistem seminarjev. Ko je urejeno to dvoje, je tu organizacija dela. Tudi v razvitih državah, kjer razpolagajo s precej visoko izobražbeno strukturo, samo število strokovnjakov ne ustvarja avtomatično tehnološko visoke inovativne družbe, ampak jim to prinese demokratična organizacija, takšna, ki sprošča ustvarjalno delo. Ne nek način je treba formalno in neformalno organizacijo dela čim bolj približati,« razlaga Drago Bahun.

Seveda je ob tej razlagi opozoril tudi na četrti, izredno pomemben moment — motivacijo delavcev. Delavca lahko seveda najprej motivirava preko osebnega dohodka, vendar ne samo preko njega. »Gre za motivacijo profesionalnosti, profesionalnega dela.«

Vemo kaj hočemo. Že to je veliko. Najti je potrebno poti in načine kako do ciljev.

Zaposlovanje gotovo ne bo več takšno kot je bilo. To bodo morali spoznati tudi tam, kjer jim do sedaj tega še ni bilo treba.

SOCIALNI DEL PRI ZAPOSOLOVANJU SE UMIKA EKONOMSKEMU

Kadrovska funkcija v združenem delu dobiva na pomenu, to je nesporno dejstvo. V ospredje stopajo ekonomski momenti, so nas opozorili mnogi sogovorniki, socialni del pa se postopoma umika. Izboljšanje kadrovske strukture, več znanja, je eden od pogojev za tisto, čemur pravimo prestrukturiranje. Še enkrat bi morali razmisliti o besedah, zapisanih že v uvodu: »Stopamo v neznanu obdobje, ki ga v naši družbeni ureditvi še nismo srečali. Treba bo začeti drugače razmišljati o delu.«

Kaj sedaj? Kam in kako usmeriti tokove zaposlovanja? Ali lahko in ali obstaja pri nas trg delovne sile? Trg, kjer se po vseh tržnih zakonitostih pojavljata ponudba in povpraševanje? Vprašanje ni novo. Nimamo pa institucije, ki bi ponudbo in povpraševanje regulirala. »Funkcija neke institucije bi vendarle morala biti taka, da bi tokovi zaposlovanja šli preko nje. Ali je to Skupnost za zaposlovanje, ali kakšna druga institucija, pri tem ni pomembno. Vprašanje pa je, če je ta ustrezno motivirana, da bi spodbujala takšen razvoj. Mi smo že dajali pobude, da bo slej ko prej do tega prišlo, ker bi se lahko tako izognili marsikateri neveščnosti pri zaposlovanju in pri prijavljanju novih občanov v našo občino,« pravijo na Skupnosti za zaposlovanje.

Kaj lahko ugotovimo ob koncu tega zapisa? Morda le to, da se kljub vsemu na področju kadrovske politike nekaj spreminja. Če se še ne premika tako, da bi bilo to vidno daleč naokoli, pa se sprememb in nujnosti sprememb vsaj zavedamo. Ponekod, ne pa povsod, se jih že lotevajo.

V pričakovanju šolskega polletja

Šole tudi med počitnicami ne bodo prazne

Manjka le še naročilnica za sneg

Se malo, se v teh dneh tolažijo učenci. Pouka bo konec, počitnice bodo tu. Po skrbnem delu v prvem polletju, obremenjenosti s šolskim delom in domačimi nalogami, si jih učenci gotovo zaslužijo. Odpočili si bodo od pouka, učiteljev in del strnjene prostega časa preživeli v družbi vrstnikov, v igralni skupini, v družini.

Kaj zanje pripravljajo po šolah? To vprašanje nas je vodilo do Dušana Dolinarja, pomočnika direktorja VIZ-a, čeprav smo že malo slutili, kakšen bo odgovor. Bogat program počitniških aktivnosti za učence tudi letos pripravlja Zveza telesnokulturnih organizacij in Občinska zveza z društvi prijateljev mladine.

»Dokler so bili časi bolj rožnati, smo izvajalec počitniške dejavnosti lahko plačali. Šola je sodelovala pri predstavitvi teh programov, motiviranju učencev zanje in pri iskanju izvajalcev. Danes so časi drugačni. Ne samo, da moramo sproti zagovarjati zagotovljen program, razmejevati ga moramo od razširjenega in zato smo v položaju, ki je zelo pomembno, če ideja, pripravljenost in prostovoljno delo za preživljanje prostega časa dobi več pobudnikov in izvajalcev.«

Šole pa bodo učencem med počitnicami ponudile prostor. »Ce imamo v Šaleški dolini devetnajst šolskih stavb, ki so štiriindvajset ur na dan ogrevane, bi bilo neumno, da bi ti objekti čez počitnice ostali prazni, neizkoriščeni. Zato pravimo — če ima klub, društvo, dejavnost izvajalce, naj pride na šolo. Dogovoriti se je potrebno le kdaj in kako organizirati počitniško dejavnost in o tem obvestiti in motivirati učence.«

Casa, da učence temeljito informirajo o bogatem programu je še dovolj, zato se bo letos vsak razrednik dvesto štiriinštridesetih razredov potrudil in učence s programom seznanil.

Učitelji pa se tudi kot izvajalci vključujejo v programe počitniške dejavnosti. Konkreten primer je alpska šola smučanja, ki jo pripravlja ZTKO, v njej pa sodeluje precej učiteljev telesne vzgoje.

Seveda Dušana Dolinarja nismo pozabili vprašati, kako je z naročilnico za sneg, jo bo podpisal? Brez tega si zimskih počitnic in radosti ne znamo prav predstavljati. Z nasmehom je odgovoril: »To bo pa treba vprašati tovariša Trontlja.«

K temu pa je dodal še, da med učenci na šoli kroži šala. Sprašujejo se, zakaj na televiziji tovariša Trontlja vedno kažejo samo do pasu. Na vprašanje odgovarjajo učenci sami: »Zato, ker ima laž kratke noge.« Pa ne, da je govoril o snegu, ki ga potem ni bilo?

Čeprav zimska šola v naravi ni program počitniške dejavnosti, pa smo z Dušanom Dolinarjem spregovorili tudi o njej. Še posebno zato, ker predstavlja za starše precejšen strošek. Izračunali so, da naj bi letos ta šola (bivanje in izvedba programa) veljala učence 60 tisoč dinarjev. Če bo možno, bo približno 10 tisočakov učencem prispevala Občinska izobraževalna skupnost.

Pomembno pa je tudi sodelovanje z Zvezo telesnokulturnih organizacij, ki že vrsto let sodeluje s šolami tako, da pomaga pri izvedbi programa s kritjem stro-

škov za vaditelje smučanja. To pa spet znese približno 10 tisočakov na učenca.

Šola v naravi pa seveda ni samo smučanje, ampak je to petali šestdnevno bivanje zunaj domačega okolja, v skupini sošolcev. Učenci spoznavajo okolje, ljudi, v programu in spominu jim ostane veliko prijetnih srečanj z borci, ekologi, lovci. Pripravljajo kulturne programe...

Zato bi seveda radi, da šola v naravi ne bi zamrla.
Milena Krstič-Planinc

Izletnikova turistična agencija

Smučarski avtobusi

Obiskali smo tudi obe naši turistični agenciji. Izletnikovo, ki ima svoje prostore na Avtobusni postaji v Titovem Velenju in Kompasovo, ki je nekaj metrov stran, v Rdeči dvorani v Titovem Velenju.

V Izletnikovi turistični agenciji smo si lahko za letošnjo zimo rezervirali programe večine slovenskih in mnogih jugoslovanskih turističnih agencij, prodajajo pa tudi svoje programe.

To so tedenski paketi smučanja po domovini in prav tako tedenski programi na Poljskem. In sicer v Zakopanah in Sudetih. Za čas od 22. do 31. januarja imajo še nekaj prostih mest. Ti programi so dokaj ugodni, saj je treba za sedem polpenzionov, avtobusni prevoz v obe smeri, izlet v

Krakow, strokovno vodstvo in organizacijo potovanja, odšteti 145 tisočakov oziroma 79 tisočakov in 125 ameriških dolarjev. Povejmo še to, da so v drugem primeru gostje nastanjeni v luksuznih hotelih.

Večino zmogljivosti za domača smučišča so že razprodali, vendar pa se tu in tam še najde kakšno prosto mesto.

Izletnik ponuja za mlade tudi izredno ugodne programe potovanja v tujino. Še posebej veliko zanimanja je za London. Ti programi so na voljo tudi za čas šolskih počitnic.

Pri Izletniku v Titovem Velenju je mogoče kupiti tudi letne, tedenske in dnevne smučarske karte za naša najbližja smučišča (Kope, Rogla, Golte), med zimskimi počitnicami pa bodo organizirali tudi »skibus« na Golte.

Torej vsi tisti, ki še nimate urejenega »smučanja«, pri Izletniku vam bodo radi pomagali. Seveda pa upamo, da nam bo pri tem »pomagala« tudi narava in nas vendarle obdarila s snežno odejo, ki jo še najbolj težko pričakujemo naši šolarji, ki si zimskih počitnic brez nje skoraj ne znajo predstavljati. (mz)

Kako pa je pri Kompasu?

Tudi v drugi velenjski turistični agenciji-Kompasu, se letos ne morejo pohvaliti z večjim zanimanjem za počitniške programe kot je bilo to lani. Vzrok je verjetno jase — pomanjkanje snega in pa paketi, ki so za naše denarce že kar precej zasoljeni. V Kranjski gori je potrebno naprimer štiričlanski družini odšte-

ti od petdeset do sto starih milijončkov za teden dni, odvisno pač od tega za kakšen aranžma se kdo odloči.

Sicer pa so nam na Kompasu povedali, da so letos, za zimske dni ponujali gostom poleg Jugoslavije, še Španijo, Avstrijo, Bolgarijo, ČSSR, Francijo in Italijo, in da je bilo še največ zanimanja

za apartmaje na domači Rogli ter za apartmaje v Avstriji in Franciji.

Prijetno bodo preživeli počitnice tisti, ki so se namenili v Bovec ali na Igman, kjer so Kompasovi klubi. Kompas ima tam svoje predstavnike, ki bodo poskrbeli za prijetno počutje z vrsto programov — od iger na snegu, organiziranih šol smučanja, pa vse do zabavnih večerov.

Pri Kompasu programov, ki bi bili dostopni tudi plitkejšim žepom, takim recimo, kot jih imajo dijaki in študentje, nimajo, zato se bodo ti med počitnicami morali znati kje drugje, predvsem pa kako drugače.

Če se še niste odločili in rezervirali letošnje smuke samo še to — ni bojzani, da vam Kompas v tej zimi ne bi našel prostora na snegu (če ta seveda bo), zato se še vedno lahko napotite k njim.

Vsi tisti, ki ste svoje počitnice načrtovali in tudi plačali že prej, imate pri Kompasu zagotovljeno ceno. Tudi tisti, ki ste si rezervirali in tudi plačali smuko na tujem do 24. oktobra se vam ni treba bati, da vas bo ta zaradi devalvacije dinarja veljala več. (mkp)

Občinska zveza prijateljev mladine Velenje

Pester program počitniške dejavnosti

Na občinski zvezi prijateljev mladine so tudi za letošnje zimske počitnice pripravili, v sodelovanju s številnimi izvajalci, zelo pester program aktivnosti za naše šolarje. Veliko pozornost so seveda pri tem namenili smučanju in drugim zimskim športom, saj upajo, da so sneg vendarle zapadel. Aktivnosti pa bo dovolj tudi drugače. Sicer pa objavljamo celoten program, ki so ga pripravili na občinski zvezi prijateljev mladine.

PROGRAM DEJAVNOSTI ZA POČITNICE 1988

DATUM	URA	DEJAVNOST	KRAJ	IZVAJALEC	CENA	ZA OTROKE
25.—29. 1.	10.—15.	Alpska šola smučanja	Šalek	ZTKO Velenje	20.000	šolske
25.—29. 1.	9.—16.	Alpska šola smučanja	Rdeča dvorana	ZTKO Velenje	25.000	šolske
25. 1. do 5. 2.	10.—13. in 14.—16.	Prosto smučanje	Zavodnje za OŠ bratov Mravljakov	ZTKO Velenje	/	predšolske šolske šolski
1.—5. 2.	10.—13.	Rekreativno smučanje	Šalek	Smučarski K., OZPM	/	šolski
25.—30. 1.	9.—12.	Šola smučarskega teka	Rdeča Dvorana, Šentilj	Tekaška sekcija ZTKO Velenje	/	predšolske šolske šolske
25.—30. 1.	9.—12.	Šola smučarskega teka	Šoštanj	Tekaška sekcija ZTKO Velenje	/	predšolske šolske, predšolske
25. 1. do 6. 2.		Drsanje	Konovo	ZTKO Velenje	/	predšolske, predšolske
25.—29. 1.	10.—12.	Plavanje s prikazom tehnik	bazen Titovo Velenje	ZTKO Velenje	/	
1.—5. 2.		Zimska rokometna šola	OŠ-A Aškerc	Rokometni klub Šoštanj, Velenje	/	3. in 4. r.
25.—29. 1.	8.—11.	Zimska rokometna šola	Rdeča dvorana	Rokometni klub Šoštanj, Velenje	/	5. — 8. r.
2.—2. 2.	15.30	Pionirska olimpiada	Rdeča dvorana	DPM E. Kardelja, OZPM Velenje	/	šolske, predšolske šolske,
29. 1.	10.00	Šahovski turnir	Šahovski klub	Šahovski klub, OZPM Velenje	/	šolske,
4. 2.	15.00	Turnir v namiznem tenisu	Telovadnica OŠ Pesje	ZTKO Velenje, Namiznoten. klub	/	šolske
1. 2.	16.00	Plesni tečaj	Vrtnica-hotel Paka	Plesni klub	/	1. — 5. r.
28. 1.	8.00	Polnjenje krmišč in krmiljenje fazanov	Zbor pri OŠ b. Mravljakov	LD Velenje	/	šolske,
27. 1.	10.00	Lutkovno dopoldne	OŠ G. Šilih	OŠ G. Šilih, ZKO	/	1. — 6. r.
28. 1.	10.00	Risani filmi	OŠ V. Vlahovič	OŠ V. VLAHOVIČ, Kinoklub Gorenje	/	predšol., šolske
3. 2.	10.00	Rajalne igre	Kulturni dom — mala dvorana	VZ Velenje,	/	1. — 6. r.
27. 1.	10.—13.	Likovna kolonija	OŠ M. P. Toledo	OŠ MPT, OZPM	/	šolske
1. 2.	10.00	Lutkov. i. Sovica oka	OŠ MP Toledo	VZ Velenje	/	predšol., šolske
23. 1.	16.00	Pripoveduj mi zgodbo zajček — risani film	KD Šoštanj	Kino Velenje	500 din	predšol., šolske
24. 1.	10.00	Pripoveduj mi zgodbo zajček — risani film	KD T. Velenje	Kino Velenje	500 din	predšol., šolske
24. 1.	13.30	Pripoveduj mi zgodbo zajček — risani film	KD Šmartno ob Paki	Kino Velenje	500 din	predšol., šolske
6. 2.	16.00	BMX banditi — avstral. igrani film	KD Šoštanj	Kino Velenje	500 din	šolske
7. 2.	10.00	BMX banditi avstral. igrani film	KD T. Velenje	Kino Velenje	500 din	šolske
7. 2.	13.30	BMX banditi — avstral. igrani film	KD Šmartno ob Paki	Kino Velenje	500 din	šolske
27. 1.	16.00	Ura pravljic	Knjižnica TV	KC «I. Napotnik»	/	predšolske
27. 1.	17.00	Ura pravljic	Knjižnica TV	KC «I. Napotnik»	/	šolske 1.—4. r.
3. 2.	16.00	Ura pravljic	Knjižnica TV	KC «I. Napotnik»	/	predšolske
3. 2.	17.00	Ura pravljic	Knjižnica TV	KC «I. Napotnik»	/	šolske 1.—4. r.
6. 2.	9.00	Lutkov. i.: TUBIJA	Lutkov. i.: TUBIJA	KD T. Velenje	/	šolske, predšol.
6. 2.	11.00	Lutkov. i.: TUBIJA	Lutkov. i.: TUBIJA	KD Šoštanj	/	šolske, predšol.
6. 2.	15.00	Lutkovna i.: TUBIJA	Lutkovna i.: TUBIJA	KD Šmartno /P	/	šolske, predšol.
		Počitniško popotovanje	Titovo Velenje	OZPM Velenje	/	šolske

Mala anketa

Na vrsti bodo kaj kmalu počitnice, za naše bistre glave najlepši čas. Le kdo se jih ne bi veselil po nekajmesečnem napornem učenju? Toda, kakšne bodo, če sneg noče in noče pobeliti poljan? Želje mladih za ta najlepši čas pa so najtesneje povezane prav z njim. Kako se lahko drugače naužijemo sankanja, smučanja. Med letom je za te stvari tako malo časa. Če ne bo snega, letošnje zimske počitnice resda ne bodo takšne kot bi lahko bile. Toda, prepričani smo, da jih bodo šolarji znali s pridom izkoristiti. Sicer pa, do začetka, 22. januarja, se lahko zgodi še marsikaj. In kaj so nam nekaj dni pred nezanesenim »zimskim dopustom«, povedali nekateri naključni anketiranci?

Katja Rakovič, 5. a OŠ Mihe Pintarja Toleda: »Oh, pouka še res ni konec. Toda naša razposajenost že napoveduje prihod brezkrbnih, težko pričakovanih dni. Veselim se jih predvsem zaradi dobrega uspeha. Letos sem se resnično trudila. Še bolj pa bom vesela, če bo do takrat zapadel tudi sneg. Kaj bi delala? Sankala, smučala, drsala. No, tudi sicer ne morem trditi, da bodo moje počitnice dolgočasne. Treniram atletiko, zelo rada plavam, odpravila pa se bom tudi na potep k stari mami, sestrični v Zagorje. Če bo sneg ali ne — moje počitnice bodo pestre. Toda, prehitro bodo minile in 8. februarja bomo začeli spet vse po starem.«

Počitnice trkajo na duri

Lidija Geršak: »Počitnice bosta tako kot lani tudi letos imela samo šolarja. Namreč, gradimo hišo in s smučanjem ne bo nič. Sicer pa lahko rečem, da posamezna društva in klubi v Titovem Velenju dokaj pridno poskrbe, da našim bistrim glavam med počitnicami ni dolgčas. Dejavnosti so kar zanimive, vaje se otroci radi vključujejo. Letošnje zimske počitnice moja šolarja že nestrpno pričakujeta. Te brezskrbne dni bosta preživela pri starih starših v Gornji Radgoni.«

Damjan Brunšek: »Prvemu polletju so šteti dnevi, počitnice torej pred vrati, naše veselje vsak dan večje. Kako bom preživel ta najlepši čas? Idej imam veliko. Vse pa so tako ali drugače povezane s snegom. Če tega ne bo, se kljub temu ne bom dolgočasil. Namenil bom malo več pozornosti stvarim, za katere med šolarjem ni časa. Poleg treninga nogometa, ki ga bomo začeli prav sedaj, bom večino časa preživel skupaj s prijatelji v naši mladinski sobi. Zabavali se bomo kot se vemo in znamo. Tudi za nasrednješolce bi bile lahko počitnice veliko pestrejšje, če bi osnovna organizacija ZSMS po krajevnih skupnostih v tem času pripravila več klubskih dejavnosti.«

»Seveda se počitnic že sedaj zelo veselim, čeprav nimam kakšnih posebnih in velikih načrtov. Kolikor jih imam, mi jih lahko pokvari le sneg, ki ga v teh dneh še ni. Vsi ga težko pričakujemo, ne le zaradi počitnic. Tudi sicer smučarji žalostno gledajo v nebo. V prostih dneh se bom malo smučala in malo sankala, z bratcem se bom igrala doma in na snegu, pa s prijatelji seveda tudi. V šoli nimam težav, zato bom na učenje malo pozabila, prebrala pa bom morda kakšno knjigo. Sicer pa bo počitnic tako kmalu konec.«

MONIKA TURK iz Nazarij:

»Pravzaprav se mi zdi čudno, da ob tako razvejani rekreacijski dejavnosti v naši dolini v zimskih počitnicah skorajda ni organiziranih oblik za naše najmlajše. Šole nekako še organizirajo kakšen smučarski tečaj, tu in tam je kakšna kinopredstava in to je najbrž že skoraj vse. Morda v posameznih krajih je pripravijo kakšno primerno dejavnost, vendar to zagotovo ni tisto, kar si najmlajši želijo in potrebujejo. Naše športno društvo Vrbovec se sicer poleti in pozimi trudi za rekreacijo krajanov, počitnice pa so vendarle nekaj drugega in predvsem stvar tudi drugih dejavnikov. Upajmo, da bo v prihodnje le bolj.«

»Franc Papež iz Nazarij: »Pravzaprav se mi zdi čudno, da ob tako razvejani rekreacijski dejavnosti v naši dolini v zimskih počitnicah skorajda ni organiziranih oblik za naše najmlajše. Šole nekako še organizirajo kakšen smučarski tečaj, tu in tam je kakšna kinopredstava in to je najbrž že skoraj vse. Morda v posameznih krajih je pripravijo kakšno primerno dejavnost, vendar to zagotovo ni tisto, kar si najmlajši želijo in potrebujejo. Naše športno društvo Vrbovec se sicer poleti in pozimi trudi za rekreacijo krajanov, počitnice pa so vendarle nekaj drugega in predvsem stvar tudi drugih dejavnikov. Upajmo, da bo v prihodnje le bolj.«

Kaj pa v Mozirju?

Zimsko spanje

Morda je res, da otroci na deželi med počitnicami ne potrebujejo organiziranih oblik preživljanja prostih počitniških dni, morda pa tudi ne. Res je, da si znajo najti obilo užitkov doma in v naravi, res

pa je tudi, da bi si še kako želeli razvedrilnih iger in vsega kar k sproščeni mladosti sodi. Pa to ne velja zgolj za »prav« podeželje, prav tako in še bolj za hitro rastoča strnjena naselja, kot so v Gornji Savinjski dolini Ljubno, Mozirje, da o Nazarijah ne govorimo. Razen različnih smučarskih tečajev, ki jih tako ali drugače pripravljajo šole, česa drugega v dolini skorajda ni. Društva prijateljev mladine bi s seboj vred

najbrž morala prebuditi še druge, ki jim ne bi smela biti v nemar skrb za najmlajše v prostem času.

Možnosti je vsekakor veliko in vsaj nekatere bi za razliko od prejšnjih in tudi za razliko od letos v prihodnje vendarle kazalo izkoristiti. Če so kje, oziroma bodo vendarle kaj pripravili, naj nam ne zamerijo. Pokličijo naj, z veseljem jih bomo obiskali, njim v pohvalo in drugim za zgled.

Krajevna skupnost Nazarje

Prostor, okolje, preskrba...

Z razvijajočo se industrijo in drugimi vejami gospodarstva, se v industrijskem središču Gornje Savinjske doline, o Nazarjah teče beseda, večja problemi in množijo naloge, sicer značilne za vse krajevne skupnosti. Tako so v Nazarjah tudi v lanskem letu namenili največ časa prostorsko načrtovanju za potrebe stanovanjske izgradnje, družbene in zasebne. Skladno z možnostmi zadevo urejajo postopno in v tem času pričakujejo projekte, ki bodo omogočili nadaljnjo gradnjo, saj so potrebe iz dneva v dan večje.

Drug velik problem, ki ga na prvi pogled sicer ni videti, je pa zelo pereč, je kanalizacija. Zares na prvi pogled, saj je podtalnica v strnjem naselju že temeljito onesnažena. S sredstvi samopriprave je večji del kolektorja že zgrajen, po predvidevanjih bo v

naslednjih dveh letih priložen na čistilno napravo, kar pomeni tudi začetek povezovanja sekundarne kanalizacije, zlasti iz družbenih stanovanj in strnjene naselja. Lani so v Nazarjih sklenili tudi 3. del toplifikacije, ki je zajela obrtno cono in delovno organizacijo Gorenje — Mali gospodinjinski aparati. Vse skupaj je sestavni del obsežnega projekta toplifikacije celotnega središča Nazarje, osnova vsega pa kotlovnica nazarske lesne industrije.

Naslednji uspeh iz lanskega leta je vezan na delavsko univerzo Mozirje, ki je bila vse do lani »razmetana« po vseh mogočih in nemogočih prostorih. V sodelovanju z nazarsko krajevno skupnostjo je univerza našla rešitev v prizidku k nazarskemu delavskemu domu. S tem je pridobila potrebne in primerne prostore za

(Pre)majhna in ostarela trgovina na eni ...

vse oblike izobraževanja, za tiskarno in glasbeno šolo Mozirje.

Med največje probleme Nazarje in okolice vsekakor sodi trgovska in gostinska ponudba. Težave se vlečejo že nekaj let, pa se ne razrešujejo, temveč kopičijo. Edina trgovina se v 25 letih ni bistveno spremenila, kako se je ob tem spremenil kraj, je vsekakor odveč poudarjati. Naloge potrošniškega sveta so se ponujale same po sebi, in člani jih niso zanemarjali. Občani niso zadovoljni z izbiro živil, cene so marsikje višje kot drugod, zmanj-

kuje kruha in mleka, sveže meso je le enkrat tedensko, predvsem pa je trgovina premajhna. Seveda ima svoje težave tudi Trgovska delovna organizacija Savinja, ki vseh težav sama vendar ne more razrešiti. Ni lastnik objekta in potrebuje za kakršnekoli spremembe soglasje lastnika iz Celja, pri dobavi živil so največkrat omejeni in celo nemočni, vseeno ali prav zato, obljublajo posodobitev trgovine in celo novogradnjo, s tem pa bi bili problemi vsaj na področju osnovne preskrbe v veliki meri razrešeni.

... in še bolj revno gostišče na drugi strani

Enake in še hujše so zadeve v gostinski ponudbi. Gostinsko podjetje Turist je sicer lani v središču kraja poskrbelo za slaščičarno, kar je bila še kako dobra poteza, gostinski objekt pa je s svojo ponudbo več kot neprimeren. Česa drugega v Nazarjah zaenkrat ni.

V Nazarjah živi veliko ljudi in vsak dan jih je več, v ta kraj se dnevno vozi na delo množica delavcev iz vse Gornje Savinjske doline in od drugod, prihajajo poslovni partnerji, kupci od bli-

zu in od daleč, tudi zdravstveni dom je osrednjega pomena za mozirsko občino, prihajajo celo turisti in drugi prehodni gostje, domačini pa jim praktično ničesar ne morejo ponuditi. Pa niso krivi domačini, dokaj umestno bi bilo vprašanje, kaj sta delovni organizaciji Savinja in Turist sploh pridobili z vključitvijo v sozd Merx, ki ga razen na uradnih papirjih in reklamah, vsaj v Nazarjah ni videti in ne čuti?

j. p.

Zanimiv družboslovni dan

Infrastruktura v občini Velenje

Na Srednji družboslovni šoli v Titovem Velenju je bil decembra družboslovni dan.

Osnovna tema, razdeljena na podteme, je bila »Infrastruktura v občini Velenje«. Podteme pa so bile posamezne DO: Železniško podjetje Velenje, Izletnik, PTT, Naš čas in ugotavljanje gostote prometa na odvodnicah proti Slovenj Gradcu, Šoštanj in Celju.

Delo je bilo organizirano na terenu. Za občane smo pripravili več anket, z uslužbenci v posameznih DO pa smo naredili intervjuje.

Obiskali smo železniško postajo Velenje in šef postaje nam je opisal sedanje stanje železnice v občini Velenje ter načrte za bližnjo prihodnost.

Na avtobusni postaji Velenje smo dobili podobne podatke kot na železniški postaji. Na pošti smo se ustavili ob posameznih okencih in povprašali o poslovanju, podobno smo naredili tudi na uredništvu Našega časa.

Ugotovitve na odvodnicah v Slovenj Gradcu, Šoštanj in Celje so pokazale, da je prometna fluktuacija sorazmerna. Torej, kolikor jih odide iz Titovega Ve-

lenja, se jih v Titovo Velenje tudi vrne oz. pripelje.

Vprašanja smo postavili tudi občanom Velenja in povedali so nam, da so s takšno stopnjo razvitosti prometa in komunikacij relativno, torej bolj ali manj, zadovoljni. Seveda je bilo tudi mnogo pritožb a jih odgovorne DO skušajo ustrezno rešiti.

Družboslovni dan smo izvedli dopoldan, vendar so vsi uslužbenci v DO, kakor tudi vsi anketirani oz. intervjujani občani pokazali veliko zanimanje in pripravljenost sodelovati in nam pomagati pri našem delu, ki je bilo zanimivo in hkrati izredno poučno.

Kavče

Pred dnevi nas je iz Zgornjih Kavč poklical Rafael Novak in nas opozoril na neprijetno zadevo. Zakaj pravzaprav gre? Na njegovem zemljišču, blizu doma krajanov, ob križišču ceste proti Podkrajju, je namreč postavljen Vekosov zabojnik, namenjen za odlaganje smeti in druge navlake v tem zaselku. Sedaj se žal dogaja prav nasprotno. Mnogo najrazličnejših neuporabnih odpadkov, tudi mnogo avtomobilskih delov, ki bi sodili v zabojnik; leži naokoli, nekateri prav daleč od njega. Vse to »čudno« početje nekaterih krajanov, namreč metanje navlake naokrog in ne v zabojnik, je po mnenju Rafaela Novaka namerno nagajanje. V začetku, ko so zabojnik postavili na njegovo zemljišče, ki ga je kupil pred dobrimi petimi leti, je

Le čemu so zabojniki?

Novak sam počistil smeti okoli zabojnika, sedaj pa se mu takšno početje seveda upira. Kako tudi ne, saj zabojnik ni namenjen samo njemu, temveč vsemu zaselku. Novak je še povedal, da je o tem opozoril tudi predstavnike krajevne skupnosti Podkraj — Kavče. Nikakor tudi ne more razumeti zakaj Vekos, ki je odgovoren za zabojnik, ta je že dalj časa poln, tega ne odpelje. Mimolje je namreč že dobra dva meseca,

ko so ga odpeljali nazaj. Mi dodajmo še nekaj. Ne glede na to, kako bo problem urejen, smo prepričani, da takšno smetišče krajanom Zgornjih Kavč nikakor ni v čast. Zato upamo, da bodo to vprašanje v tem zaselku razrešili skupno in ga ne bo reševal le Rafael Novak, ki je za vse še najmanj kriv, saj je samo lastnik zemljišča.

b. m.

Pogovor s Stanislavom Povšetom, vodjo železniškega prometa v občini Velenje

Kljub podražitvam več potnikov

Katere DO v občini Velenje največ uporabljajo železniški transport? Kakšnega transportnega blaga je največ in na katerih progah?

Postaja Velenje je odprta za celotni transportno-komercialni promet. To pomeni, da je vključen prevoz blaga in potnikov. Največji naročniki so vsekakor Gorenje, Vegrad, REK, (največ DO Sipak in RL), EKO, Vepas in ERA (predvsem DO Maloprodaja, Veleprodaja in Kooperacija).

Gorenje prevaža po železnici predvsem belo tehniko (zamrzovalno in pralno) in procesno opremo, pohištvene elemente pa prevažajo po cestah.

Vagonske pošiljke potujejo na panogah Titovo Velenje—Zagreb, Beograd, Novi Sad, Sarajevo, Skopje, Niš — skratka, po celotnem jugoslovanskem železniškem omrežju. Približno 50 odstotkov je izvoznih pošiljk, ki potujejo direktno iz Titovega Velenja v celo Evropo, posredno pa tudi na druge celine. Z železnilno tovor prepeljejo do Kopra ali Reke in potem s kontejnerskim prometom naprej.

Kako pa je s potniškim prometom? Koliko potnikov na mesec potuje z vlakom? Ali se je število potnikov kljub podražitvi obrnilo ali se je morda zmanjšalo?

Po statističnih podatkih so na mesec pelje z vlakom 5000 do 6000 potnikov. Seveda so nihanja; pozimi je več potnikov kot poleti.

Število potnikov se kljub povišanju cen ni znižalo, ravno nasprotno: število se je povišalo. To se vidi predvsem pri mesečnih vozovnicah — tu je bilo največ preusmeritev potnikov študentov ali delavcev s cestnega prometa na železniškega.

Statistične podatke za november 1987, kažejo, da je bilo prodanih 1315 vozovnic po redni ceni, medtem ko je bilo vozovnic s popustom oziroma mesečnih vozovnic prodanih 1391.

Kako pa je z zelenim vlakom? Ga bodo ponovno uvedli?

Zeleni vlak je bil uveden predvsem za prevoz poslovnežev iz DO. Vozil pa je na progi Titovo Velenje—Ljubljana. Med pogovori je bilo ugotovljeno, da bi bil vlak dovolj izkoriščen. Vendar, DO niso kupile toliko vozovnic, kot je bilo dogovorjeno. Zato smo ga ukiniteli.

O njegovo ponovni uvedbi ne razmišljamo.

Kakšen je vaš finančni položaj? Železniška postaja ima zelo slab videz. Ali načrtujete njeno obnovo? Kje dobivate sredstva za takšna popravila?

Železnica je zelo velika DO. V Sloveniji zaposluje okoli 20.000 ljudi. Sredstva se zbirajo v republiki in to tako, da vsak TOZD iz naše DO nakaže denar od prodanih vozovnic na skupen žiro račun, potem pa se ta dohodek delimo po tozdih na osnovi neto tonskih km in pa potniških km. Seveda tudi vsaka DO oziroma njen SIS za promet odvaža okoli 1,5 odstotka od ostanka dohodka železnice za razširjeno reprodukcijo.

Stavba železniške postaje je res slaba. Sicer je bila obnovljena pred 7 ali 8 leti, vendar jo vremenske razmere in potniki počasi uničujejo. O obnovi smo razmišljali že lansko leto, a načrtovanih denarnih sredstev nismo dobili. Vsekakor pa je obnova stavbe v načrtu za prihodnje leto.

Ali razmišljate o vzpostavitvi zveze s Slovenj Gradcem?

Ne. Trenutno imamo preveč drugih problemov, saj finančnih sredstev ni niti za osnovno proizvodnjo, zato sploh ne razmišljamo o tem. Vendar ne izključujemo možnost, da bi nekoč zvezo še obnovili. Zamisel ni popolnoma pozabljena.

Naj bo dovolj o parkiriščih!

V Našem času smo veliko poročali o problematiki pokritih parkirišč v krajevni skupnosti Edvarda Kardelja in prav tako o njenem razreševanju.

Večina krajanov je s sedanji rešitvami zadovoljnih, veliko pa je tudi takšnih, ki se jim ne zdijo sprejemljive. Seveda se bodo morali o tem dogovoriti v organih svoje krajevne skupnosti, v Našem času pa je bilo o tem gotovo že dovolj povedanega.

Omenimo naj še to, da bodo najemnine za parkirišča plačevali tisti, ki koristijo ograjene prostore, to pa ne velja za stanovalce Kardeljevega trga 1,2 in 3.

(mz)

Kako dolgo še tako?

Baltazar Avberšek — 90-letnik

Poln spominov in življenjske vedrine

Pred dnevi je praznoval dva osebnostna praznika, 2. januarja častitljivih 90 let, 6. januarja pa god. Zato smo se odločili, da ga obiščemo in z njim na kratko poklepavamo. Pot nas je vodila strmo v hrib v redko naseljen zaselek Paški Kozjak k domačiji Avberšek, po domače Lešnik. K tej domačiji se je namreč priženil Baltazar, ko mu je prva žena umrla. Tudi drugo je že izgubil, ni še tako dolgo tega. Sedaj živi s hčerko druge žene in z njeno družino. Že prej so nas opozorili, da ima Baltazar Avberšek izredno dober spomin in da se dobro spominja kako in kdaj so se posamezni dogodki zgodili. Med sproščeni pogovorom smo se tudi sami prepričali, da je temu res tako.

Sosed in krajan daleč naokrog dobro poznajo svojega najstarejšega krajana in ga tudi nadvse spoštujejo. Priljubljenost si je pridobil predvsem s svojo hudomušnostjo in živahnostjo. Tak je Baltazar še danes kljub devetim križem in težki poti, ki ga je vodila skozi življenje.

Rodil se je 2. januarja 1898 na Paškem Kozjaku, nekoč je bilo to Lipje. Starša sta imela manjšo kmetijo, ki sta jo prid-

no obdelovala. Od štirih otrok je bil Baltazar najstarejši. Še zelo mlad, 17 let mu je bilo, se je zaposlil na »štahtu« in bil tam do odhoda k vojakom. Ko se je po enem letu vrnil od vojakov, je ostal brez zaposlitve. Pomagal je očetu pri kuhanju apna, danes že zelo redkem opravilu. Šestindvajsetega leta se je Baltazar poročil in si ustvaril družino, v kateri se je rodilo deset otrok. Danes jih živi še šest. Z ženo se je lepo razumel in družno sta gospoda-

nila na kmetiji, ki sta jo prevzela od njegovega očeta. Jeseni leta 1941 je Baltazar znova dobil službo na rudniku. Na delo s Paškega Kozjaka in nazaj domov je vseskozi hodil peš in ni nikoli zamujal, s ponosom pove. Težko delo na rudniku in doma na kmetiji, pa še pešačenje na delo in domov, je bilo tudi za tako vztrajnega moškega hud napor. Toda Baltazar je vse to zmož, kajti tisti časi so bili takšni, da je bilo življenje številne družine odvisno od tega, kar si doma pridelal. Baltazar je vse bolj čutil bolečine v roki, zato so ga na rudniku premestili na lažje delo, na »stražo«. Sredi leta 1959 se je upokojil.

Baltazar Avberšek se rad ozre v preteklost, obuja veselo in žalostne spomine. Pove kako težko je bilo včasih življenje v teh hribih, kaj vse je bilo treba storiti za golo preživetje. Toda zmožli smo, pa čeprav je bilo včasih še tako hudo, doda s tolikšno resnostjo, da mu res verjamemo. Živo se spominja tragičnega dogodka 24. aprila 1945, ko so mu Nemci tik pred svobodo ustrelili komaj devetnajstletno hčerko Angelco, par-

tizansko kurirko. Podrobno pripoveduje kako dolgo je mrtno hčerko iskal, kako težko in nevarno je bilo iskanje, kako so jo pokopali in drugo. Ko ga tako pozorno poslušas, se ti nehote zastavi vprašanje, če je ta mož, poln življenja, vedno vesel in zmeraj pripravljen za klepet, res doživel vse to. Da je kljub devetdesetletni letom še pravi korenjak, kaže tudi to, da je novo leto praznoval s svojimi najbližji vse tja do zgodnjih jutranjih ur. Sicer pa še danes rad obišče svoje otroke in bližnje sosedo. Zelo je vesel, če ga kdo obišče, teh obiskov seveda ni malo, saj ima poleg otrok še 26 vnukov in 19 pravnukov. O zdravju Baltazar pove le, da ga ob spremembi vremena in kadar jo mahne navkreber, daje astma. Pa sluh mu peša. Zato je tudi ob vprašanju, kakšne želje ima, brez pomisleka odvrnil — zdravje, pa da bi bilo še naprej tako kot je.

S to željo in z voščilom za osebni praznik smo se poslovili od Baltazarja s spoznanjem, da smo se srečali z živo preteklostjo nekega obdobja.

B. Mugerle

V Titovem Velenju širimo kabelsko omrežje

Nekateri so pohiteli, drugi pa . . .

Čprav smo o kabelsko distribucijskem sistemu, ki se poraja v Titovem Velenju doslej že precej zapisali, pa je vendar očitno večini še premalo poznano, kako sedaj potekajo aktivnosti, kako so se odločali krajanji, kje so do- slej najbolj zavihali rokave in kako se sploh priključiti k izgradnji.

Povejmo torej še enkrat, da je izgradnja kabelskega distribucijskega sistema izredno zahtevna naloga, saj bo v Titovem Velenju urejen eden trenutno največjih takšnih sistemov v Jugoslaviji. Vanj bo vključenih približno 8600 naročnikov. Od lanskega julija spremljajo program preko kabelskega omrežja v krajevni skupnosti Šmartno ter se seveda navdušujejo predvsem nad satelitskimi prenosi. Tudi v krajev-

nih skupnostih Podkraj—Kavče in Staro Velenje so že v preteklem letu položili večino sekundarnega omrežja, prav tako pa tudi del primarnega kabla. V krajevni skupnosti Pesje so polaganje sekundarnega omrežja sklenili prav ob Novem letu. Tu sedaj pripravljajo montažo sistema, do konca aprila pa naj bi ustrezno razrešili tudi napajanje iz glavne postaje v Titovem Velenju in tako to omrežje predali v uporabo. Seveda bodo v pomladnih mesecih priključili tudi krajevni skupnosti Staro Velenje in Podkraj—Kavče.

Kaj pa drugje? Očitno je, da so bolj prizadevani v obrobnih mestnih krajevni skupnostih, saj so se kljub precej višjim stroškom gradnje, znali uspešneje organizirati. Tako so dokaj daleč

v krajevni skupnosti Konovo, v krajevni skupnosti Stara vas pa so krajanji usklajevali svoja mnenja ta teden. V krajevni skupnosti Kosnovo bodo, v aprilu in maju, po izdelavi projektov, že polagali omrežje, in prve dni meseca julija sistem tudi priključili.

Kaj pa krajevne skupnosti Levi in Desni breg, Kardeljev trg, Salek, Gorica? Očitno je tu dogovarjanje težje, počasnejše, ali pa so tisti, ki bi ga morali opraviti, doslej niso uspeli dovolj uspešno organizirati. Največ so verjetno naredili na Kardeljevem trgu, vendar pa še zdaleč ne toliko, kot v prej omenjenih krajevni skupnostih. Cena sistema se iz meseca v mesec draži, odlašanje pa nikomur ne koristi. Potrebno se je pač odločiti.

B. Zakošek

Tudi v Gornji Savinjski dolini

Nezadovoljni s skromno izbiro televizijskih programov, z njihovo »vsiljeno« siromašnostjo in povrh vsega še s slabim sprejemom, si prebivalci Gornje Savinjske doline vse bolj želijo kabelske televizije. V Gornjem gradu so lani stnili vrste in zadevo »rešili« v rekordnem času, v ostalih krajih pa se na akcijo pospešeno pripravljajo. Zelo zanimiva in še bolj dobrodošla je zamisel, da bi krajevne skupnosti Mozirje, Nazarje, Rečica in Ljubno ob Savinji skupno zgradile sprejemni stolp na Medvedjaku, ki bi poleg njih pokrival tudi celotno Zadrečko dolino z Gornjim gradom vred.

Na akcijo se pospešeno pripravljajo povsod, tudi v Mozirju. V tem kraju so že imenovali iniciativni odbor, prav sedaj pa je v teku anketa, ki bo podlaga za nadaljnje delo. Strokovnjaki so že opravili meritve na Medvedjaku in te so dovolj spodbudne. S stolpom na tem hribu bi lahko sprejemali po dva ljubljanska, zagrebška in sarajevska progra-

ma, Koper, dva avstrijska, satelitskih pa kolikor jih zmorejo posamezni sprejemniki. S tem se seveda sama po sebi ponuja zamisel o internem televizijskem studiu za omenjene krajevne skupnosti. V Mozirju in v vseh ostalih krajih si predvsem želijo, da bi se

krajanji čimprej odločili, saj je to pogoj za nadaljnje delo, kamor sodi projektiranje, oblikovanje vsote, ki jo bodo plačala posamezna gospodinjstva, pristopne izjave in seveda sama izgradnja.

J. P.

KS Šmartno Titovo Velenje

Kabelska TV, ceste, rekreacija . . .

Novo leto je za nami in delo v krajevni skupnosti teče dalje. V krajevni skupnosti Šmartno Titovo Velenje so razne komisije odbori, delegacije pripravile delovne programe. Tako se naj bi lotili ureditve Efenkove ulice in ceste bratov Mravljak, organizirali rekreativno vadbo v Topolšici, člani šahovske sekcije se zbirajo vsak ponedeljek od 17. ure dalje na partijah šaha. Nekateri

posamezniki si prizadevajo ustanoviti tudi kulturno in turistično društvo. Zato vabijo tiste, ki imajo enako željo, da jim pomagajo pri ustanovitvi in kasneje tudi pri delu v njih.

Tisti, ki so si prizadevali pri izgradnji kabelskega TV omrežja v tej krajevni skupnosti in se nanj tudi priključili, še vedno niso vsega naredili. V skladu s projektom morajo namreč vsak priklju-

Srečanje

Vneto smo jo poslušali, ko nam je pripovedovala o svojih delovnih začetkih na področju socialnega skrbstva in varstva pred 26. leti. Tu in tam prikimali z glavo ter ji tako dali vedeti, da ima prav. Po uri zanimivega pogovora smo se poslovili in menili, da nam srečanje z Marijo Lešnik iz Titovega Velenja ne bo delalo posebnih preglavic, ko se bomo lotili pisanja. Toda, ušeli smo se. Povedala je namreč preveč. Govorila ni tja v en dan, kot rečemo govoričenju, ampak izbirala besedo za besedo, misel za mislijo.

Življenje utira včasih kaj čudna pota. Teh je toliko kot ljudi, kot poklicev. Vse so zanimiva, pretkana z bogatimi izkušnjami in spoznanji. V 26 letih dela na področju socialnega skrbstva, varstva in delno tudi zdravstva si je Marija teh »nabrala« veliko. Predvsem pa: »Spomini na začetke in tudi na kasnejše čase se boleleči. Tu in tam neprijetni. Vendar sem se ob srečanju z bedo povojnega življenja na terenu naučila, kako je treba gledati na življenje, premagovati ovire, ki ti jih to nenehno meče pod kolena. Zato toliko bolj zago-

Marija Lešnik

varjam trditev, da je vsak sam s svojim delom dolžan zagotoviti sebi primerno življenje«, je ob obujanju spominov na glas razmišljala sogovornica, ki je pred nedavnim prejela za svoje dolgoletno zavzeto in ve-

stno delo na prej omenjenem področju priznanje republiške skupnosti socialnega skrbstva Slovenije.

Pomagati sočloveku kadar je v stiski, četudi ti to narekujejo delovne obveznosti, je humano delo. Sploh v času, ko je začela delati na področju socialnega skrbstva Marija: beda na vsakem koraku, posledice, ki jih je pustila vojna, težko odpravljive, nepopolne družine, otroci brez staršev, vojaški vojni invalidi, . . . Včasih ni bilo nikjer zapisano, kaj moraš delati. Prijeli smo za delo vse od kraja. Toda, ne tako kot bi hoteli in želeli, ampak tako kot so velevali zakoni. Res pa je, da je bilo teh veliko manj in bili so bolj »človeški«, razumljivejši. Tisti, ki svojih obveznosti nosi dosledno opravljali, jih je izločilo samo delo, brez sklicevanja na zakone, brez tožarjenja pri tem ali onem organu. Republiški inšpektorji so pogosteje prihajali med nas in nepravil-

nosti tudi kaznovali. Ne tako kot danes, ko stojijo vrednote dela preveč ob strani. Prijeten je občutek ob misli, da nisem ničesar zastoj dobila, kar si tudi ne bi zaslužila.«

Potrditve svojega pravičnega dela, odnosa do ljudi je našla v zadovoljstvu tistih, s katerimi se je srečala tako ali drugače, v imenovanju direktorice Doma za varstvo odraslih Titovo Velenje, ki so ga leta 1976 začeli graditi. Nenazadnje pa tudi v radostnih obrazih oskrbovancev ob vsakem njenem obisku pri njih. Od oktobra lani je namreč Marija upokojenka. »Toliko stvari je bilo treba med gradnjo doma postaviti na pravo mesto. Zato si zaslužijo vse priznanje tudi tisti, ki so skupaj z mano orali ledino na področju domskega varstva v naši občini. Pohvaliti moraš še družbenopolitične organizacije in nekatere posameznike, da so našim prizadevanjem prislunili in spremljali poslanstvo doma. Povsod tega ni,« je bila skromna.

Skrb za človeka biti pri delovanju najrazličnejših družbenih pomoči, s katerimi so bili ljudje veliko bolj zadovoljni kot danes kar najbolj pravičen; pri vodenju doma narediti tisto, kar človek na jesen življenja rabi ni bila vedno lahka.

Toda, Marija je vsa vprašanja, ki jih je pred njo postavilo življenje, uspešno premagala.

»Dela se nisem nikoli ustrašila. Ni mi zastal korak še pred tako zahtevno oviro. Tistih, ki so mi zaupali, najbrž nisem razočarala. Res pa je, da nisem obljubljala tistega, kar ne bi mogla uresničiti.«

Vsi upokojenici vneto zatrjujejo, kako jim primanjkuje časa. Marija ni nobena izjema.

Dela, ukvarja se s tistim, kar prej zaradi časovne stiske ni mogla. Med drugim se bo morala letos odpraviti na dopust, za katerega v 26 letih službovanja ni našla kaj drugega kot časa.

Zdravko Golob

Potovanje na Kitajsko in Japonsko

Piše Dare Bencik 5

20. APRIL (ponedeljek)

Zbudil sem se zelo zgodaj, zato sem pospremil Melisso do recepcije, ker je imela veliko prtljage. Odpeljala se je do letališča. Ob osmih sva z Bojanom vrnila kolesi, ker je deževalo. Tudi izlet na veliki zid je padel v vodo. Zajtrkovala sva z Joan (Londončanko), ki pa je vseeno šla na ta izlet.

Popoldne sva se peš sprehodila po ulicah. Bilo je vse prazno. Ko sva prišla v hotel, sva se spomnila, da je ta dan prišel transsibirski vlak, zato sva šla pogledat, če je v hotelu kdo iz Jugoslavije. In res sta bila dva v sobi 505. Ime Nikola Brkič me je malo zavedlo in ogovorila sva ju v srbohrvaščini, bila pa sta Ljubljancina. Skupaj smo šli na pivo v restavracijo. Ugotovili smo, da sva se z Nikolo pred potovanjem celo pogovarjala po telefonu o rezervaciji v Moskvi. Razložila sva jima, kako in kje lahko menjata . . .

Večer smo preživeli v sobi z Jutako in njegovimi prijatelji iz Tokia, z Joan in še enim Angležem.

21. APRIL (torek)

Po zajtrku sva se z Nikolo in Tonetom skupaj odpravila na veliki zid. Šli smo s taksijem (kakšni 2 uri vožnje), ker sva morala z Bojanom zvečer že na vlak (ob 7 uri) do Hong Konga. Vsak je plačal okoli 28 turističnih juanov, vožnja pa je bila udobna (s country glasbo). Imeli smo srečo z vremenom. Najprej smo se povzpeli po levi strani zidu do stolpa. Fotografirali smo se s kamelo (zelo nas je presenetilo, da tukaj živijo tudi kamele). Ko smo se vrnili v dolino, smo se odžejali in se nato povzpeli še na desno stran. Ta dva vzpona sta nas kar izmučila, zato je bilo pivo spet dobrodošlo. Spodaj smo se fotografirali s starejšim Kitajcem zelo zanimivega obraza. Pred odhodom domov smo še nekaj napravili v trgovinah, nato pa se zapeljali v hotel s taksijem.

Hitro sva zmetala stvari v nahrbtnike (pri čemer sem pozabil na tenis copate in špagarice), na hitro povečerjala in s taksijem oddrvela na vlak, sicer bi še tega zamudila. Na vlaku zopet gneča. Pa sva se le namestila, ostalo pa

naju po transsibirskem potovanju sploh ni več motilo.

22. APRIL

Zjutraj so na vlaku prižgali luči ob 7 uri. Vsi smo počasi vstajali. Pripeljali so zajtrk — v stropu in lesene palčke. Jedla sva špagete z mesom in zelenjavo — prav neverjetno. Jedla sva kar v postelji. Med potjo sem opazoval ostale sopotnike, posebej še 2 mala Kitajca, ki sta ves čas skakala okrog. Skušal sem se pogovarjati s tistimi, ki so spali v našem kupeju, pa nobeden ni znal drugega jezika kot samo kitajščino. Komaj sem jim razložil, da sem iz Jugoslavije. Zvedel sem, da bomo prispeli v Canton čez 21 ur.

Opazoval sem lepo urejeno pokrajino. Izkoriščena je vsaka ped zemlje, spretno izpeljane namakalne naprave med terasami. Prisedel je Tim, možakar iz Hong Konga, po rodu iz Amerike. V Hong Kongu uči angleščino. Dal nama je nekaj koristnih napotkov, in izmenjali smo tudi naslove.

Šla sva v restavracijo na pivo in nazaj v vagon. Tim in njegov prijatelj sta povedala, da sta duhovnika (protestanta). Povedal sem jima nekaj stvari o Jugoslaviji in da me zanima budizem. Dosti sta mi razložila, seveda pa sta naredila reklamo tudi za njuno cerkev.

Začela se je vročina in pomanjkanje čiste vode na vlak.

23. APRIL

Zjutraj smo prispeli. Tim in Kevin sta nama pomagala kupiti karte, skupaj smo odšli na zajtrk in potovali skupaj do meje. Tam smo uredili formalnosti. S Timom sva skupaj potovala z vlakom do Hong Konga, le da sva šla midva z vlakom vse do centra. Tam sva po Timovem naročilu najela taksi do Holiday Inn hotela kjer sva dobila naslov za pravi hotel. Tam se nam je »pripeljal« Kitajček češ, da naju bo peljal v sobe, vendar nama je pokazal najdražje, med neke Indijce (za 100 in več dolarjev na noč). Besna sva končno dobila pravi naslov, kjer so prenočišča za 22 HK\$. Izvedela sva, da je bil tu še pred 2 dnevi nek Jugoslovan in bi lahko pogledala, če je še tu. Vendar ga ni bilo. Tudi Melisso sva iskala. Hodila sva po mestu, nakupovala, si ogledovala znamenitosti in zvečer še enkrat šla v hotel gledat, če je Melisso doma. Tokrat sva imela srečo. Bila je še s sestrično. Dogovorili smo se, da bomo šli skupaj v mesto na pivo. Šli smo tudi na nočno razprodajo oblačil. Veliko smo se nahodili, kupili pa nič. Potem smo odšli na večerjo v kitajsko restavracijo in nato še v disko. Žur smo zaključili ob 3. uri zjutraj.

24. APRIL (petek)

Ponoči je bilo vroče, nisem mogel spati, zaradi temperaturnih in klimatskih sprememb sem

tudi težko dihal. Zjutraj sva povprašala za odhode letal do Tokia, pa še za nazaj do Kitajske. Popoldne smo zopet hodili z Melisso po mestu, nakupovali, vplačali karte za avion Hong Kong—Tokio in vložili prošnjo za vstopno kitajsko vizo. Potem smo šli s Ferry ladjo do sosednjega otoka, kjer smo si ogledali najdražjo zgradbo — komercialno zgradbo banke. Melissa je morala nazaj v mesto, ker je naslednji dan potovala v Bangkok. Poslovali smo se.

Z Bojanom sva šla s trolejbusom do Middle Easta kjer sva hodila po tržnici z živimi in vodnimi živalmi in vso mogočo robo. Ogromno sva zapravila (kupil sem si nekaj stvari . . .) Za walkmena sem plačal 670 HK\$ (cca. 80 dolarjev).

Ko sva prišla nazaj v naš hotel, sva se zmenila z Melissino sestrično Diano, da bomo šli na slednji dan skupaj ven. Šel sem spat, Bojan pa je šel v kino.

Kitajčki radi nosijo uniforme in čepice

Majhen živalski vrt kač

Hong Kong: moderna arhitektura, vlažno podnebje, visoke temperature

Univerza za tretje življenjsko obdobje

Novoletno srečanje

Tretje življenjsko obdobje, torej čas po upokojitvi, je za mnoge izredno težko. Posloviti so se morali od svojega delovnega okolja, kjer so ustvarjali dolga leta. Nenadoma se počutijo nepotrebni, potisnjeni v samoto, med štiri stene lastnega doma.

Pa je mogoče tudi to obdobje lepo preživljati, ustvarjalno in koristno. Prav zato so začeli v svetu razvijati Univerzo za tretje življenjsko obdobje, ki tudi Velenjskim upokojencem ni več tuja. V njihovo življenje je vnesla nekaj povsem novega, nekaj kar jih bogati, razveseljuje. Prinesla jim je številne nove prijatelje, nove vrednote življenja, nova znanja...

Že celo preteklo šolsko leto so bile v občini organizirane izobraževalne oblike oziroma krožki za te občane. Dobro so zaživeli, letos pa so se še bolj razmahnili in dobili tisto zares pravo vsebino.

To so dokazali udeleženci vseh krožkov (3 pletilni, gospodinjski, 2 nemška, 1 angleški, zgodovinsko etnološki, makrame in ples), ko so se zbrali zadnje nedelje na novoletnem srečanju v Vrtnici hotela Pake. Srečanje je bilo tako sproščeno, da ga je

težko prenesti na papir. Dokazali so, da so pravi prijatelji, da so pripravljeni za dobro razpoloženje narediti marsikaj, premagati tremo in se popolnoma sprostiti. To na primer še posebej velja za »manekenke«. To so bile udeležence pletilnih tečajev, ki so se sprehodile med udeleženci v novih copatih, kapah in bluzah, ki so jih izdelale same. Enako velja za udeležence jezikovnih tečajev, pa gospodinjstvenega krožka, ki so poskrbele, da so bile mize obložene z različnimi dobrotami. Navdušil je tudi zgodovinsko etnološki krožek s prikazom nekdanjega novoletnega praznovanja, ki je bilo seveda povezano z božičnimi prazniki in tremi kralji. Vse skupaj je popestril tudi plesni krožek, ki je pritegnil k sodelovanju — k plesu, vse udeležence novoletnega srečanja, bilo pa jih je kar okoli 140.

Vsi so bili zadovoljni, gotovo tudi organizatorji, ki se bodo omenjenih izobraževalnih oblik v bodoče gotovo lotevali s prav takšno vnemo kot doslej, pa čeprav predstavljajo zanje dodatne obremenitve.

M. Zakošek

Pletilje so se predstavile v svojih novih oblačilih

Jezikovno rzsodišče

Slovenščina na turističnih potovanjih

Dopisnik B. P. nam je poslal prospekte dveh slovenskih turističnih agencij, ki vabita na potovanja po domovini in tujini. Motijo ga nepodomačno zapisana zemljepisna imena, kot Marrakesh, Beni Mellal, Larnaca, Paphos, Limassol, Amman, Jerash, Heraclea idr., in nas vprašuje, kaj pravi o tem slovenski pravopis.

Naš odgovor na to vprašanje je zelo kratek in nedvoumen: zemljepisna lastna imena (pa tudi vsa druga) s tistih področij, kjer uporabljajo ne-latinske pisave (cirilsko, grško, arabsko, hebrejsko, indijsko, japonsko idr.), pišemo praviloma poslovenjeno, ne pa po angleških, francoskih ali kakih drugih pravopisnih pravilih, kot to počno v turističnih agencijah in še marsikje drugje. Pravilno je torej Marakeš, Beni Melal, Larnaka, Pafos, Limasol, Aman, Jeraš, Herakleja itd.

Ne dvomimo o tem, da si potovalne agencije prizadevajo za čim višjo kulturno raven svojih storitev, bilo pa bi prav, da bi se ta prizadevanja v večji meri odražala tudi v njihovi jezikovni kultiviranosti. Ko smo namreč pregledovali omenjene prospekte, smo poleg napačno zapisanih zemljepisnih imen odkrili še veliko drugih jezikovnih napak in slabosti (pravopisnih, slovničnih, slogovnih idr.). Tako npr. pišejo Staro obzidje, Rimski amfiteater, Biser juga, Križarji z veliko namesto z malo začetnico, samostan sv. Naum, zid žalovanja pa z malo namesto z veliko (prav: samostan Sv. Naum, Zid žalovanja). Narazen namesto skupaj pišejo

pol penzion, kulturno zgodovinske zanimivosti (slednje lahko tudi z vezajem, odvisno od pomena), končnice in obrazila so brez potrebe ločeni od osnov z vezajem (proti Fes-u, Jat-ovo letalo), opuščeni pa so vezaji pri kombiniranih, številčno-besednih zapisih (5 dnevni namesto 5-dnevni). Čuti se slovnični vpliv srbohrvaščine (npr. rojstno mesto Goce Delčeva nam. Goceta Delčeva, mimo Gostivara nam. mimo Gostivarja, v Mustafa-pašino džamijo nam. v džamijo Mustafa paše). Napačno je krajsanje tipa z in na letališče nam. z letališča in nazaj, neustrezno so izbrane besede nočitev, povratek, vmesni pristanek v Beogradu nam. prenočevanje, vrnitev, vmesni postanek; napačen je tudi izraz čigar v zvezi Turki, čigar štiritoletna oblast nam. Turki, katerih ipd. Pojavljajo se nepotrebne tujeke (transfer do hotela nam. prevoz) ali pa se sicer potrebne uporabljajo v napačni obliki (viza nam. vizum) oz. so napačno zapisane (residenca nam. rezidenca).

Potovalnim agencijam svetujemo, da svojo že sicer bogato ponudbo obogatijo še z jezikovno kakovostnejšimi propagandnimi besedili, za kar jim bodo jezikovno ozaščeni udeleženci njihovih potovanj, kakršnih ni malo, gotovo hvaležni. Če pa bodo poleg tega poskrbele, da bo tudi jezikovno znanje turističnih vodnikov vsaj na taki ravni kot njihova strokovna usposobljenost in razgledanost, bo zadovoljstvo toliko večje.

Dvignjeni zastor 70

Leta odločitev

Če se vam zdi, da se situacija popravlja, ste zagotovo nekaj sprejeli.

(Murphy)

Vse več stvari nas nemo opozarja, da se v Šaleški dolini zgodovina ponavlja. Krize in uspehi valovijo skozi čas, a ljudje se iz tega ne naučimo prav ničesar.

Letos mineva dvajset let, odkar se je gospodarstvo Šaleške doline krepko zamajalo. Za rudarje je bil ta čas posebej boleč, saj so samo leta 1967 na rudniku odpustili 550 delavcev. Lahko smo prepričani, da so bili to v večini nekvalificirani težaki. Topovska hrana.

Ne bi radi bili črnogledi preroški bodočnosti, vendar prihodnost ni ravno roznata. Kljub temu, da smo danes daleč od okoliščin, ki so vplivale na dogodke pred dvajsetimi leti, bi se lahko s temeljito analizo takratnega stanja skrbneje pripravili na odločitve, ki nas čakajo v bližnji prihodnosti.

Kriza 67. leta je bila posledica dejstva, da je bila ponudba premoga večja od povpraševanja po njem. Zaradi neizdelane dolgoročne strategije, se je situacija čez noč obrnila in poceni nafta, ki je pritekala z Bližnjega vzhoda, je premog porinila na stranjski tir. Takrat nihče ni imel volje in moči, da bi naredil carski rez na razvojni viziji doline, ki je zrasla in živela obdoledno in pregovorno na premogu. Takrat ni nihče niti v sanjah pomislil, da bi postal »izdajalec« premoga in se obrnil v kakšno drugo smer. Pri tem pa se povsem zavedamo, da to niso te vrste odločitve, ki bi jih peščica močnikov zmogla domisliti in uresničiti v nekaj letih. Se posebej zato, ker so bili tisti, ki so odločali, na svoje minulo delo čustveno navezani. Tako so iskali in tudi našli zanesljiv vir porabe premoga. V dolini so zgradili nove peči, novo elektrarno, kjer se energija premoga spremeni v plemenito elektriko.

Dolina je bila rešena, čez dvajset let pa se ji rešitev vrne kot bumerang v obliki neusklajenega razvoja. Pomanjkanje šolskih klopi, brezdušni kvazi urbanizem (ki že dolgo ni več socialistični čudež) ter nenazadnje ožgani gozdovi in ugreznine, ki izpodjedajo že sam rudnik, vse to je do volj zgornjega. Težave se gmadijo, nad vsem tem pa kot Damoklejev meč visi državni gospodarski krah.

Ne »akcije ekologov«, ampak trezne presoje počasi umirjajo kazalce porabe energije. Umirjanje se bo moralo nadaljevati, če bomo sploh hoteli pričeti razmišljati o racionalni proizvodnji in želeli v svetu konkurenčno tržiti še s čim drugim kot z vojaško opremo in orožjem. Takšen gospodarski zasuk pa bo narekoval tudi izbiro energije in njeno količino.

V Sloveniji lahko govorimo o treh vrstah proizvajalcev električne energije. To so hidroelektrikarji, termoelektrikarji na premog in jedrski elektrkarji. Prav srhljivo je, ko človek ob njihovih javnih nastopih spozna, kako pogosto obožujejo eden drugega, kada govorijo o ceni proizvedene energije ali varnosti njihove proizvodnje. Vsaj glede varstva okolja je nesporno na najslabšem premogova elektrika, medtem ko največja potencialna nevarnost grozi od nuklearke. Čeprav tudi pri hidroelektrarnah ob teh vprašanjih ni vse čisto, so ob SO₂ in radioaktivnem sevanju vendarle super čiste in super varne. Kakorkoli že, ta elektroenergetski trinog obvladuje naše življenje in moramo se očitno sprijazniti z vsem, kar nosi s seboj.

Toda ali res?

Najvidnejši traserji poti v bodočnost so ugotobili, da v povečevanju porabe energije, v večjih tonah jekla in večjih kosih proizvodov, ni naše prihodnosti. Rešitev vidijo v prodaji pameti, kvalitetnih izdelkih in seveda v turizmu visoke stopnje. Zdravo kmetijstvo je ob vsem tem nekaj samo po sebi umevnega.

Mi v Šaleški dolini moramo najti svoje mesto v takšni usmeritvi. Možnosti pa sta, kot v neki znani šali, dve. Ali zasuk od energetike, torej slovo od dinosaurus, ki se razteza od Pesja do Šoštanja, ali pa oplemenitnje energije, ki jo ta kolos proizvaja. Začuda se torej tudi danes kažejo skoraj identični izhodi kot pred dvajsetimi leti. Prav tako kot takrat, si večina ljudi ne zna predstavljati, še manj pa uresničiti slovo od energetike. Torej nam ostane oplemenitnje energije, toda kako to izvesti? V kaj bi lahko pretvorili »našo« elektriko?

Tu se gotovo ne da storiti ničesar več. Lahko pa naredimo veliko v procesu pretvorbe premoga v elektriko. Največji zalogaj je gotovo čiščenje elektrarniškega dima, pa tudi vračanje pepela nazaj v jama, iz katere je bil izkopan premog. S tem seveda nismo povedali nič novega. Vendar pa menimo, da bi to bilo pravo oplemenitnje našega dela. Da bi bilo cenjeno bolj, kot je sedaj.

Ob tem bi morali proizvodnjo premoga in elektrike z maksimuma spraviti na zanesljivi optimum ter tako postati gotov, stalen in čist vir električne energije za Slovenijo. Določene in stalne proizvedene količine električne energije bi omogočile trdno planiranje na določeni ustaljeni stopnji, brez nihanj, ki jih danes pogosto doživljamo. Vse to bi bilo mogoče, če bi imeli v dolini ustrezne pogoje. Spomnimo se preteklih let, ko je mrz pritiskal bolj kot letos in se je zapletalo pri drugih proizvajalcih elektrike! V rudniku so padali rekordi, nagajeni s pivom in klobaso. Letos se je stvar precej umirila, vzkroke za to pa so skušali podtakniti »akcijam ekologov«. Skupščini občine Velenje. Tako je vsaj ocenil rudniški sindikat, mi pa se z njegovo oceno ne strinjamo. Prepričani smo namreč, da ga ni ekologja na sončni strani Alp, ki bi lahko zaustavil TEŠ, ko bi iz distribucijskega centra prišla zahteva po toliko in toliko kilovatih električne energije.

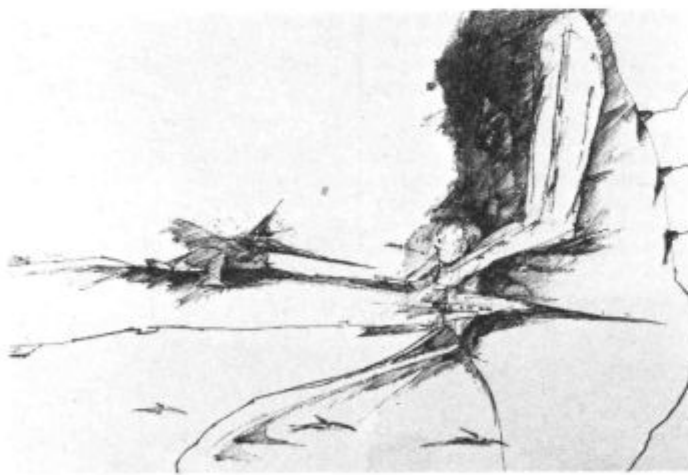
Oplemenitena energija torej in prenehanje zasipavanja okolja z SO₂! In če grehe iz preteklosti, naprimer glede šolanja otrok, rešujemo z udarniškiimi akcijami, bi lahko na takšen način postorili kaj tudi za prihodnost teh istih otrok. Tako bi dokazali, da nam v resnici ni vseeno, kaj se dogaja po obronkih naše doline. Morali bi se bolj živo ovedeti, da je to naše zaledje in da bi to lahko bila tudi naša kašča. Oživimo zato spomine na akcije »mesto vasi« in povprašajmo delovne ljudi v jedru doline, ali bi bili pripravljeni narediti po en »siht« za izgradnjo odžvepvalnih naprav v TEŠ! Vedeti je namreč, da bomo morali poleg oblujb iz Ljubljane, prinešenih na palici z dvema konceca, tudi sami krepko pljuniti v roke in se že enkrat odzibati iz zasanjanosti in navideznega ugodja, tokrat ne gre le za kmete, čisto mleko in zelene gozdove po obronkih Šaleške doline, ampak tudi za delovna mesta v njenih nedrih.

Peter ŽEZMAN

»Ljubezen, oblast in smrt« v risbah Daliborja Zupančiča

V Kulturnem centru Ivan Napotnik Titovo Velenje bodo v petek 15. januarja ob 19. uri odprli

razstavo risb DALIBORJA ZUPANČIČA iz Škofje vasi. 21 perorisb iz ciklusa »Ljubezen, oblast, smrt«

PRIREDITVE • PRIREDITVE • PRI

KULTURNI CENTER IVAN NAPOTNIK

V petek, 22. januarja, ob 19.30 bo v domu kulture v Titovem Velenju premiera gledališke uprizoritve **DESETEGA BRATA**, ki so ga pripravili gledališniki, pevci in folkloristi občine Velenje. Po romanu Josipa Jurčiča je ljudsko slikanico o **DESETEM BRATU** za oder priredil Bogomir Veras, ki je tudi režiser tega velikega projekta.

Zaradi velikega zanimanja za ta kulturni dogodek bo v petek, 29. januarja, ob 19.30, repriza premiere.

Vstopnice za obe predstavi že prodajajo. Cena vstopnic 2.000 din, za šolsko mladino 1.000 din.

Razprodani so aranžmaji za obisk baleta **LABODJE JEZERO** v Ljubljani, dne 15. 1. 1988, koncerta **JOHANN STRAUSS** v izvedbi simfoničnega orkestra Slovenske filharmonije, dne 8. ozir. 9. februarja 1988 in opera J. W. Mozarta: **FIGAROVA SVATBA**, dne 30. 1. 1988.

V cerkvi sv. Mihaela v Šoštanju bo v soboto, 16. januarja, ob 19.00 koncert **MARIBORSKEGA OKTETA**.

Na sporedu so slovenske narodne in božične pesmi. Vstopnice po 2.000 din bodo prodajali uro pred koncertom.

V galeriji Kulturnega centra Ivan Napotnik bodo v petek, 15. januarja, ob 19.00, odprli razstavo risb **Daliborja Zupančiča** iz Škofje vasi. V kulturnem programu bo sodeloval Šaleški oktet pod vodstvom Danice Pirečnik.

Razstava bo odprta do 9. februarja. V soboto ob 10.00 bo vodstvo po razstavi. Vabljeni!

zen, oblast, smrt« predstavlja slikarjevo izpoved o treh življenjsko bistvenih elementih. V likovnem izpovedovanju avtor predstavlja njihove karakterne lastnosti, ki jih tudi besedno opremi. Vsak del ciklusa predstavlja sedem del, ki sicer med seboj niso povezana, vendar pa so tematsko sorodna.

Perorisba avtorju omogoča prepričljivo izpoved, ki se v modifikaciji izraza prilagaja trsim ali mehkejšim tonacijam. Številno elementov, ki so prisotni na posameznih listih, je zreduciral na najracionalnejši način in s tem dal poudarek osrednji figuri, ki nas vodi v lastna razmišljanja. Včasih je prisotna grotesknost, ki je močno vznemirljiva, in čutiti je da nam jo avtor sugerira v zelo pretanjeni obliki. Tako kot ljubezen je tudi Oblast, ki se pojavlja kot drugi del ciklusa, rojena z živim bitjem, ki pa jo potem sami ali pa okolica gojimo in razvijamo. Še bolj kot v prejšnjem v tem delu individualizira oblastnika. Največkrat postavlja v kontrastni položaj dva elementa, ki očitno izpostavlja in poudarjata

jedro te življenjske razsežnosti. Presoja o pozitivnosti, oziroma nujnosti te razsežnosti, prepušča opazovalcu bolj, kot le ta pričakuje, zato včasih učinkuje nanj presenetljivo in v izrazu okrnjeno.

Zadnji del ciklusa pa tako kot življenje, zaključuje s smrtjo. V centralni kompoziciji strne napoved konca in tako poudarja minljivost obeh prejšnjih — Ljubezni in Oblasti. Prav perisba je v tem psihološko poglavljenem likovnem izrazu verjetno najprimernejša. Toplina, sožitje, hrepenenje v ljubezni, pohlep in nasilje v oblasti in bolečina ob smrti so v risbah Daliborja Zupančiča okarakterizirani tako, da nas vsilijo v življenje takšno, kot je, četudi ga vedno nismo pripravljene sprejeti.

Stilno je avtor iskal nove razsežnosti, ki jih je gotovo našel v izvorni risbi, ob študiju in oplajanju v ikonografskem izročilu, kateremu so ti trije elementi ciklusa največkrat temelji.

Milena Koren-Božiček

REDNI KINO

Četrtek, 14. 1. ob 18. uri **PERFEKTNO** — ameriški, romantična drama. V gl. vl.: John Travolta.

Ob 20. uri **ŠKRLATNA BARVA** — ameriški, avanturistični. Režija: Steven Spielberg, v gl. vl.: Danny Glover, Woopy Goldberg.

Petek, 15. 1. ob 18. in 20. uri **PODZEMLJE** — francoski, drama. V gl. vl.: Isabelle Adjani.

Petek, 15. 1. ob 10. uri ter soboto in nedeljo, 16. in 17. 1. ob 16., 18. in 20. uri **HOLLYWOODSKE NORČIJE** — ameriški, komedija. V gl. vl.: Forrest Tucker.

Ponedeljek, 18. 1. ob 10., 18. in 20. uri ter torek, 19. 1. ob 18. in 20. uri **V ZMAJEVEM GNEZDU** — hongkonški, akcijski/kung fu. V glavni vlogi: Bruce Lee.

Sreda, 20. 1. ob 10., 18. in 20. uri **STRIPTIZ SMRTI** — ameriški, triler. V gl. vl.: Graig Wason.

KINO DOM KULTURE

Četrtek, 14. 1. ob 20. uri **PODZEMLJE** — francoski, drama. V gl. vl.: Isabelle Adjani

FILMSKO GLEDALIŠČE

Ponedeljek, 18. 1. ob 20. uri **DIRKA ZA ČASOM** — angle-

ški, komedija. Režija: Christopher Mohan. V gl. vl.: John Cleese, Alison Steadman. **GRAND PRIX IN NAGRADA KRITIKE** na festivalu humorja v Chamrousseu.

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 16. 1. ob 18. uri **PODZEMLJE** — francoski, drama

Nedelja, 17. 1. ob 17.30 uri **PERFEKTNO** — ameriški, romantična drama.

Ob 19.30 uri **ŠKRLATNA BARVA** — ameriški, avanturistični

Ponedeljek, 18. 1. ob 19.30 uri **HOLLYWOODSKE NORČIJE** — ameriški, komedija

Sreda, 20. 1. ob 19.30 uri **DIRKA ZA ČASOM** — angleški, komedija.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 15. 1. ob 19. uri **ŠKRLATNA BARVA** — ameriški, avanturistični.

Torek, 19. 1. ob 19. uri **HOLLYWOODSKE NORČIJE** — ameriški, komedija.

KINO KONOVO

Sreda, 20. 1. ob 18. uri **BREZNO POŽELEJNA** — italijanski, erotski.

Titovo Velenje — petek, sobota, nedelja

Nastop najboljših igralcev malega nogometa

Ni dvoma — ljubitelji malega nogometa iz Saleške doline, prepričani pa smo, da tudi od drugod, bodo konec tedna preživali v Rdeči dvorani v Titovem Velenju na revialnem prvenstvu evropskih državnih prvakov v malem nogometu kot organizatorji imenujejo to prireditve. Lahko pa bi zapisali, da bo to kar neuradno evropsko prvenstvo v tej igri glede na udeležbo ekip.

Takšno evropsko prvenstvo bi letos moralo biti na Nizozemskem, organizirati pa bi ga morala njihova ekipa Kras Boys, ki je že trikrat osvojila evropski naslov.

Že lani so organizatorji velenjskega nogometnega turnirja napovedali, da bodo storili vse, da bi v Rdeči dvorani videli najboljše evropske igralce v malem nogometu. Hermanu Arliču, Ivanu Druksu, Boštjanu Aljažu in drugim članom organizacijskega odbora je to uspelo že letos. Navezali so stike s Fifo, dobili soglasje Nogometne zveze Jugoslavije in s tem tudi dobili v roke organizacijo tega neuradnega evropskega prvenstva. Glavni pokrovitelj turnirja bo Rudnik lignita

Velenje, saj NK Rudar letos slavi 40 — letnico igranja. Zanimanje za to neuradno evropsko prvenstvo v malem nogometu je v športni javnosti zelo veliko. Zato ni čudno, da je bila novinarska konferenca, ki so jo pripravili člani organizacijskega

URNIK TEKMOVANJA

- Petek**
14.00 zbranje skupin udeležencev v Termah Topolšica
17.00 slovesna otvoritev turnirja
- Sobota**
od 11. do 15. ure drugo kolo
od 18. do 22. ure tretje kolo
- Nedelja**
ob 9. uri seminar: mali nogomet (Terme Topolšica)
od 13. do 16. ure razigravanje
od 3. do 8. mesta
ob 16. uri finalna tekma (TV prenos)
ob 17. uri sklepna prireditve

odbora prejšnji petek, zelo dobro obiskana. Katere ekipe bodo prišle v Titovo Velenje? Na prvem mestu moramo omeniti ekipo Kras Boys iz Nizozemske, trikratne evropske prvake v malem nogometu. Poleg njih bodo še za-

igrale glasbe Fjord Genk (dvakratni belgijski prvak), italijanski prvaki A. S. Marino, odlična madžarska ekipa Keszthely in štiri jugoslovanske ekipe: Veko iz Ljubljane, Kutina, Surovina — Talci iz Maribora, (zmagali na lanskem in predlanskem turnirju v malem nogometu v Titovem Velenju). Podobno kot lani pa bodo tudi letos prišli v Titovo Velenje na turnir igralci zagrebškega Dinama. Trener Miroslav Blažević pa je obljubil »atrakcijo« za gledalce. Ta privlačnost pa bo gotovo nastop Arisa Skore v prej omenjeni ekipi.

Tretji dan turnirja — v nedeljo s pričetkom ob 9. uri — bo v Termah v Topolšici tudi seminar o malem nogometu. Nanj so prireditelji povabili predstavnike naše in nekaterih drugih evropskih nogometnih zvez. Predvsem se želijo pogovoriti, kaj storiti, kako se organizirati, da bi tudi v naši državi dobili uradnega prvaka v malem nogometu po pravilih mednarodne nogometne organizacije, saj bi bil s tem dosežen

glavni pogoj za organizacijo uradnega tovrstnega prvenstva. Želja sedanjih organizatorjev je, da bi bilo to najprej prav v Titovem Velenju.

Slovesno bodo turnir odprli jutri (v petek) ob 17. uri s slovesnostjo, v kateri bodo sodelovali poleg govornikov člani Rudarske godbe iz Titovega Velenja, mažurke iz Ljubljane in pesna skupina Kis iz Skal. Ekipe bodo razdelili v dve skupini, kjer bo igrala vsaka z vsako. Finalno tekmo, ki jo bodo pričeli v nedeljo ob 16. uri, bo neposredno prenašala tudi ljubljanska televizija.

Revialni turnir bo pod pokroviteljstvom Fife, zato bodo igrali po njenih pravilih, ki se precej razlikujejo od naših. Ekipa šteje štiri igralce in vratarja ter šest rezerv. Čas igranja je dvakrat 25 minut, igralec mora prosti strel izvesti v štirih sekundah, enako to velja za vratarja, za katerega velja še to pravilo, da žoge ne sme vreči čez sredino igrišča. Srečanje pa morata voditi dva sodnika. (vos)

MARLJIVOST ZA ZGLED — Krajevna skupnost Šmartno ob Dreti je majhna po svoji gospodarski moči in številu ljudi, zato pa toliko večja in bogatejša glede delovnih uspehov, ki so plod marljivosti in solidarnosti krajanov. Ob vseh ostalih področjih so v Šmartnem se posebej uspešni na področju športa in rekreacije, kjer so zagotovo med najboljšimi krajevnimi skupnostmi v moziški občini. Ob bogati letni dejavnosti želijo zapolniti še zimski čas. Zato so za lastnimi rokami uredili 250 metrov dolgo smučišče, primerno za vsakogar. Postavili so vlečnico, v okolici kraja pa bodo še letos uredili tekaške proge. Res je to priznanja in hvale vreden uspeh. (j. p.)

Pušnik deseti v Švici

V švicarskem Täschu je bilo tekmovanje za alpski pokal, na katerem se je dobro odrezal Pušnik z desetim mestom in bil tako drugi najboljši Jugoslovčan. Konec tedna bosta na tekmo za evropski pokal v Franciji od-

potovala Mihelič in Verdev. V Planici je bilo tekmovanje za pokal Cockte za mlajše mladince. Od velenjskih skakalcev je bil najboljši Pogorelnik na tretjem mestu, Cepelnik je bil 12. in Triplat 14.

KEGLJANJE V gosteh uspešni še tretjič

Šoštanjski kegljaci so se tudi s tretjega gostovanja vrtili neporaženi. Tokrat so v 4. kolu premagali drugo ekipo Zalskega Hmezada s 4.983:4.780, ali z razliko 203 kegljev. Nastopili so Hasičič 805, L. Fidej 806, Kramer

809, Glavič 843, Križovnik 855 in Znidar 865. V 5. kolu bodo Šoštanjčani gostili ekipo Sentjurja. Srečanje bo danes, v četrtek, na kegljišču šoštanjskih termoelektrarn.

GOLTE Že petič za Evropski pokal

V Titovem Velenju se je pred dnevi že sestel organizacijski odbor za izvedbo že mednarodne smučarske prireditve na Golteh za evropski pokal.

Letošnji moški slalom bo že četrtri, vmes pa je bila enkrat tudi tekma žensk. Zmagovalci teh moških slalomov za evropski pokal so bili doslej Walner (Švedska), Bouvet (Francija) in naš Benedek, ki so medtem zmagovali tudi že v

tekmah za svetovni pokal. Letošnja tekma v moškem slalomu za evropski pokal bo 2. marca, naslednji dan pa se bodo smučarji spustili še na Roglo, kjer bodo tekmovali v veleslalomu. Za predsednika odbora so na prvem sestanku imenovali Boža Lednika, sicer pa je ta odbor zelo številan, saj želijo tudi letošnjo prireditev podobne kot prejšnje štiri, kar najbolje izvesti. (VOS)

Gorenje — tekmovanja v športnih igrah uspešna

V delovnih organizacijah in delovnih skupnostih Gorenja v Titovem Velenju je nekaj let zapored prirejajo tekmovanja za Pokal Gorenja. Številnih tekmovanj v individualnih in ekipnih športih se udeležuje zdaj več, zdaj manj delavci in delavcev. Marsikdaj je udeležba odvisna tudi od aktivnosti amaterskih organizatorjev športne rekreacije v delovnih okoljih. Res pa je, da je številnim delavcem športna aktivnost vsakdanja skrb in prav ti delavci so tudi stalni udeleženci športnih iger in priljubljenih tekmovanj za pokalno priznanje.

Tako so bila v zadnjih treh mesecih leta 1987 na vrsti še tekmovanja v krosu, ekipno prvenstvo v šahu, odbojki ter košarki ter nazadnje še v kegljanju.

V krosu so bili v posameznih treh

starostnih skupinah najboljši Marjana Glavnik, Slavica Tešanovič in Doroteja Jakop ter Spasoje Tešanovič, Dragan Anič in Hinko Jerčić. V ekipnem šahovskem turnirju je presenetljivo zmagala ekipa Gorenja Gospodinski aparati — DSSS Tehnologi z 20,5 točkami pred Gorenjem PO I. in DSSP I. Med ženskami sta bili uspešni ekipi tozda Pralno-pomivalna tehnika.

V odbojki so pri ženskah zmagale članice ZHT v A skupini, Commerce v B in Galvana v C skupini. Med moškimi je v A skupini zmagala ekipa PO I., v B ekipa ZHT in C skupini DSSP.

V skupini A je v košarki zmagala ekipa Servisa, v B skupini Notranja oprema in C skupini DSSS Gospodinski aparati.

-ko.

Mali nogomet — kmalu občinska liga

V soboto in nedeljo je bilo v Rdeči dvorani kvalifikacijsko tekmovanje za vstop v enotno občinsko ligo v malem nogometu. Nastopilo je 24 ekip, v nadaljnje tekmovanje pa so se uvrstile Konovo, Gorenje, Dita, Mušketirji, Čunga lunga, Demič in Cigler. V enotni ligi bo tekmovalo 20 ekip, pri čela pa se bo 24. januarja.

Šah

Na prvem letošnjem hitropoteznem turnirju za prehodni pokal je zmagal Kristan. Vrstni red je bil naslednji: 1. Kristan 17 točk, 2. Brešar 16, 3. Goršek 14, 4. Matko 13, 5. Zagar 11 itd. Skupno je nastopilo 20 igralcev.

Obenem šahiste društva obveščamo, da so igralni dnevi v torek in četrtek od 17. do 21. ure in v nedeljo od 9. do 13. ure.

S. Cvar

Dražgoše — Dober nastop Velenjčanov

V nedeljo je bil v Dražgošah 14. tradicionalni pohod »Po poteh heroja Kebeta«. Pohoda in tekmovanja so se kot vsa leta doslej udeležile ekipe teritorialne obrambe, rezervnih vojaških starih in mladine velenjske občine. Tričlanske ekipe so morale na pohodu pokazati znanje iz topografije, reševati taktične naloge in se preiskusiti v streljanju. Ekipa rezervnih vojaških starih in mladine je osvojila zelo dobro deveto mesto. Pohod je bil letos nekoliko lažji, saj ga ni oteževal visok sneg.

b. m.

Mladi plavalci veliko obetajo

Najmlajši plavalci velenjskega plavalnega kluba so se zadnjo nedeljo udeležili republiškega predtekmovanja skupin A in B. Tekmovalo je 13 mladih Velenjčanov.

Večina jih je dosegla rezultate, ki jim bodo omogočili tudi nastop na republiškem prvenstvu. Najbolj pa so se v Mariboru izkazali Rok Tajnikar (1. mesto 50 metrov prsno, 2. mesto 100 metrov mešano), Jure Stopar (2. mesto 50 metrov prsno) in Špela Bukovec (3. mesto 100 metrov hrbtno).

Atletske novice

Ugodne vremenske razmere omogočajo atletom, da kvalitetno opravijo bazične priprave pred hitro se bližajočo sezono za kros. Atletska zveza Jugoslavije je že potrdila program tekmovanj za letošnjo tekmovalno sezono.

Velenjski Atletski klub bo letos organizator velikih tekaških prireditev — rekreacijskega teka ob dnevu OF, prvenstva SRS in SFRJ v krosu in v jesenskem obdobju še prvenstva Jugoslavije v maratonu. Nova progja ob jezeru bo tako gostila najboljše jugoslovanske tekače z maratoncem Vinđišem na čelu.

Po velikem vsekippnem uspehu na oktoberskem krosu DELA domači atleti intenzivno nadaljujejo s treningi. Klub je razvejal mrežo atletskih krožkov in sekcij po osnovnih šolah in v tem času vzorno organiziral že 2. zimski kros. Udeležba na obeh tekmovanjih je bila zelo razveseljiva, saj je teklo okrog 100 mladih atletov, ki redno vadijo v atletskih krožkih in selekcijah.

REZULTATI 1. ZIMSKEGA KROSA (98 udeležencev)

ML. pionirji 1.1977 in mlajši: 1. Boštjan Avberšek VV, 2. Dejan Stanković VV, 3. Andrej Ložič BM, 4. Bežjak Andrej MPT, Bekin Hajdari AA, 6. Samo Gabrovce MPT; **ml. pionirke 1.71 in mlajše:** 1. Klavdija ŽNIDAR BM, 2. Mojca Buršič VV, 3. Mirjam Šulek GS, 4. Mateja-Moravec GS, 5. Bernarda Šlehta MPT, 6. Alenka Meža MPT; **ml. pionirji 75/76:** 1. Aleš Škoberne VV, 2. Boštjan Laznik MPT, 3. Boštjan Grabner GS, 4. Grega Drobne MPT, 5. Dalibor Grujičič MPT, 6. Franjo Klinar VV; **st. pionir-**

ke 74/75: 1. Badema Djedović MPT, 2. Valentina Josič BM, 3. Andreja Tišljarič BM, 4. Darja Šibanc MPT, 5. Kristina Anđrić MPT, 6. Jadranka Radić VV; **st. pionirji 73/74:** 1. Robi Kožar VV, 2. Dušan Roš VV, 3. Milan Hajdinjak MPT; **ml. mladinci:** 1. Miha Pohar, 2. Jože Gorjup, 3. Dragan Kovačević; **ml. mladinke:** 1. Natalija Mraz, 2. Nataša Raner, 3. Marjana Glavnik; **st. mladinci:** 1. Grega Suhadolnik.

2. ZIMSKI KLUBSKI KROS JE BIL PO UDELEŽBI ŠE ŠTEVILNEJŠI, SAJ JE BILO KAR 112 UDELEŽENCEV.

ML. pionirji 77 in mlajši: 1. Mitja Bračić MPT, 2. Boštjan Avberšek VV, 3. Dejan Stanković VV, 4. Simon Rožič VV, 5. Daniel Travančič VV, 6. Andrej Bežjak MPT; **ml. pionirke 76 in mlajše:** 1. Jolanda Steblovnik GS, 2. Mateja Moravec GS, 3. Klavdija Znidar BM, 4. Klavdija Šlehta VV, 5. Alenka Meža MPT, 6. Bernarda Šlehta MPT; **ml. pionirji 75/76:** 1. Aleš Škoberne VV, 2. Boštjan Grabner GS, 3. Boštjan Laznik MPT, 4. Grega Drobne MPT, 5. Franjo Klinar VV, 6. Igor Skaza VV; **pionirke 74/75:** 1. Nina Salej MPT, 2. Kristina Anđrić MPT, 3. Jadranka Radić VV, 4. Sabina Golač BM, 5. Anita Kožar MPT, 6. Tina Ahtik MPT; **pionirji 73/74:** 1. Grega Marovt BM, 2. Robi Kožar VV, 3. Dušan Roš VV, 4. Robi Habjančič AA, 5. Ernest Kopitar VV, 6. Boštjan Meh VV; **ml. mladinci:** 1. Miha Pohar, 2. Dragan Kovačević, 3. Jože Gorjup, 4. Gorazd Razbornik, 5. Miha Aleksič, 6. Dušan Bejak.

B. Salamon

Kras Boys — trikratni evropski prvaki tudi v Rdeči dvorani

od 18. do 30. januarja

posezonska razprodaja

zimске obutve 30-40% ceneje

zimskih oblačil 40% ceneje

Občinska skupnost za zaposlovanje Velenje

Objave potreb po delavcih v občinah Velenje in Mozirje

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DI	NČ DČ	ROK P	OD	ŠT. DEL.
OBČINA VELENJE ZDRAVSTVENI CENTER DSSS	dipl. ekonomist	— koordinator plansko analitske službe	3	nč	15	600.000	1
PROJEKTIVNI BIRO	dipl. ekonomist	— vodja finančno računovodskega sektor.	3	nč	15	400.000	1
GORENJE-SERVIS	dipl. ing. elektrotehnik	— vodja projekta v servisu	2	nč	8	520.000	1
GORENJE-ELEKTRONIKA	elektrotehnik	— kontrolor ekranov-izmenovodja	3	nč	8	330.000	1
ŠIROKA POTROŠNJA	strojni ali elektrotehnik	— referent prodaje	1	nč	15	340.000	1
CSŠ, TOZD EKŠ	dipl. ing. strojništva ali druga ustrena smer	— učitelj strokovno teoretičnih predmetov v strojni usmeritvi	x	nč	8	550.000	1
OBČINA MOZIRJE GORENJE-GLIN	kuhar	— kuhar	1	nč	8	260.000	1
MG SMREKA GORNJI GRAD	lesni delavec	— odjemanje od krožnih žag in večstranskega skobelnega stroja	x	nč	8	170.000	1
POPRAVEK OBJAVE Z DNE 7/1-1987 GORENJE ELEKTRONIKA ŠIROKA POTROŠNJA	ing. elektrotehnik-elektroelektronik ali elektrotehnik-eletronik	— vodja kontrole kakovosti vhodnih materialov	4	nč	15	509.000	1

LEGENDA: DI = delovne izkušnje, NČ = nedoločen čas, DČ = določen čas, ROK P = rok prijave, OD = osebni dohodek, ŠT. DEL. = število delavcev

Mimo škarij

Dogodek v Erini Nami — gotovo še kje

Ste za piskanje?

Pred dnevi se je vaš novinar v Erini Nami na Kidričevi cesti prepiral, da ni vedno biti lahko (prijetno) prodajalka. Prišla je občanka, si ogledovala volno, jo približno pol kg dala v svojo torbico in odšla naprej po trgovini na drugi konec; pa čeprav je pri volni blagajna za plačilo. Ta naša občanka pride na oddelek z ženskim perilom, ga ogleduje in trije kosi nogavic se znajdejo v njeni torbici. Pa spet brez plačila.

To ni ušlo budnemu očesu mlade prodajalke. Hitro je povedala starejši sodelavki, ta pa je ukrepala, kot pač mora. Naša — imenujmo jo sedaj (ne)znanka — je morala v pisarno in pred pričami pokazati torbico. V njej je bilo menda pol kg volne, pa trije pari nogavic. Red je naslednji, vsi ga poznamo. Izberes blago ali izdelek, stopiš k blagajni, ga plačaš, dobiš potrdilo, prodajalka ti kupljeno blago se zavije,

nato odideš na drugi oddelek ali iz trgovine. Naša (ne)znanka pa je šla mimo tega reda. In potem, po prihodu iz pisarne je bila vsa rdeča v obraz. Rdeča pa je bila tudi mlada prodajalka, saj se je menda šele prvič srečala s takšno stranko in ji je bilo zelo neudobno, da je morala tako ukrepati. Po naše, seveda pravilno.

Pa je vaš novinar napel desno uho in »zvedel«, zakaj je naša (ne)znanka tako storila. »Sestra ima rojstni dan in sem hotela to pred njo skriti«. No, ko sam kupujem darila, nikoli ne hodim po trgovinah s tistimi, katerim ga nato podarim.

Zato najprej poduk: Kar kupiš, sproti plačaj, daril pa ne kupuj skupaj s tistim, kateremu so namenjena, če gre verjeti naši (ne)znanki. Njo pa seveda še sprašujem, kje in kdaj je nameravala plačati volno oziroma nogavice?

Jo, kako drag nasmeh!

Po tem, kar se nam obeta novega v zobozdravstvu (cene, participacija ...) se močno bojim, da bomo po novem k vsesplošni slovenski nevoščljivosti, ker ima sosed boljši avto kot jaz, dodali še novo. Zamislite si, koliko nevoščljivosti bo deležna sosedka, ko se bo »režala« z novim zobom vrednim 270 tisočakov?

Toliko bo namreč potrebno po novem prispevati za nadomestilo enega zoba v sprednjem delu čeljusti.

Ne vem, če se bomo lahko še kaj veliko smejali. Sicer pa smo že prej poskrbeli za to, da za smeh nimamo veliko razlogov. Kot bi vedeli, kaj se nam v zobozdravstvu obeta.

(mkp)

Invalide onemogočamo

Na sklepe, ki jih sprejememo na različnih sestankih, zelo radi pozabljamo. Med drugim smo se v občini Velenje že pred časom dogovorili, da bomo vsaj nekatere stanovanjske bloke zgradili tako, da invalidi do svojih stanovanj ne bodo imeli »nepremostljivih ovir«. To so različne stopnice, ploščadi v različnih nivojih in podobno.

Nova stanovanjska soseska Šalek III pa je dokaz, da smo na to spet pozabili.

(mz)

Pa še to: Lansko poletje sem bil v Veliki Britaniji. Navdušil me je njihov red v trgovinah s konfekcijo. Izdelek ima pritrjeno majhno napravo, ki jo sname šele blagajničarka. Če pa se v

Angliji narediš Francoza in greš mimo blagajne, ta naprava zapiska. Bi nas v naših trgovinah pogosto bolela ušesa zaradi piskanja?

S. Vovk

Alpinistične novice

Zima je letos s padavinami tako nenaklonjena, da so se naši alpski vrhovi komaj skrili pod prgišča snega, pa še to samo višji. Južna pobočja sicer ponujajo ugodno turno smuko, severne strani, kjer so prepadne stene, pa so zasnežene le po grebinah in polnicah. Temperature so se spustile komaj malo pod nič in pra-

vega mrazu sploh ni bilo čutiti. V takšnih razmerah so bili, že kar na pragu zimske sezone, opravljene številni vzponi v naših najtežjih stenah.

Zgodaj zjutraj, dne 26. 12. 87, so v severno steno 2350 m visoke Ojstrice vstopili štirje šaleški alpinisti: Verdnik, Ostruh, Justin in Urbanc. Vstopili so v spomin-

ske smer Iva Reye-Zmaja. Preplezali so njen spodnji in osrednji del, zgornjemu pa so se ognili in izstopili po smeri Ogrin-Omerza. V steni so bili dva dni, prenočili pa so v znameniti Ogrinovi votlini.

Isti konec tedna pa so »Šalečani« plezali še v Raduhi, kjer je Lipnik s soplezalcem splezal Ori-

ginalno. V Križevniku pa je Malovrh s soplezalcem splezal prvo zimsko ponovitev Janezove (spominška Janezu Resniku), kar je velik uspeh.

Dne 10. 1. 88, sta Verdnik in Ostruh splezala Čadovo v Turški gori.

-VR-

V spomin — Cilka Trobej

Drugi dan novega leta nas je v častitljivem 95-letu starosti nena doma zapustila dolgoletna družbeno politična delavka in upraviteljica osnovne šole v Soštanju Cilka Trobej.

Ker je bila vseskozi med nami, smo po tistem upali, da ji bomo 9. marca ob 95-letnem jubileju lahko zopet čestitali, tako kot smo to z velikim spoštovanjem storili ob 90-letnici, ko je sprejela razne delegacije družbeno političnih organizacij, šol in učencev številnih generacij; ki jih je poučevala od leta 1916 pa vse do leta 1952 — razen med okupacijo.

Še ob koncu leta 1986 se je čila in bistrega duha udeležila srečanja starejših krajanov v Kajuhovem domu in se zahvalila v imenu vseh udeležencev za lep in prisrčen sprejem ob novem letu.

Rodila se je v učiteljski družini v Sentilju pri Velenju. Kot oče in sestra ter brat se je tudi ona odločila za učiteljski poklic. Oče Alojz je bil dolga leta ravnatelj v Soštanju in kot zaslužnega moža, ga je občina imenovala za častnega občana. Sestra Marica je bila učiteljica ročnih del v Soštanju, brat Jože pa profesor na celjski gimnaziji.

Cilka se je vpisala na učiteljske v Mariboru, zaradi šibkega zdravja pa so ji svetovali milejšo klimo, zato je študij dokončala na Primorskem v Gorici leta 1915. Že naslednje leto se je zaposlila v Soštanju, kjer je službovala do zaključka šolskega leta 1952 (razen med okupacijo) ko se je upokojila kot ravnateljica.

Še pred vojno je bila zelo aktivna pri telovadnem društvu Sokol, bila režiserka v dramskem društvu, pevka, tajnica Ciril-Metodovega društva in dolgoletna knjižničarka Ljudske knjižnice.

Med okupacijo je aktivno podpirala NOB in je bila že leta 1945 sprejeta v KPS. Maja 1945 je bila imenovana za upraviteljico osnovne šole, dober mesec kasneje pa jo je Okrajni odbor OF imenoval za načelnico prosvetnega oddelka pri Okrajnem odboru OF Soštanj. Tako med službovanjem, kakor tudi še po upokojitvi je opravljala še razne druge funkcije v množičnih organizacijah. Bila je članica Okrajnega ljudskega odbora Soštanj in Mozirje, odbornica Okrajnega plenuma AFŽ, članica Mestnega ljudskega odbora Soštanj in delegatka za okrajno skupščino.

V zahvalo za njeno vsestransko družbeno politično delova-

nje ji je Krajevna skupnost Soštanj leta 1977 podelila prvi brb mesta — kot najvišje priznanje. Ob koncu naj omenim še to, da je bila velika ljubiteljica dobre literature, dramske in liko-

Viktor Koje

»Slovenijales« TOVARNA MERIL Slovenj Gradec, n. sol. o. TOZD KOPA, računalniški inženiring

»Slovenijales« TOVARNA MERIL Slovenj Gradec, komisija za delovna razmerja TOZD KOPA, računalniški inženiring objavlja dela in naloge:

1. servisiranje aparturne opreme

pogoji:

- končana V. zahtevnostna stopnja elektrotehniške ali računalniške usmeritve,
- 2 leti delovnih izkušenj,
- zaposlitev je za nedoločen čas, s poskusno dobo 2 meseca.

2. delo na razvoju materialne opreme

pogoji:

- končana VI. zahtevnostna stopnja elektrotehniške ali računalniške usmeritve,
- 3 leta delovnih izkušenj,
- zaposlitev je za nedoločen čas, s poskusno dobo 3 mesece.

3. delo na razvoju systemskega software-a

pogoji:

- končana VII. zahtevnostna stopnja računalniške ali elektrotehniške usmeritve,
- 2 leti delovnih izkušenj,
- zaposlitev je za nedoločen čas, s poskusno dobo 3 mesece.

Možnost zaposlitve nudimo tudi pripravnikom s končano VII. ali VI. zahtevnostno stopnjo elektrotehniške ali računalniške usmeritve.

Kandidati naj pošljejo svoje prijave s priloženimi dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh od dneva objave na naslov: »Slovenijales« TOVARNA MERIL Slovenj Gradec, kadrovska služba

vne umetnosti, saj je v mladosti tudi rada slikala. Še zlasti pa ji moramo biti hvaležni za njeno aktivnost pri medvojnem organiziranju Rdečega križa v Soštanju. Začetki tega delovanja segajo že v leto 1918, ko je pomagala v zasilni bolnišnici Koroških borcev, ki je bila takrat v sedanji Kajuhovi šoli v Soštanju.

Na pokopališču v Podkrajju so ji zapeli pevci, za njen prispevek naši družbeni skupnosti pa sta se ji zahvalila Ivan Medved, predsednik Rdečega križa in Matjaž Natek, predsednik krajevne skupnosti in ravnatelj osnovne šole Biba Röck. Tako smo se Soštanjčani in ostali prebivalci Šaleške doline pa tudi iz Celja in drugod, oddolžili spominu naše dobre, resnično ljudske učiteljice, ki je desetletja vzgajala številne rodove.

Slava njenemu spominu.

standard, nama, center,
zibka, dekor, železnina šoštanj

bela tehnika in akustika gorenje
smučarska oprema

5 OBROKOV 15% OBRESTI

tekstil
motorna kolesa tomos

4 OBROKI

BREZ OBRESTI

akcije

POHIŠTVO

meblo, gorenje
bor, brest, marles
tovarni pohištva
idrija in brežice

5 OBROKOV BREZ pologa in obresti

inex tisa senta

9 OBROKOV BREZ OBRESTI

sodobna oprema

Na podlagi 7. člena Pravilnika o podeljevanju Priznanj Osvobodilne fronte slovenskega naroda

RAZPISUJE

ŽIRIJA ZA PODELJEVANJE PRIZNANJ OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA OBČINSKE KONFERENCE SZDL VELENJE

SREBRNA PRIZNANJA OSVOBODILNE FRONTE ZA LETO 1988

Priznanja so namenjena posameznikom in organizacijam za njihovo delo in prispevek k dosežkom trajnejšega pomena pri:

- **ustvarjanju pogojev v družbeni stabilnosti, boljšem gospodarstvu, uveljavljanju osnovnih predpostavk političnega sistema socialističnega samoupravljanja;**
- **razvoju naše samoupravne socialistične družbe;**
- **uresničevanju ustavno opredeljenih družbenoekonomskih in političnih odnosov na posameznem področju družbenega življenja in dela ter v družbi nasploh, še zlasti pri razvijanju delegatskega sistema in uveljavljanja samoupravne organiziranosti temeljnih samoupravnih skupnosti;**
- **krepitvi SZDL kot fronte delovnih ljudi in občanov ter njihovih organiziranih socialističnih sil;**
- **neposrednem uveljavljanju delovnih ljudi in občanov kot nosilcev odločanja na vseh področjih družbenega življenja in dela.**

Predloge oblikujejo organizacije združenega dela in druge delovne in samoupravne skupnosti, družbenopolitične organizacije, družbene organizacije, društva in občani, načeloma pa krajevne organizacije SZDL.

Predloge z obrazložitvijo in utemeljitvijo pošljite Žiriji za podeljevanje Priznanj OF pri Občinski konferenci SZDL Velenje, Prešernova 1 — Titovo Velenje, najkasneje do **15. MARCA 1988.**

Ustrezen obrazec za predlog dobite na Občinski konferenci SZDL.

Žirija hkrati razpisuje tudi

BRONASTA PRIZNANJA ZA LETO 1988,

ki jih podeljujejo Krajevne konference SZDL v krajevnih skupnostih. Število bronastih priznanj naj bo med 3 in 6. Kriteriji in merila za podelitev bronastih priznanj so enaka kot pri podelitvi srebrnih priznanj.

Predlogi morajo vsebovati poleg kratkega življenjepisa še konkretno in celovito obrazložitve.

Priznanja bodo podeljena ob obletnici ustanovitve OF slovenskega naroda, aprila 1987.

ŽIRIJA ZA PODELJEVANJE PRIZNANJ OF PRI OK SZDL VELENJE

Koledar

ČETRTEK, 14. januarja — SREČKO
 PETEK, 15. januarja — PAVEL
 SOBOTA, 16. januarja — MARCEL
 NEDELJA, 17. januarja — ANTON
 PONEDELJEK, 18. januarja — SUZANA
 TOREK, 19. januarja — MARIJ
 SREDA, 20. januarja — BOŠTJAN

Mali oglasi

ZASTAVA 126 prodam. Arnač 22, Titovo Velenje.
 KARAMBOLIRAN OSEBNI AVTO GOLF PRODAJ. Telefon 853-017, od 15. do 18. ure.
 ZASTAVA 128, letnik 1983, prevoženih 50.000 km, barvni TV Gorenje tip 950 in črnobeli prenosni TV tip Mini rama, prodam. Informacije popoldne po telefonu 857-685.
 ZASTAVA 750 PRODAJ, brezhibno, za 85 SM. Telefon 854-238.
 PLETILNI STROJ SINGER PRODAJ. Telefon 855-110.
 GLASBENI STOLP HITACHI MD-5 MD-5 50 W sin in zvočnike Sansui, 80 W sin, prodam. Telefon 062-845-341. Popoldan.
 KOTNO SEDEŽNO GARNITURO, staro 6 mesecev prodam. Telefon 853-871.
 R-4, V VOZNEM STANJU, potreben manjšega popravila, prodam za 50 SM. Oglede mogoče vsak dopoldan in popoldan. Škruba, Topolšica 31.
 SUHE MACESNOVE FOSNE ugodno prodam — 1,5 m². Telefon 855-426.
 ROLETE — PLASTIČNE IN LESENE, izdelujemo in vgrajujemo. Telefon 24-296.
 PRODAJ TOMOS AVTOMATIC, prevoženih samo 500 km. Telefon 856-196.
 ZASTAVA 101 GTL 65, letnik 1985, z dodatno opremo, ugodno prodam. Telefon 858-588.
 NOV VIDEORECORDER NEC N 9034 G, z daljinskim upravljanjem, prodam. Cena 120 SM. Telefon 853-411.
 PRODAJ DOBRO OHRAJENJE PEČ za ogrevanje vode in kopalnice. Telefon 831-222.

ZASTAVA 101 CONFORT, letnik 1979, prevoženih 58.500 km, registriran do septembra 1988, cena 1,5 NM, prodam. Telefon 858-785.
 POCENI PRODAJ 2 kolesi z zimskimi gumami za Viso, komplet kuhinjsko pohištvo, ženska usnjena plašča, dolg in kratak, št. 42. Telefon 857-077.
 CENJENE STRANKE OBVEŠČAM, da sem poslovne prostore preselila na KAJUHOVO 15 (pod šmarško cerkvijo pri Meža). Naročila sprejemam po telefonu 858-557 do 8. ure zjutraj in po 20. uri zvečer. KOZMETIČNI STUDIO IN PEDIKERSTVO MILENA STROPNIK, Kajuhova 15, Titovo Velenje.

Dežurstva

Dežurni zobozdravnik v Zdravstvenem domu Velenje:

16. in 17. januarja — dr. Andreja Ambrožič-Korošec, Bratov Mravljakov 13, Titovo Velenje.
 Od 8. do 12. ure v zobni ambulanti Zdravstvenega doma Velenje, sicer v pripravljenosti na domu.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj:

od 15. do 22. januarja — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 38, Titovo Velenje, telefon 858-704.

Gibanje prebivalstva

Matično območje Velenje

Rojstva:

Rodilo se je 18 dečkov in 25 deklic

Smrti:

Franc Pleterski, odvetnik iz Titovega Velenja, Ul. Vrnjačke Banje 7, roj. 1926, Zofija Leskovar, gospodinja iz Žič 95, roj. 1927, Emil Lah, upokojenec iz Prebolca 76, roj. 1933, Francišek Friškovec, upokojenec iz Škal 40, roj. 1910, Antonija Predovnik, upokojenka iz Nazarij 4, roj. 1925, Edvard Mravljak, upokojenec iz Plešivca 47/a, roj. 1932, Katarina Cencen, upokojenka iz Matk 23, roj. 1904, Pavel Naraločnik, upokojenec iz Titovega Velenja, Kidričeva 23, roj. 1901, Uršula Antlejš, upokojenka iz Celja, Slomškov trg 7, roj. 1896.

terme topolšica

TERME TOPOLŠICA

Vabimo vas na tretji tradicionalni

ANTONOV PLES

v soboto, 16. januarja, ob 20. uri v hotelu Vesna v Topolšici.

Zabaval vas bo ansambel ŠIK.

Antoni in Antonije imajo z osebno izkaznico prost vstop.

V soboto, 23. januarja ob 20. uri bo ples z ansamblom NOČNA IZMENNA.

Rezervacije sprejema recepcija hotela Vesna po telefonu 891-120.

center srednjih šol

CENTER SREDNJIH ŠOL, n. sol. o. TITOVO VELENJE

TOZD Srednja elektro, kovi-narska, naravoslovna in računalniška šola, n. sol. o.

Komisija za delovna razmerja TOZD Srednje elektro, kovi-

narske, naravoslovne in računalniške šole razpisuje prosta dela in naloge

UČITELJA

STROKOVNO -TEORETIČNIH PREDMETOV V STROJNI USMERITVI

za nedoločen čas s polnim delovnim časom

Pogoj: visoka izobrazba ustrezne smeri.

Nastop dela: 8. 2. 1988.

Kandidati naj pošljejo vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev v roku 8 dni od objave na naslov: Center srednjih šol, Trg mladosti 3, Titovo Velenje.

Podrobnejše informacije lahko zainteresirani kandidati dobijo na tel. št. 853-181.

ZDRAVSTVENI CENTER VELENJE TOZD BOLNIŠNICA TOPOLŠICA

razpisuje

JAVNO RAZPRODAJO

1. rabljenih vrat, oken, li-toželeznih radiatorjev ter parketa

2. tovornega avtomobila TAM in Kombibus diesel IMV

Interesenti morajo plačati pred začetkom licitacije varščino za predmete pod točko 1. v višini 40.000 din oziroma za avtomobile 100.000 din.

Predmete pod točko 1. si mora interesent sam demontirati in odpeljati.

Ogled predmetov je dne 18. 1. 1988 od 10. do 12. ure v prostorih uprave bolnišnice v Topolšici.

Razprodaja bo dne 21. 1. 1988 od 12. do 14. ure.

ZAHVALA

Zapustil nas je naš ljubljani ata, tast, dedek in pradedek

Pavel Naraločnik

rojen 20. 12. 1901

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za darovano cvetje in tolažilne besede. Posebno zahvalo izrekamo tudi govornikom, pihalni godbi Zarja Šoštanj, Gasilcem IGD Tuš Šoštanj, Kolektivu TUŠ Šoštanj, pevcem, Društvu upokojencev Šoštanj, Domu za varstvo odraslih, DO Vegrad Mizarstvo, DO Vekos in duhovniku za opravljeni obred.

Žalujoči: sin Vlado, hčerki Greti in Jelka z družinami ter brat Jože.

Najhujša vseh je bolečina v nesreči, srečnih dni spomin.

V SPOMIN

Ob letu izgube drage hčerke, mame, življenjske družice, sestre in tete

Danice Ježovnik

rojene HUDEJ iz Kardeljevega trga 1 v Titovem Velenju

Niso se utegnile uresničiti želje, ki smo si jih izrekli ob rojstvu novega leta, ko si se nepričakovano in mnogo prehitro za vedno poslovila. Vedno bomo v mislih s teboj...

Mama, sin Bogdan, Robert, sestri Štefka in Jožica z družinami ter ostalo sorodstvo.

Kdor išče — ta najde

POTROŠNIKI POZOR!

DISKONT

Nov oddelek v Blagovnici Gorica Titovo Velenje že posluje

Vino, pivo, mineralne vode, žgane pijače, sadne sokove, vloženo povrtnino, kekse, čokolado, proizvode Paloma in še kaj, dobite v večjih količinah — S POPUSTOM.

Večji nakup — večji prihranek

MERX POTROŠNIK CELJE

Delavska univerza Žalec

ulica Ivanke Uranjekovič 6, 63330 Žalec

Spoštovani gostinci, ponujamo vam izjemno priložnost ekskluzivnega seminarja z najvidnejšimi strokovnjaki:

- KULINARIKA** — Stevo KARAPANDA (direktor hotela INTERNACIONAL) lijonska kuhinja, kitajska kuhinja, bio hrana
- BARMANSTVO** — barman (hotel ESPLANADE) predstavitev, pomen, uporabnost, sodobni tokovi, praktična demonstracija PRI OBEH TEMAH BODO PRIKAZANI TUDI NAJNOVEJŠI TUJI FILMI
- GOSTINSKO POSLOVANJE** — Mato KAVČIČ (direktor hotela GOLF na Bledu) — sodobni tržni pristop h gostu — sodobna urejenost, organiziranost in ponudba gostinskih obratov

Seminar se bo odvijal v Žalcu od vključno srede, 24. februarja do vključno petka, 26. februarja 1988. Prijave sprejemamo pisno in po telefonu (063) 711-343, 711-417 na Delavski univerzi Žalec — SCI med 7. in 16. uro, kjer lahko dobite tudi dodatne informacije, do srede, 10. februarja 1988.

ljubljanska banka

Po sklepu komisije za delovna razmerja delavcev delovne skupnosti LB Temeljne banke Velenje z dne 30. 12. 1987 objavljamo dela in naloge za nedoločen čas

- VODENJE ODELKA DOLGOROČNIH NALOŽB (ponovna objava)**
- ANALITIK V ODELKU RAČUNOVODSTVA (ponovna objava)**

Pogoji za zasedbo:

- visoka oziroma višja strokovna izobrazba ekonomske smeri, 4 oziroma 6 let ustreznih delovnih izkušenj na podobnih ali enakih delih;
- visoka oziroma višja strokovna izobrazba ekonomske smeri, 3 oziroma 5 let ustreznih delovnih izkušenj na podobnih ali enakih delih.

Pisne prijave z dokazilom o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 8 dneh na naslov LJUBLJANSKA BANKA TEMELJNA BANKA VELENJE, Rudarska 3, 63320 TITOVO VELENJE.

ZDRAVSTVENI CENTER VELENJE

o. sub. o., Titovo Velenje, Vodnikova 1, tel.: (063) 856-711

Delavski svet delovne organizacije Zdravstveni center Velenje razpisuje po določilih statuta DO dela in naloge:

— član poslovnega odbora za zdravstveno področje

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev, razpisanih z zakonom za sklenitev delovnega razmerja, izpolnjevati še naslednje pogoje:

- visoka izobrazba medicinske smeri in opravljen specialistični izpit,
- pet let delovnih izkušenj,
- da je s svojim dosežanim delom pokazal sposobnost razvijanja samoupravnih socialističnih odnosov,
- da je družbeno-politično aktiven,
- da predloži program dela.

Kandidat bo imenovan za 4 leta.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite z oznako ZA RAZPISNO KOMISIJO DO v roku 15 dni po objavi razpisa na naslov: Zdravstveni center Velenje, kadrovska služba, Titovo Velenje, Vodnikova 1.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po končanem zbiranju prijav.

Franci Reberčnik

Kmetovanje terja tudi veliko korajže

Dela na kmetiji nikoli ne zmanjka

Kako je z našim kmetijstvom zelo dobro vemo, še zlasti so stvari (ne)jasne kmetom samim. Zato tudi ni čudno, da se vse manj mladih odloča za kmetovanje, saj se jim vsaj danes ne obeta nič dobrega. Med tistimi, ki so se vsemu navkljub le odločili za kmetovanje je tudi Franci Reberčnik iz Ljubije pri Mozirju. Na to odločitev je nekoliko vplivalo prirojeno veselje do dela na kmetiji, nekoliko pa tudi raz-

mere, ki so vse skupaj le pospešile. Franciju je bilo le 12 let, ko je zbolel oče in že takrat je moral poprijeti za delo in pomagati mami, ki vsega sama seveda ni zmoгла.

Želel je opraviti kmetijsko šolo, vendar to ni bilo mogoče. Mama bi ostala sama na kmetiji zato je ostal doma, opravil pa večerno mizarstvo šolo. Začetek ni bil prav lahek. Prav ob očetovi boleznini se je kmetijstvo pričelo hitre-

je razvijati, kmetje so nabavljali traktorje in stroje, pri Koroščevih, kot se po domače reče, pa so nekoliko zaočali. Zato je bilo Franciju še toliko težje, saj samo s kosilnico pač ne moreš resno kmetovati. Prišel je torej kupovati stroje in pri tem so mu bile v precejšnji pomoč sestre. Počasi je tako šlo na bolje in Franci je dobil še več veselja.

Vmes je odslužil še vojaški rok. Ko se je vrnil domov je pričel obnavljati hlev, zgradil je silose, kupil nov traktor in tako naprej. Vse seveda postopoma, saj se vsega naenkrat seveda ne da. Tudi s konji ima veliko veselje, kar prav rad poudari. »Jasno je, da moraš biti danes presneto korajžen, ko se odločaš za kmetovanje. Odkupne cene, vzemimo samo mleko, so obupne, o cenah krmil, gnojil, energije in strojev pa sploh nima smisla razpravljati. Za vse je na kmetiji dohodka premalo, zato se moraš znati kakor veš in znaš. Predvsem moraš imeti veliko veselja in volje, da zdržiš. Če se kaj kmalu ne bo nekaj temeljito spremenilo, me prav zanima kaj bo s kmetijstvom in kdo se bo sploh še odločil za kmetovanje. Vsi vidijo le kmeta z zemljo, stroji in živino, nikogar pa ne zanima njegov celodnevni delavnik, brez nedelj, praznikov in morja, ki ga nisem videl že od trinajstega leta. Seveda ne obupujem, prav zadovoljen pa tudi ne morem biti.« J. p.

Na Golteh pa smučajo

Snega ni skoraj po vsej Evropi, smučarska središča že obupujejo, prireditelji smučarskih tekmovanj si pulijo lase, ljubitelji smučanja nemočno zrejo v nebo, prav nestrpni pa so naši šolarji, ki si pred bližnjimi počitnicami snega še najbolj želijo. Pomladanski videz v dolini pa večkrat tudi vara. Smučarji z našega področja zato z nejevero zrejo proti Goltem, nekateri se odločijo, drugi ne, zlasti sleunjim je lahko žal. Snega na Golteh res ni na pretek, smuka v lepem sončnem vremenu pa je vseeno pravi učitek. Večina naprav

obratuje, smučišča so urejena, pomagajo si tudi s snežnim topom, skratka, ne obupajte preveč in se napotite na Golte.

Društvo prijateljev mladine Paka

Za predšolske otroke ure pravljic

Društvo prijateljev mladine v krajevni skupnosti Paka vsako leto lepo poskrbi za predšolske otroke med zimskimi počitnicami in najmlajšim zanesljivo ni dolgčas. Tudi za letošnje počitnice so pripravili pester program, ki ga tamkajšnji otroci v veliki meri že poznajo, saj so nekateri

aktivnosti pričeli že prejšnje leta. To so med drugim ure pravljic in razvedrilne igre v prostorih osnovne šole Paka. Tudi letos jih bosta med počitnicami v popoldanskem času vodili animatorki Katja in Natalija Perbil. Za šolske in seveda za druge krajanje pa so lani v nekaterih zaselkih postavili

li stiri motorne smučarske vlečnice in to pri Končniku, v Lokah, na Trebelškem in na Kovačkovev bregu. Še dve bodo kupili letos, zanje pa bo skrbelo društvo prijateljev mladine Paka. Seveda k uporabnosti vlečnic sodi tudi sneg, tega pa si lahko samo želimo. b. m.

Objestnost na smučišču Šalek

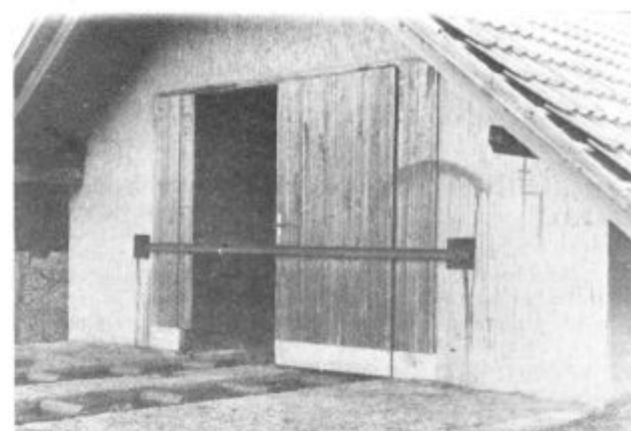
Začuden so bili predstavniki velenjskega smučarskega kluba, ko so si pred začetkom zime ogledali smučišče v Šaleku, ki je v njihovem upravljanju. Svojim očem niso mogli verjeti, da so med nami posamezniki, ki so skregani s kulturnim življenjem.

Veliko denarja so v Titovem Velenju vložili v izgradnjo tega smučišča. Vsako leto je na njem opravljeno kar precej takšnega ali drugačnega prostovoljnega dela. Pa pridejo posamezniki ali skupina odraslih ali otrok, se spravijo na vrhu smučišča nad hišico — garažo za spravljanje topa za sneženje, pa nad večjo električno omarico v bližini, pa nad hišico za prodajo kart ob vznožju smučišča...

V garažnem prostoru so razdejali vse, kar jim je prišlo pod roke, razbili velika vrata na sprednji strani, steklo na zadnjih vratih, potrgali žice, uničili veliko opeke na strehi. V bližini je na drugo večjo električno omarico. Z nje so odtrgali vrata. »Ob prvem ogledu smučišča«, je povedal Igor Simončič, predsednik kluba, »smo jih našli v gozdu in jih pritrtili nazaj. Ko smo bili pred dnevi skupaj z njim na smučišču, vrtic tudi v gozdu ni bilo več.

Na pogonski postaji ob vznožju smučišča so uničili oknice, pobili vse šipe. Šipe so nato zamenjali, pa so jih neznanci spet razbili. Notranjost pogonske postaje so povsem razdejali.

Kdo so storilci, se ne ve. Želimo si lahko le to, da se bodo

ti objestneži le ohladili in da v bodoče ne bodo več povzročali družbene škode. Verjetno pa

to niso smučarji ali njihovi ljubitelji.

(vos)

Šoštanj

Novoletno srečanje starejših krajanov

Mestna organizacija Rdečega križa je 6. januarja organizirala, tokrat že 16. srečanje krajanov starih nad 70 let. Letos se jih je v Kajuhovem domu zbralo okoli 120. Najprej jim je spregovoril predsednik RK Ivan Medved in jim zaželel predvsem zdravja v novem letu. Nato pa jih je pozdravil še predsednik krajevne skupnosti Matjaž Natek, ki jih je tudi seznanil z bodočimi nalogami KS, hkrati pa se jim je zahvalil za njihov prispevek naši družbeni skupnosti v preteklosti in jim prav tako zaželel zadovoljstva in zdravja še mnogo let.

Za nagovori so podmladkarji RK iz osnovne šole Biba Röck, pod vodstvom mentorice Nade Požun, izvedli še kulturni program. Najstarejši udeleženec je bil 95-letni Maks Plešej, ki je bil tudi borec za Slovensko Koroško.

Ob zvokih harmonikaša Franca Martinčiča in kitarista Ivana Šolna, so se naši starejši krajanje malo povesečili in obujali spomine, tako, da je srečanje trajalo kar polnih 5 ur. Ob tej priložnosti se je tovariš Medved zahvalil tudi vsem, ki so kakorkoli prispevali, da je to, že tradicionalno srečanje tako dobro uspelo.

V. Koje

VESELI ČASI KOLIN — Proste dneve okrog novega leta so mnogi izkoristili za domači praznik, kot radi pravimo kolinam. V današnjih časih je še kako dobrodošlo, če si lahko doma vzrediš kakšnega ščetinarja in prihraniš marsikakšen dinarček. Kot rečeno je bilo največ kolin za praznike. Seveda se kruljenje še vedno čuje v prenekaterem hlevu, pa ga kmalu ne bo več. (j. p.)

MILIČNIKI SO ZAPISALI

BREZ VOZNIŠKEGA DOVOLJENJA

Po Rudniški cesti v Titovem Velenju, je 6. januarja, okoli pol dvanajstih, peljal voznik osebne avtomobila CE 230 451 Boris Osmanović, 1964. Vozil je brez vozniškega dovoljenja. Iz neznanega razloga je zapeljal s cestišča in trčil v drog razsvetljave. Pri tem se je hudo telesno poškodovala njegova sopotnica Andreja Kakaš, 1962.

ZBIL KOLESARKO

Voznik osebne avtomobila MB 156 145 Franc Fale, 1921, je peljal 6. januarja, okoli 17. ure po Partizanski cesti, iz Šoštanja proti Titovem Velenju. Zapeljal je na kolesarsko stezo in pri tem zbil kolesarko Karolino Uranjek, 1939, ki je dobila pri tem hude telesne poškodbe.

HUDE TELESNE POŠKODBE

V bližini bencinske črpalke na Šaleški cesti v Titovem Velenju se je pripetila 7. januarja zelo huda prometna nesreča, v kateri

se je težko telesno poškodovala Sonja Mlakar. Z osebnim avtomobilom CE 230 469 je peljala z Gorice proti centru mesta. V trenutku, ko je zavijala v levo, je nasproti pripeljal voznik osebne avtomobila CE 226 578 Jožef Lorbek. Prišlo je do trčenja, pri čemer sta se oba voznika telesno poškodovala, škode pa je za okoli tri milijone in pol dinarjev.

»PRISTAL« NA GOSPODARSKEM POSLOPJU

Nepriemerna hitrost je verjetno botrovala prometni nesreči, ki se je pripetila 9. januarja okoli 21. ure v Kavčah. Voznik osebne avtomobila CE 237 005 Mehmedalija Mehmetović, 1960, je zapeljal s ceste in se z vozilom ustavil na strehi gospodarskega poslopja. Pri tem se je hudo telesno poškodoval, poškodbe pa je dobil tudi njegov sopotnik Rudolf Smrečnik, 1956. Nastala je tudi velika materialna škoda.

NENADOMA PRED AVTOMOBIL

Na Kernikovi cesti v Titovem Velenju je 10. januarja, malo po

12. uri, stopil pešec Vlado Zera, nenadoma pred avtomobil CE 148 653, ki ga je vozil Muratović Rešid, 1961. Pešec je dobil pri nesreči hude telesne poškodbe.

KRŠILI SO JAVNI RED IN MIR

V svojem stanovanju je 4. januarja okoli 21. ure razgrajal in pretepaval otroke vinjeni Vlado F. Posredovali so miličniki, ki so ga prepeljali na Postajo milice, kjer so ga pridržali do iztreznitve.

9. januarja pa je začel vinjeni Marjan K. kršiti javni red in mir v Domu za varstvo odraslih, kjer je prišel obiskat svojo negibno ženo. Od tu se je napotil v hotel Paka, kjer je s kršitvami nadaljeval. Posredovali so miličniki, ki so mu za eno noč priskrbeli primerno prenočišče.

10. januarja zgodaj zjutraj je razbijala po vratih stanovanja na Prešernovi cesti Marija S. Poškodovala je tudi možev avtomobil.

Vse kršitelje javnega reda in miru čaka seveda še pot k sodniku za prekrške.

KRAJE IZ AVTOMOBILOV

6. januarja ponoči sta izginili prednji gumi s stoenke Toma N.,

ki je bila parkirana na Ulici Veljka Vlahoviča v Titovem Velenju.

Naslednji dan pa je doslej še neznan storilec vlomil v osebni avto Esada B., ki je bil parkiran na Prešernovi cesti. Odnasel mu je radijski sprejemnik Philips. Brez radijskega sprejemnika iste znamke pa je ostal v noči na 9. januar tudi Vincenc J. s Kajuhove ceste v Titovem Velenju. Iz avtomobila Emila Ž. z Jurčičeve ceste pa je v isti noči neznanec odnesel elektronsko uro Craicler, medtem ko mu avtoradijskega sprejemnika očitno ni uspelo odmontirati.

Pogosto »nepridraviti« tudi namenoma uničujejo avtomobile.

Tako je v noči na 8. januar nekdo popraskal avto Henrika L. iz Šoštanja.

ZABODEL GA JE Z NOŽEM

Pred Kavarno slaščičarno center se je 10. januarja malo pred 21. uro pretepala skupina kakšnih desetih občanov. Med pretepom je doslej še neznan storilec zabodel z nožem Bona L. in ga hudo telesno poškodoval.

nas čas
radio velenje

LeStViCa

Ponedeljek, 18. januarja na radiu Velenje

1. ALWAYS ON MY MIND — Pet shop boys
2. BODY NEXT TO BODY — Falco & Brigitta Nielsen
3. MY ARMS KEEP MISSING YOU — Rick Astley
4. FAITH — George Michael
5. BALA BALA II — Francesco Napoli
6. G. T. O. — Sinita
7. WHEN I FALL IN LOVE — Rick Astley
8. HOT GIRL — Sabrina
9. CHINA BLUE — Fanny
10. GOOD BOYS ONLY ONLY WIN IN MOVIES — C. C. Catca

Moj predlog _____

Moj naslov _____